

ASSEM HASSAN

PARADISUL compROMIS

Editura PAC

OAssem Jamil Hassan PARADISUL

comPROMIS

Assem Jamil Hassan

PARADISUL comPROMI S

Paradisul e pe pământ
numai în cer
E un fel de legământ
nu e mister

Nu este
Și o taină...

Editura PACO București

Dedic această carte soției mele
Campanella și copiilor mei Jamil-Alin și
Claudia, și le mulțumesc pentru
înțelegerea lor, ce m-a inspirat să o
compun în limba română, special pentru
neamurile și țara Carpaților, și tuturor
căutătorilor de ADEVĂR!
23 mai 1999

Mulțumiri: D-lui
Cătălin Pascaru și
familiei lui, pentru
redactarea acestei
lucrări pe
calculator în faza
inițială

.CUPRINS	
PARTEA I.....	7
PREFAȚA.....	7
O SCRISOARE DE IUBIRE.....	10
PROGRESÂND ÎNAPOI.....	18
UNDE GĂSIM FERICIREA?.....	21
DE CE NE PLICȚISIM?.....	23
MASAJUL SENTIMENTAL.....	26
REALITATEA FALSĂ.....	28
CĂDEREA ÎN CURSĂ'.....	31
STĂPÂNUL ADEVĂRAT.....	34
SUNTEM SAVANȚI SAU IGNORAȚI?.....	36
ECHILIBRUL.....	39
UNU+ UNU = ZERO.....	43
AROGANȚA INUTILĂ.....	46
MICUL AMĂNUNT.....	49
COPII CARE SE CRED GROZAVI.....	52
CE ESTE OMUL?.....	55
TE UȚI ȘI CĂȘTIGI!.....	59
CIRCULAȚIA CHINEZEASCĂ ȘI UNELE LECȚII POSIBILE.....	62
DREPTURI ȘI DATORII.....	66
ÎNȚRE ABSTRACT ȘI CONCRET.....	72
ABUNDENȚA MATERIALĂ = SĂRĂCIA SPIRITUALĂ.....	77
APA VIETII (BUNUL SIMȚ).....	82
ALCHIMIA DIVINĂ ȘI ALCHIMIA OMULUI.....	87
LIBERUL ARBITRU ESTE LIBER?.....	91
ÎNCOTRO NE ÎNDREPTĂM? 95 PARADISUL COMPROMIS.....	101
PARTEA II.....	102
PREFAȚĂ.....	102
SPIRITO-TERAPIA.....	103
METODE DE VINDECARE SPIRITUALA PRIN REEDUCARE.....	115
Introducere.....	116
Spiritualitatea poate fi comercializată?.....	117
Spiritualitatea nu poate fi declarată sau demonstrată.....	117
Interacțiunea Minte, Suflet, Corp.....	118

<i>Conceptii și practici eronate.....</i>	<i>119</i>
<i>Ghidarea după viața și caracterul lui Iisus... ..</i>	<i>121</i>
<i>Etapale necesare evoluției spirituale.....</i>	<i>122</i>
<i>Realizarea spirituală înseamnă gândire corectă și comportament</i>	
<i>adecvat.....</i>	<i>124</i>
TRECEREA DE LA AUTOCORUPȚIE	
INFORMAȚIONALĂ STRESANTĂ LA MÂNTUIRE PRIN CUNOAȘTERE	
BENEFICO-RELAXANTĂ.....	126
BIBLIOGRAFIE.....	134

Partea I Prefață

În aceste vremuri deosebite, vine modesta mea încercare de a transmite un semnal de alarmă celor rămași vii "nu cu înțelepciunea vorbirii" cum spunea Sfântul Pavel, ci "cu propovăduirea crucii" care este "o nebunie pentru cei aflați pe calea pierzării" însă "este o *mântuire* pentru cei cu Duhul lui Dumnezeu"... (Sfântul Pavel).

N-am apelat la un nume cunoscut și renumit ca să mă prezint cititorilor, lăsând această sarcină direct pe seama celor care vor înțelege singuri scopul lucrării mele, văzând în ea o autorevelare a adevărului sădit în suflet sub forma unui dialog sincer și cinstit, just și înțelept.

Un dialog cu sufletul nostru în care este sădit Adevărul, însă care n-a mai fost udat de Duhul Sfânt ca să crească și să devină o construcție solidă fără să se prăbușească...

Un dialog dirijat de Adevăr, care va deveni până la urmă un monolog plăcut, o cântare... o

simfonie superbă, fredonată într-una în interiorul sufletului nostru, chemând spre răscumpărare, neprihănire și sfințire.

"Bineînțeles, cei chemați sunt mulți, însă cei ajunși sunt puțini"... *Aceasta depinde de căutările fiecăruia dintre noi*! Cel care caută și cercetează în adevăr și în duh va înțelege până la urmă lucrurile, iar cel care caută înțelepciunea luminează, acela va rămâne nebun, căci "înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu". De aceea este scris: "El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor...".

Deci să nu fim dintre cei care se cred înțelepți și deștepți căutând doar să beneficieze din această lume într-un mod egoist și imoral lăsând la o parte învățăturile cerului, crezând că sunt mai deștepți și mai vicleni, făcând multe păcate și trăgând după ei osânda faptelor lor.

Oamenii zilelor noastre continuă să trăiască din ce în ce mai mult în rătăcire și debusolare, datorită ritmului intens al vieții moderne, indiferent de nivelul lor de cultură sau de natura muncii lor! De aceea m-am tot întrebat înainte să scriu această carte: "Cui să mă adresez și în ce stil, ca să nu-mi fac o imagine publicitară de propovăduitor sau de profet socio-politic chiar, ci doar să transmit vocea mea la urechea tuturor doritorilor de bine și căutătorilor de ispășire cu adevărat și cu perseverență, însă mai puțin pentru cei curioși și amatori de informații prin șmecheria numită inteligență.

Dc fapt, nimic nu a afectat atât de mult starea acestei lumi decât așa-numita știință și inteligența.

Deși suntem (se zice) în epoca luminii, în care cultura este accesibilă tuturor popoarelor și raselor, de la rasa albă la cea neagră, totuși conducătorii ascunși ai acestei lumi ne tot joacă alba-neagra, prezentându-ne, din umbra și din locurile lor ascunse după culise, atâtea clipuri luminoase până ne-au orbit și la ochi și la minte... sub pretextul libertății, egalității și dreptății... Toate sunt prezentate într-un stil propagandistic și mercantil de parcă ei vor să-ți ofere paradisul, iar tu refuzi și preferi să te bălăcești în iadul neîmplinirii tale?! Te fac chiar să te simți prost și vinovat față de sufletul tău; chipurile de ce nu ai apucat taurul de coarne, până acum, și nu te-ai realizat cu un "Cielo" sau cu un "Mercedes", de mâna a doua măcar, și să te bucuri din plin uitându-te la programele de dementizare care ți se prezintă printr-o mare parte a mass-media. Lucruri pe care după ce le vezi sau le citești dorești să nu le fi cunoscut. Ce bine ar fi fost!

Capcana continuă să te prindă cu toate sforile posibile, de parcă este o caracatiță gigantică; scapi de un tentacul ca să te prindă celălalt... până ce crezi că așa e normal și așa poți fi numit un luptător al umanității, înghesuit între ghearele civilizației și luptând cu năbădăi împotriva unor dușmani invizibili, neștiind de unde să începi mai întâi.

Eu voi propune o modestă încercare de a găsi împreună motivele care ne împiedică să ajungem la o pace interioară, printr-o analiză care sper să

**lumineze circumstanțele în
care ne-am îngropat singuri
confundând deșteptăciunea
cu șmecheria, inteligența cu
înțelepciunea și știința cu
cunoașterea... Ni se par
acești termeni egali sau cel
puțin apropiați... Vom vedea
împreună dacă e așa! O
scrisoare de iubire**

*Greu e Doamne, cât trăiești Două Patrii să iubești,
Căci sunt două țări sub Soare Ce prin mine-s
surtoare: România și Libanul Cu Biblia și Coranul.
Libanul și România, Cu cedrul și ciocârlia.
Amândouă-s minunate Cu neamul meu presărate.
Și mi-e dor, mi-e dor mereu, Cum să fac nu știu
nici eu Viața să mi-o chibzuiesc Și-n amândouă să
trăiesc.*

Geaba țiip eu foarte
tare Și plâng cu
lacrimi amare, Căci
spațiul nu se comprimă
Nici la dorul din inimă.
Numai gândurile

zboară Și visele mă-
mpresoară. Și-uite așa
mă amăgesc Că-n
fericire trăiesc... Dar
eu ard de dor mereu
Că ăsta-i destinul meu.
Viața-i făcută să fie Cu
dor, necaz și bucurie.
Dumnezeu a vrut, cu
dreptate S-avem
probleme-ncrucișate

.(Claudia Hassan, la 13 ani-1993)

Am început cu aceste versuri, ale ficei mele
Claudia, scrise cu lacrimi în ochi când avea doar
13 ani, într-o scrisoare adresată bunicilor din
România...

De fapt, nu este de mirare să scrie poezii
închinat României, țara în care a văzut lumina
zilei în 1980. Țara care a înconjurat-o cu iubire și
dragoste dăruită de bunici și de rude... *Tot așa a
fost și sentimentul meu timp de mai mult de 28 de
ani, de când am venit la studii în România...*

perioadă în care s-au cristalizat multe lucruri în viața mea și a familiei mele. Am o soție româncă - Campanella, și doi copii: Jamil-Alin și Claudia, ambii născuți la București.

Scopul acestei cărți nu este să povestesc despre viața mea; însă consider că este datoria mea să mă prezint cititorilor cât mai explicit, arătând cauzele comune care ne leagă dacă tot facem parte din aceeași comunitate...

Deci, așa cum arătam, arți venit prima dată în România în 1971 și am urmat Facultatea de Chimie industrială. M-am căsătorit cu fosta mea colegă, Campanella Demilano-Cornea, care este actuala mea tovarășă de viață, și am crescut mari doi copii, actualmente studenți la Politehnica și Universitatea din Liban. Doi copii reușiți, inteligenți și cuminți *care au fost crescuți cu iubire și multă dăruire din partea mamei lor, căutând să le asigure traiul decent și moral.* Menționez acest lucru nu pentru a mă lăuda sau să-i laud pe ei, ci pentru a dovedi că dacă li se acordă o educație corectă, copiii vor fi într-adevăr o bucurie a părinților și un folos al ORICĂREI comunități unde trăiesc. Deși nu vin decât vara în România ei vorbesc românește pe lângă alte două limbi. Au fost educați în spiritul adevărului și al binelui cunoscând marile religii ale lumii, făcând din diversificata lor cultură o zidire puternică pentru credința lor în Dumnezeu și pentru o acomodare în orice societate în care soarta îi așează. *Un lucru necesar tuturor oamenilor care vor binele și pacea, care caută solidaritatea umană, nu dezbinarea, care caută esența divină în om, nu rasa, originea sau culoarea. Care îl caută pe Dumnezeu și nu se rătăcesc în propria lor țară!*

Războiul civil de 17 ani, din Liban, ne-a făcut să călătorim între mai multe țări, lucru pentru care unii oameni ne invidiază, crezând că ne plimbăm și vedem lumea... Acest factor al destabilizării și al dezrădăcinării, (trăind în alte țări decât ale noastre - România și Libanul) ne-a legat mai mult și ne-a făcut *să vedem esența lucrurilor și să nu alergăm după bani și averi, suprasoli-citându-ne sufletele și sănătatea.*

Călătoriile încă nu s-au terminat... căci la 15 ani după absolvirea facultății m-am reîntors în România, în 1993, și m- am văzut acum străin de-adevăratelea! Străin de oamenii pe care îi cunoșteam și de locurile unde am trăit! Nu mai știam nimic despre colegii mei din anii studenției și nici de oamenii bătrâni, care au murit între timp... *Liberalismul prost înțelege i-a făcut pe mulți tineri irascibili, înfumurați, uneori chiar brutali.* Tinerii te privesc de sus, disprețuitori, puși pe hartă! Spre deosebire de acele vremuri. Atunci, parcă, fiecare om pe care îl întâlneai era o sursă de bucurie, amabil, prietenos, se putea sta de vorbă la un sprîț discutând vrute și nevrute, confruntându-l cu ideile tale liberale în timp ce dănsul îți explica ce înseamnă economia politică și productivitatea muncii (lucruri uitate acum). Unele dintre cele mai amuzante întrebări erau de genul: Cât costă la voi varza? Dar cartofii?... Dar fasolea? Aveți așa ceva?

Cam astea erau primele chestiuni, până se întemeia o conversație mai serioasă, despre" modă, obiceiuri, cultură și multe altele... numai despre paranormal nu discutam deoarece era considerat ceva neștiințific și contrar materialismului științific... oricum oamenii nu

știau prea multe despre acest subiect și îl considerau o prostie (ce bine era).

Timpul a trecut, vremurile s-au schimbat și iată că acum toate tarabele s-au umplut de reviste străine și locale. Reviste locale, slab editate la început, care au ajuns competitive cu cele străine... A pătruns LIBERTATEA în România în toate domeniile și sub toate aspectele, benefice și malefice!!

Dezamăgit de situație am căutat, întâi, nostalgic acele locuri și vremuri trăite de mine în fragedă tinerețe în București, în anii studenției, sperând că măcar acolo mă voi reculege împreună cu amintirile mele.

Dar, din nefericire și aici am primit un șoc. Le-am găsit pe toate schimbate în rău. Căminele studențești de pe malul Dâmboviței erau într-un hal de plâns: deteriorate, murdare... Parcul distrus. Peste tot grămezi de gunoaie, neridicate de luni de zile. În fostul spațiu verde din fața căminelor, s-au construit câteva blocuri, transformându-se parcă într-un orașel cu ziduri înalte și murdare, cu alei înguste și pline de gropi, noroi și gunoii...

Sălile de studiu și micile biblioteci din cămine, unde puteai să stai liniștit, să citești o carte sau să comentezi ceva cu vreun coleg, erau transformate în SRL-uri, mici magazine de desfacere a unor produse vulgare ca: alcool, spray-uri, prezervative, reviste porno și alte mărjuri specifice epocii moderne, toate manevrate de niște așa-zisi studenți, îmbrăcați hippies. care se uitau la tine provocator, de parcă te îndemneau la un duel de mahala! Dezamăgit, m-am hotărât să vizitez Facultatea de Chimie, în care am învățat

eu, din Str. Polizu nr. 1. Aici era surpriza cea mare. Locul era pustiu. În 1993 erau puțini studenți amatori de studii științifice, iar profesorii pe care i-am întâlnit mi-au spus cu durere în suflet, că mulți dintre ei sunt plecați "să caute studenți", ca să nu fie nevoiți să închidă facultatea sau, în cel mai bun caz să fie desființată catedra respectivă.

Erau speriați de situație. Se pare că nimeni nu mai vrea studii în domeniile tehnolo-industriale. Se îndreptau toți spre drept, ASE, mai pe românește spre MANAGERJAT (business administration sau marketing).

Se vorbea tot mai mult că fabricile și uzinele au dat faliment sau sunt în curs de dispariție. Bișnița era în floare. Se făceau importuri pe scară mică din Turcia și Bulgaria (blugi, cafea etc.). Uimit de ce am văzut și auzit, m-am îndreptat spre grădina Cismigiu, căutând Sfatul Popular unde am avut cununia civilă, sperând că îmi voi potoli astfel nostalgia și îmi voi alina sufletul îndurerat și singurătatea (de remarcat că am revenit înapoi în 1993 singur, familia rămânând în Liban, din cauza școlii copiilor), mi-a fost dat să primesc încă un șut moral: n-am văzut nici sfat, nici popular? În locul lui un restaurant de lux, unde intrau și ieșeau tot felul de figuri mercantile, proaspăt civilizate!

Atunci am renunțat să caut niște iluzii deșarte, îndreptându-mă spre locurile unde se țineau conferințe despre cunoaștere, despre știința ocultă, despre om și omenie, despre viață și moarte și astfel mi-am reluat activitatea spirituală. Am luat legătura cu facultatea de Științe cognitive din cadrul Universității

ecologice, participând la cursuri de masaj virtual și bioenergie, activând la diverse tratamente naturiste. Am primit un impuls moral ca să continui ce începusem cu mult timp în urmă, în timpul facultății unde am urmat trei ani de cursuri intensive de Yoga integrală, între 1975-78, cu Dl. profesor Mărio Sorin Vasilescu. încă de atunci căutam cunoașterea ezoterică, purtând mai târziu corespondența cu școli spirituale din SUA și din unele țări orientale (India).

Am parcurs, de asemenea, cursuri intensive de nutriție și medicină naturistă, rezolvând cu succes multe cazuri dificile, în cabinetul meu particular din Liban până în 1993.

Ce m-a mai frapat în continuare a fost fenomenul de corupție intelectuală și spirituală care se propaga în România prin revistele ieftine și decăzute... fenomen care m-a pus pe gânduri să fac ceva... să protestez undeva, să mă adresez unei comisii, unei organizații, sau chiar populației... Și așa a fost. Din 1996 am făcut public acest protest la Conferința internațională de terapii complementare, desfășurată la Arad.

În același mod am participat, și în anul următor, la cea de-a 2-a conferință internațională, și acolo am deschis focul împotriva așa ziselor căi de eliberare, care ne duc mai degrabă în rătăcire... De la Tantra Yoga nudistă, trecând prin meditația transcendențială, deformată cu noi tehnici... până la telekinezia și stăpânirea unor puteri paranormale, făcând tot felul de demonstrații ieftine...

Să nu uităm comunicarea cu așa zisa lume paralelă, prin care devii mai zăpăcit decât ai fost la început... mai ales dacă lucrezi cu spiritele și

entitățile care te sfătuiesc și te dirijează?! Asupra acestui subiect voi reveni în alt capitol (Cele trei conferințe sunt prezentate la urmă).

Această frământare pe care am trăit-o din 1993 a continuat, și grija mea de preveni această decădere morală în care trăim m-a făcut să caut o cale de comunicare cu oamenii interesați de cunoașterea adevărată și un sprijin moral pentru a- i ajuta în demersul lor smerit spre desăvârșire...

Nici înainte în comunism, nici acum, când este democrație (liberală) n-am avut intenția să profit de regim și să laud puterea! Scopul meu a fost și va continua să fie doar uman și umanitar... Spun acest lucru fiindcă este necesar pentru cetățeanul român să înțeleagă că dorința mea n-a fost și nu va fi vreodată să-mi creez o imagine publică altfel decât sunt, sau să laud un sistem sau regim politic, sau să am vreun interes personal (din aceste preocupări).

Căci pe vremea comunismului, în anul 1977, cred că eram unul din puținii care îndrăzneau să critice politica statului român față de drepturile omului! Ca atare, am scris două scrisori către șeful statului, Nicolae Ceaușescu și către Elena Ceaușescu, criticând lipsa de drepturi a cetățeanului și a omului din România. Scrisorile au fost depuse la fostul Comitet Central din actuala Piața Revoluției, cu numere de înregistrare pe care le păstrez ca amintire.

De la bun început aș vrea să subliniez că nu critic o situație sau un comportament fără scop, ci din grija de a preveni un lucru neplăcut sau care strică imaginea societății în ochii celor care ne privesc din afară, considerând că tot ce nu e bine ne afectează pe top și nu numai pe unii dintre noi,

indiferent de naționalitate. Consider că un om dacă trăiește într-o comunitate trebuie să acționeze și să participe la bunăstarea ei, căci binele este al tuturor și răul ne afectează pe toți... direct sau indirect. în al doilea rând, dacă nu iubești o societate nu poți să te încadrezi în ea și să-i înveți limba, literatura, să-i cunoști tradiția și cât mai mult din cultura ei... îmi cer scuze celor care se simt (din greșală) jignți când mă refer la unele nereguli sociale, dând exemple din România, în timp ce eu, de fapt, VORBESC DE TOȚI OAMENII PĂMÂNTULUI ȘI NU ÎNCERC SĂ FAC NAȚIONALISM... Dau exemple din anumite întâmplări și fenomene care se petrec în România ca să înțeleagă cititorul situația exact... Și la mine în țară (în Liban) se petrece ca aici, dar într-un stil mai subtil... Iar eu semnalizez un pericol care poate să atingă orice societate în situații asemănătoare arătând caracterul relativ comun al omului oriunde s-ar afla și orice limbă ar vorbi!

Deci de două ori mi-am luat inima în dinți și am criticat aceste neglijări ale dreptului omului: prima în anii comunismului cu restricția și lipsirea de drepturi, iar a doua oară în vremea liberalismului în care toți impostorii și netrebnicii au participat la distrugerea educației și a moralității acestei societăți,.... mizând pe naivitatea, puritatea și credibilitatea caracterului românesc de a se înscrie în rândurile societăților liberale și democratice, oferindu-i tot felul de micimi gazetărești, povești de bordel și reviste de magii și anomalități... nu paranormal cum pretind!! Chiar și cotidienele... multe din ele încearcă să atragă în prima pagină slăbiciunea omului cu un titlu sunător și în fond, povestea e

banală. . . parcă toți contribuie la agitarea bietului cetățean, și nu la informarea și respectiv educarea sa... mai fac niște excepții articolele de comentariul zilei privind probleme politice care-ți provoacă doar dureri de cap!!

Și acum, mă tot întreb după acești ani de corupție și stricăciune, dacă scriu, cui să mă adresez mai întâi? Tineretului zăpăcit sau bătrânilor îndurerăți de tragedia morală?

Omului care a învățat carte? sau omului de pe stradă? Celui care are putere sau omului de rând? Celui cu bani sau omului amărât? Celui care caută căi de eliberare băjbăind între tarabele cu cărți, sau celor nepăsători, dornici doar să-și umple burțile zâmbind de plăcerile bucatelor și încruntați la evacuarea lor de durerile constipației? Oricum, ceea ce doresc să transmit poate fi folositor diferitelor pături sociale, fie ei săraci, fie bogați, fie învățați, fie cu puțină carte... Important este să încerce să primească o vorbă bună în sufletele lor oboșite... indiferent dacă motivul oboșelii lor este căutarea succesului și a faimei sau a agonisirii; ori căutarea ieșirii din întunericul și goliciunea morală care ne înconjoară.

Iar stilul meu va oscila între acela de romancier simplu și altuia mai filosofic, căutând să împac și pe doritorii de esență (nu text) cât și pe acela enigmatic și cu un înveliș mistic, făcând unele generalizări de denumiri, care poate fi înțeles de altă categorie de cititori.

Oricum, cer scuze tuturor pentru unele stângăcii în modul în care mă exprim în limba română, convins că cor aprecia ideea și nu talentele literare.

Progresând înapoi

Când omul civilizat a descoperit puterea aburului și multiplele întrebuințări ale curentului electric, a fabricat trenuri și avioane, a luminat orașele... s-a umplut de bucurie și de grandoare crezând că a ajuns la culmi...

Și când a pus primul pas pe continentul negru (Africa) s-a uitat spre localnici cu o privire de stăpân către sclavii, sălbatici și înapoiți; și a crezut că datoria lui este să conducă acele popoare primitive către lumină, către știință și către cele zece porunci...

Și așa și-a luat rolul de propovăduitor civilizat în haine curate, care să predice unor negri sălbatici, goi și desculți:

Să nu furi!... Iar fiecare negru gol s-a uitat în jurul său mirat:

— Ce să furăm? nimeni nu are nici o cârpă pe el. Iar pădurea este plină de fructe și de vânat. Și pământul este fertil și așteaptă să fie cultivat.

Iar omul civilizat a continuat:

— Mai ușor intră o cămilă în urechea acului decât un bogat în împărăția cerului!

— Dar ce înseamnă bogat?

— Cel care are mai mult!, zicea europeanul. Care are mulți bani, multe acțiuni și imobile!

— Dar nu este între noi cine să aibe mai mult sau mai puțin, și nu avem nici proprietate și nici bani sau acțiuni!

—Vedeți, asta înseamnă înapoiere, barbarism și sălbăticie!

Omul european vă va face bani, veți fi unii bogați, iar alții săraci, unii proprietari, iar alții

nu! Si așa se va instaura ura între voi și veți
 înțelege ce înseamnă cele zece porunci!

După câțiva ani se întreba omul PRIMITIV:

— Oare de ce omul European nu aplică
 cele zece porunci? De ce fură bunurile pădurilor și
 le transportă cu vapoare spre continentul său?!

— De ce omoară negrii și îi înrobește în
 minele de aur și de diamante?!

— De ce se căsătorește cu una și face
 adulter cu o mie?!

— De ce îl minte pe Dumnezeu și pe el
 însuși?!

Și așa a evoluat viața... și omul SĂLBATIC
 privea în liniște și durere, îmbolnăvit de sărăcie și
 epidemie, omorât de șerpi și de gloanțele
 coloniștilor...

Iar omul civilizat a avut grijă să se omoare
 singur în două războaie mondiale și a distrus
 civilizația pe care a ridicat-o... Și a progresat în
 domeniul științei distructive!... de la avioane la
 sateliti și de la curentul electric la puterea
 nucleară. A ajuns, plin de sine, un STĂPÂN cu
 adevărat! Si a împărțit lumea din nou între
 capitalisto și comunism.

Iar omul primitiv se tot întreabă:

— STĂPÂN pe ce?!

— STĂPÂNUL naturii și sclavul
 dorințelor?!

— Sclavul vitrinelor pline cu fel și fel de
 lucruri de consumat. Sclavul frigiderelor și al
 mașinilor de spălat. Sclavul radioului și
 televizorului?!

Și încetul cu încetul, această civilizație a
 dominat lumea capitalistă cât și cea comunistă.

Iar omul din pădure stătea și aștepta. Și omul civilizat și-a distrus din nou idealurile, denaturându-le, îndepăr-tându-se de credință și de DUMNEZEU, iar creștinismul poate fi apreciat drept comunismul ideal! Oare ce s-a întâmplat?!

Acum este mai avansat! Acum este democrat și liberal, dar de ce se omoară, în Irlanda și în Ierusalim, în Iugoslavia și în Afganistan, în Iran și în Irak??

Și omul din pădure a înțeles că așa este civilizația: să fii puternic și să te impui, să-ți omori fratele pentru idealurile și învățăturile din cărțile oamenilor! Musulma-nul își omoară fratele în Afganistan, Iran și Irak, iar creș-tinul face la fel în Irlanda și Anglia, Iugoslavia și Albania!

Primitivul a învățat lecția și acum se consideră civilizat... A făcut primul genocid în Liberia și Nigeria și se pregătește să facă la fel în Congo și Ciad.

Înainte cu civilizația oameni buni! Acum redeveniți animale adevărate, mai sălbatici, căci aveți toate mijloacele distrugerii, acum aveți gheare atomice și canini nucleari pentru protecția libertății și democrației... S-a dus cu comunismul - acel dușman ideologic al lumii liberale-, dar pentru ce vă mai omorâți în continuare?! pentru ce vă aliați în formațiuni și structuri imense?! Adversarii politici au dispărut... Contra cui veți lupta? Veți găsi noi dușmani? Sectele... religioase probabil? Și vă veți continua autodistrugerea, împărțind lumea în credincioși și păgâni? Sau nu știți să trăiți fără să vărsați sânge și să dați foc agonisirilor celor săraci?

Rasa umană este acum ca un *dinosaur*... și dacă urmăriți istoria veți afla că a fost cândva (cu

milioane de ani în urmă) acest animal imens, care domina toate animalele și se numea *dinosaur...* însă a pierit... Motivul a fost simplu! *ERA FOARTE PUTERNIC, ÎNSĂ STUPID!!*

Unde găsim Fericirea?

Acum câteva sute de ani, dacă voiai să te deplasezi până în Ierusalim ca să vizitezi locurile sfinte, îți trebuiau câteva luni de mers pe jos... Călătorie în care trebuia să-ți iei cortul și cele de trebuință pentru cai sau în trăsură, și între munți și văi, trebuia să te adăpostești până ajungeai la un oraș mare... Iar pe drum puteai fi victimă; tinor tâlhari, a unei furtuni, sau a unui animal flămând! Dacă ajungeai cu bine erai fericit și născut din nou!

Puteai să alegi și marea ca rută de transport, dar tot îți trebuiau luni întregi până să ajungi la un port și de acolo să aștepti corabia să vină și să te ducă prin toate porturile din drum până ajungi la destinație. Foamea și boala erau camarazii cei mai fideli în călătoria ta, plus condițiile de cazare sub cer și sub soare sau în ploaie. Să nu mai vorbim de furtunile mării și de frica acumulată când te gândeai că vei fi înghițit de valurile agitate și vei fi un mic dejun al unui rechin!

Tot așa se obișnuia să fie primit vasul la destinație, cu surle și trâmbițe cântând de bucurie și sărbătorind sosirea cu bine.

Astăzi însă ajungi de la Budapesta la București în câteva ore cu trenul rapid, dormind în vagonul bine amenajat, mâncând la restaurantul trenului, sau admirând priveliștea.

Totuși câte un pic te simți plictisit și nerăbdător să ajungi. Dar dacă întârzie trenul o

jumătate de oră începi să blestemi căile ferate și
și Ministerul Transporturilor.

De asemenea, în zilele noastre până la
Ierusalim nu faci mai mult de două ore cu avionul
și oftezi de zece ori dacă întârzie avionul 10
minute din cauza ceții. Măine, când vom călători
cu racheta spre Marte, vom fi mai nerăbdători și
mai nemulțumiți și vom critica "R.A.T.S " (Regia
Autonomă de Transporturi Spațiale) că nu
apreciază timpul pasagerilor!

Într-adevăr, valoarea timpului va fi mai
importantă. Într-o oră te poți învărti în jurul
Pământului și o lună va fi mult ca să te plimbi
printre planete.

Posibilitățile vor fi mari, dar bucuria va fi
mică.

— CU CÂT AI POSIBILITĂȚI MAI MARI
CU ATÂT EȘTI MAI LACOM ȘI MAI
NESATISFĂCUT.

— CU CÂT viteza este mai mare, cu atât
ești mai grăbit.

Vom fi la fel ca acel bogat care, cu cât îi
sporește capitalul,
cu atât este mai lacom. Așa și cu realizările
materiale, cu cât cresc, cu atât ai nevoie de mai
multe... iar nemulțumirea va fi tot mai mare. Te-ai
întrebat de ce? *Deoarece BUCURIA sălășluiește în
înmă și nu în buzunar...* Bucuria și Fericirea
izvorăsc din cugetul împăcat față de conștiința din
relația noastră cu Dumnezeu... în fond, ea este o
trăire tainică spirituală și nădăjduiește în
realizată sau simțită cu simțurile fiziologice.

*Ea izvorăște din credința și nădejdea în
Dumnezeu și din împăcare cu propria conștiință.*

De aceea auzi despre un milionar care se sinucide, în timp ce unui călugăr care trăiește cu pâine uscată la soare i se luminează fața de mulțumire și oricând te va ajuta dacă ai nevoie, cu cea mai mare bucurie și dragoste, fiindcă el crede că viața are un scop divin, și o înțelepciune divină și nu a fost creată degeaba!

Dacă vrei să afli scopul vieții - caută-l în jur, în tine, nu prea departe... și sunt sigur că-l vei găsi. Dacă nu te-ai convins încă, întreabă un handicapat care și-a pierdut vederea sau un paralizat imobilizat în pat... și vei aprecia pe loc ce ți-a dăruit Dumnezeu!!

De ce ne plictisim?

Trăim într-o civilizație răsunătoare, cu tot felul de idei, de produse, de filme, sporturi, activități... și totuși ne plictisim.

Dragostea care se naște din prima privire, în scurt timp își dă duhul?!

Femeia este dorită doar pentru o singură experiență, după care inima cere alta...

Gura se plictisește. Și stomacul de asemenea... Vrem noutăți?! De parcă am trăi doar ca să mâncăm sau ca să privim și să vorbim?!

De gândit suntem mai puțin interesați? Gândire proprie, subiecte alese nu culese? Totul parcă este jăcut să consumăm timpul! în loc să profităm de timp, vrem să-l irosim fără rost; important e să nu ne plictisim?!

Astăzi ne place un șlagăr. Măine nimeni nu mai cumpără caseta respectivă!

Moda ne preocupă până și când dormim. Astăzi e moda maxi... mâine este mini... poimăine este cu fusta crăpată la mijloc... mai târziu este moda cu ținute!

Arta de asemenea se schimbă... Când ne place realismul, când e la modă cubismul, când suprarealismul. Fiecare școală după ce se lansează și capătă influență mare, este succedată de alta care vine să-i ocupe locul...

Când e la modă Jean Paul Sartre cu materialismul realist, când Sartre însuși se leapădă de aceste idei...

Russel e comunist... astăzi - Russel atacă comunismul... mâine?

Freud a descoperit complexele omului...; Freud e' complexat...

Ne facem idealuri și apoi ne lepădăm de ele! Devin iluzii... deoarece autorii acestor teorii nu au înțeles structura adevărată a ființei umane, iar omul are nevoie de ceva care să-i umple sufletul cu o satisfacție permanentă, nu trecătoare.

Însă el este atras de acele plăceri și dorințe trecătoare, încercând să se amăgească...

Chiar și plăcerile au devenit ceva banal și normal, ele nu mai au acel ceva extraordinar, mult dorit... La fiecare colț de stradă ai bar și cabaret... Oriunde vezi afișate reviste și postere cu femei goale și tânjești după ele... până le ai... după care vezi că ai nevoie de altceva mai deosebit... te plictisești de o femeie și nu vezi în ea altceva decât aspectul atractiv! Atunci ce ne lipsește și în ce direcție să ne îndreptăm? Noi suntem mai mult decât corpul fizic și cerințele lui trecătoare... Mai avem nevoie și de un stimulent moral, de speranță, de credință.

Trebuie să privim femeia și altfel! Să-i vedem rolul pozitiv și creator...

Femeia este cea care te conduce spre
aprecierea frumosului... Ea este o fereastră spre
ceva... nu un ultim scop! Iar dacă o luăm ca un
ultim scop, așa cum ne spun poveștile ieftine și
șlagărele de duzină... vom distruge acest scop,
căutându-l în pat și vom fi dezamăgiți totalmente!

Cu ajutorul femeii vedem alte frumuseți în
afară de fizicul său... Vedem valori și ne apropiem
de idealuri de care putem să ne îndrăgostim fără
plictiseală...

Fără idealuri și fără credință nu poți trăi
echilibrat. Iar această civilizație modernă a
decăzut deoarece gândirea pur materialistă și
superficială a îndepărtat Omul de creator și nu-și
mai găsește liniștea...

Materialismul învățat în școală și care sub
pretextul științific susține că omul a fost maimuță
la origine... l-a dezarmat pe omul simplu, pe cel cu
carte și nehotărât față de poziția pe care trebuie
să o adopte față de viață și creație, lăsându-l să
creadă că este un produs al evoluționismului și nu
are rost să-și bată capul cu <de unde și până unde
se îndreaptă... >

Astfel ajunge omul fără credință, ca o
frunză uscată în bătaia vântului... Și cât de multe
sunt aceste vânturi în zilele noastre... De aceea
este nevoie de ceva stabil, de o rădăcină de care să
ne prindem, ca să putem fi vii și nu doar să
înflorim primăvara și toamna să cădem morți, fără
vlagă.

Omul adevărat are rădăcini mai stabile
decât copacii - are spiritul. Are conștiința care nu
moare, ci se mută și se transformă. Are esența -
divină care stă în spatele tuturor speranțelor și
formelor... Are adevărul suprem care s-a dovedit și

s-a manifestat în comportamentul multor persoane sfinte care l-au căutat cu entuziasm nemărginit... și care pot să ne fie farul care ne așteaptă la ultimul țărn!

Masajul sentimental

Dacă aruncăm o privire asupra afişelor și posterelor de la chioșcurile ce vând ziare... sau asupra vitrinelor cinematografelor vom vedea cam următoarele:

— Dragoste sângeroasă, Speranțe și dragoste, Dragostea pe plajă;
— Nebunia dragostei: O noapte de dragoste; Numai dragoste... picioare goale în cada de baie;... o femeie asaltată de un mascul; O sabie care penetrează pieptul unei femei... sau o mitralieră în mâna unei femei în bikini;... Doi bărbați îmbrățișați și un titlu dedesubt: <Relație specială>; Dragoste la 80 de ani. plăcerea iubirii... etc... etc...

S-au consumat toate aspectele umane posibile care pot fi folosite pentru a ne atrage instinctul și a-l înflăcăra... făcând din acest cuvânt DRAGOSTE un monstru ciudat.

Oare de ce nu numim lucrurile așa cum sunt în loc să le împrumutăm expresii nobile și curate? De ce nu recunoaștem că suntem într-o epocă a imoralității și a crimei, a prostituției sexuale și morale?

— Sexul nu are nimic de a face cu dragostea... de câte ori observăm că se petrece fără nici un sentiment... doar ca un sport... uneori prin viol... De multe ori se și cumpără cu bani...

Dragostea adevărată nu este geamănă cu actul sexual!!! Ea este desigur ceva cu totul diferit... Dragostea este acel sentiment nobil,

înălțător care îți dă speranță și mulțumire
continuă și stabilă, față de o persoană îndrăgită
pentru calitățile ce le are, pentru binele care îl
reprezintă, pentru cauza care o servește... O soție
își iubește soțul și îl respectă pentru calitățile pe
care le posedă, pentru eforturile puse în slujba
binelui familiei, departe de orice scenarii
dramatice prefabricate care uneori ni se prezintă.

Aceste drame prefăcute, cu durerile false,
cu țipetele și tremurăturile nebune nu sunt decât
marfa pe care încearcă să ne- o vândă comercianții
decăzuți, care are efectul unui drog și toxicitatea
unui venin.

Este una din operațiunile subtile
desfășurate pentru a anestezia aceste generații și
a le transforma ÎM "creaturi bipede", care se
mișcă prin sunete și imagini, folosind același
sistem de telecomandă pentru a dirija demersul
uman prin instincte necontrolate.

Iar aceste crime văzute pe ecran sunt deja
realități în societatea noastră,... fenomen care
merită o gândire și o stopare cu o reevaluare a
idealurilor care se comercializează pe piața
mondială. De asemenea, povești și can-can-uri
despre mari personalități ale cinematografului
sau ale muzicii, jumătate minciuni, jumătate fără
esență și fără folos... față de care unii tineri se
topesc de dor și în dorința de a citi și de a visa că
pot deveni și ei un STAR renumit.

Oare de ce să-i amăgim că pot ajunge STAR-
uri până nu trec peste toate principiile și valorile
umane ca să mulțumească mentalitatea
mercantilă... Oare nu gândesc că dacă își vând
sufletul pentru a se arăta pe ecran, tot cei în

cauză vor fi păgubiți și goliți de orice sprijin moral.

Câte vedete s-au sinucis și în cel mai bun caz au căzut în ghearele singurătății, divorțului și ale depărtării de liniște și pace?!

Trebuie să gândim un pic când vedem aceste filme sau afișe și să înțelegem că viața adevărată nu este serialul DALLAS, nici DINASTY. Viața adevărată este împăcarea cu binele și cu voia lui Dumnezeu; care ne dă puterea și rezistența nemărginită pentru a înfrânge greutățile și pentru a ne construi o viață stabilă și liniștită, plină de rost și de sens, câștigată cu efort și prin muncă, nu cu noroc și prin tragere la sorți ...

Realitatea falsă

Nu tot ce credem real este adevărat... Chiar și multe dintre acele lucruri văzute cu ochiul și pipăite cu mâna.

Dacă începem cu lucruri simple și le luăm ca model de gândire, atunci putem să ne antrenăm mintea pentru o judecată corectă, bazată pe un studiu, sau o analiză nepripiată a fiecărei întâmplări din viața noastră zilnică.

De exemplu, vedem Soarele învârtindu-se în jurul Pământului, în timp ce lucrurile stau invers.

De asemenea, vedem Luna - cea mai mare planetă și de fapt ea este satelitul Pământului.

Dacă ne preocupăm să gândim științific, obiectiv despre lucruri și fenomene din natură și relațiile care le predomină, atunci de ce nu încercăm să judecăm la fel de obiectiv și logic când este vorba de interrelațiile umane? În acest domeniu realitățile sunt deosebit de dinamice...

De ce avem prejudecăți și imediat ce vedem fizionomia unui om, cum este el îmbrăcat îl punem o etichetă și luăm aproape instantaneu o atitudine de multe ori negativă?

Învățăm despre fenomenele naturii și ignorăm ce se petrece în noi! Deseori ignoranța ne domină și aroganța ne conduce... Ceea ce știm noi e mai bine decât ce știu ceilalți. Nu dăm altuia șansa să ne spună ce vrea și nici măcar nu-l ascultăm când vorbește... Ne gândim tot la ceea ce știm și cum să anulăm vorbele lui și ce să răspundem...

Această atitudine, precum multe altele din obiceiurile și reflexele noastre instantanee, sunt cauzele responsabile că nu progresăm...

Nimic în viață și nimeni nu trebuie privit cu dispreț; nici oamenii, nici chiar insectele. Toate au un rol chiar dacă îl știm și îl înțelegem sau NU încă!— Chiar și un țânțar poate avea rolul de a schimba istoria și de a doborî națiuni. Imperiul roman s-a prăbușit printre altele, din cauza unor țânțari care au transmis boala și au extins-o în toată împărăția.

— Un virus a omorât în 1919 mai mult de 20 de milioane de persoane.

— Un călugăr retras într-o mănăstire, treci pe lângă el și ești tentat să-l apreciezi cât de "banal" este... De ce nu muncește cum muncim noi și de ce nu participă în mod activ în viața aceasta? însă acest preot poate fi Budist, care a dat lecții de educație omenirii și ne învață cum să ne dominăm și să ne controlăm sufletul cu o > conștiință vie, să nu-l lăsăm desfrănat după tentații și dorințe până ne duce la pierzanie... Sau acel călugăr poate fi Mandell care a descoperit

legile genetice ale plantelor atunci când îngrijea florile din grădina sa!!

— Iar acel chimist care și-a lăsat laboratorul și nu mai cerceta insecticidele și pesticidele cum faceau colegii săi la acea vreme pentru a combate insectele care atacau floarea de bumbac... în schimb, el cerceta mucegaiul și a descoperit pe urmă penicilina!! Acesta a fost Fleming în 1928.

— Atomul e mic și invizibil, însă forța lui a pus capăt celui de-al doilea război mondial.

Sistemic vorbind, oamenii sunt ca niște verigi în această lume fără de care viață. Indiferent cât de mică este veriga, fără ea lanțul se rupe!

DECI NU EXISTĂ CEVA BANAL ȘI CEVA IEȘIT DIN COMUN!

Iar cine afirmă despre' altcineva că este banal,

aceasta dovedește câtă ignoranță are.

Câteodata repaosul
poate fi mai folositor
decât agitația... Și
tăcerea poate fi mai
periculoasă decât
vorba!

!Civilizația modernă este bună... ne-a oferit avionul, mașina, radioul, televizorul, calculatorul

etc... Dar civilizația spirituală nu este nici banală nici fără rol!! Cine știe ce rol poate avea un yoghin sau un călugăr în viitor... Poate că această civilizație se autodistrugă și fizic la fel de ușor cum s-a distrus moral... și poate în urma unor cataclisme, așa cum a fost cazul Atlantidei, nu va rămâne din neamul omenesc decât acel yoghin retras în munți, care va lua rolul de începător al construirii civilizației cu cunoștințele pe care le posedă!!!! O fi aceasta o exagerare, un fel de S. F. Ciné știe? Câte S. F. s-au adevărit până la urmă?!

Căderea în cursă!

Oricărei femei îi place să arate bine și să fie frumoasă! Întrebarea este următoarea: Ce este frumusețea? Oare este contribuția machiajului, a rujului sau a fardurilor și rimelului? O fi culoarea părului și pieptănătura, sau forma pieptului și rotunjimea șoldurilor?

Poate că o avantajează o rochie frumoasă asortată cu cizmele și cu geanta?

Femeia desigur știe că toate astea o fac frumoasă. Este foarte important cum arată... Stă ore întregi în fața oglinzii și probează hainele, rochiile, pantofii, apreciază poziția picioarelor, felul zâmbetului... chiar și îmbrăcămintea intimă, căci și ea constituie un atu al frumuseții și atracției!

Din păcate însă pe lângă acestea trebuie să poarte și grija vremii: dacă e cald și transpiră se strică machiajul, iar dacă plouă curge rimelul și fața arată ca un tablou pictat de Salvador Dali... Noroc că s-au inventat produse rezistente la umezeală și asta e o realizare în încercările de a arăta bine!

Ea caută să atragă în cursă bărbatul... și bărbatul cade. Cad amândoi în cursa camuflării. La început el este mulțumit și fericit, însă după primele luni sau primii ani, în cel mai fericit caz, descoperă amândoi că s-au obișnuit unul cu celălalt, în sensul că nu mai este nimic nou și atractiv... Iar suplețea căprioarei se transformă, apar complexe și fiecare ascunde nemulțumirea în sine...

Tentațiile și ispitele ce-i așteaptă și-i pândesc pe amândoi încep să apară și se uită unul la altul de parcă ar fi <soarta> și nu <consoarta>.

Adevărata frumusețe se va descoperi dacă a fost permanentă; și nu a fost doar pentru anii adolescenței fizice și mentale??

Ceea ce este permanent este frumusețea sufletului care emană prietenie, duioșie, care este curat și împăcat. Și curățenia are multiple laturi... de pildă prin cerințele de a nu bârbi, a nu te certa, a nu gândi urât.

Iar caracterul bun, răbdător și iertător reprezintă condiția sine qua non pentru o conviețuire plăcută și o înțelegere permanentă.

De asemenea, bunul simț constă în vorbe, comunicări politicoase, gingașe... în transparență și sensibilitate.

Toate acestea sunt aspectele unei frumuseți adevărate... Căci ce valoare ar avea o față frumoasă cu un caracter dur și trădător... Și ce valoare ar avea mărimea pieptului sau a taliei, în timp ce inima este încărcată cu egoism și lăcomie...

Ce valoare ar avea buzele de mărgean când gura minte și limba are venin?

Sau cum să apreciezi piciorul care te lovește din și în dos, sau brațul care te fîră și îți cere și nu dă? Și ce valoare ar avea pleptănătura sub care nu e minte?

De aceea dacă urmărești frumusețea trebuie să o cauți cu mintea nu doar cu ochii, ca să vezi ce se ascunde în spatele aparențelor.

Să te ferești să privești femeia doar prin prisma sentimentelor sau instinctelor, altfel îți vei pierde mințile din prima vedere și vei crede că ești în fața zeiței Venus proaspăt ieșită din apele mării!

Femeia este ca o carte care trebuie înțeleasă, citită ca să afli ce este înăuntru, și nu doar să te mulțumești privind coperta!

Gustul criticului te va putea îndruma, nu dorința îndrăgostitului, căci femeia ar putea să te transforme mai întâi într-un îndrăgostit, ca să nu mai judeci cu mintea. Mulți bărbați nu văd adevărul decât prea târziu. Iar cei care îl văd se transformă în filosofi și se îndrăgostesc de adevăr, uită femeia și scriu romane descriind și studiind frumusețea și filosofia ei.

*Și pentru acel filosof femeia găsește o metodă ca să-l atragă! Vine și-l întâlnește cu o carte în mână! ÎȘI PUNE FARDUL POTRIVIT
PENIRU BĂRBATUL POTRIVIT!!!*

Stăpânul adevărat

Spune-mi cum gândești și îți spun cine ești. Crezi că ești stăpân că ai mulți bani și ihiobile? sau că ești îndrăgostit de scaunele puterii?... ești ocupat de distracții și plăceri fiindcă prin bani poți avea cele dorite?

Dacă asta e tot ce îți dorești, atunci tu ești sclav și nu stăpân!

*Tu ai devenit sclavul dorințelor și cerințelor
care niciodată nu se termină...*

A fi stăpân înseamnă mai întâi să te
stăpânești pe tine însuși înainte ca să stăpânești
pe alții... Și înseamnă să fii sub control toate
dorințele tale și să nu fii condus de ele. Ba chiar
să fii eliberat de aceste năzuințe și cerințe, să ai
imaginația sub controlul minții și nu al sufletului
doritor și păcătos. Omul adevărat nu gândește în
același mod ca oricare om... altfel nu se va
desprinde de mlaștina de noroi în care se scaldă
mulțimea. Lui nu trebuie să-i curgă balele după
un fund, sau un picior, nici măcar pentru un post
vacant sau orice tentatie, căci acesta este drumul
celor care coboară și nu a celor care urcă...

Aceștia sunt locatarii subsolului și nu ai
etajelor superioare în structura social-umanitară!!
chiar dacă acești locatari ar avea titluri
răsunătoare, ca domnia sa sau majestatea sa și
așa mai departe... Domnie înseamnă să-ți domini
sufletul și să nu-l lași să te coboare, sau să te
rătăcească...

Căci poți să fii om
simplu... fără influență,
dar în schimb ești un
stăpân adevărat, ai
puterea regilor și r
*'eția împăraților,

deoarece ai reușit să-ți domini împărăția sufletului din tine însuși

.Atunci îți va dăruî Dumnezeu puterea
asupra celorlalți și îți va înmâna sceptrul iubirii în
inima tuturor. Uită-te la Ghandi, omul simplu și
înțelept... care nu avea nici haine pe el, dar câtă
putere a avut!?

Era suficient să amenințe cu greva foamei și
Congresul Britanic tremura de frică, de parcă s-ar.
fi auzit de un bombardament asupra Londrei! Zeci
de milioane de indieni se adunau la un cuvânt
rostit de el...

*Acesta este împăratul adevărat, și aceasta
este împărăția adevărată care nu pier...*

în rest, totul este o iluzie și va pieri: banii,
palatele... femeile... scaunele puterii etc. Pe
niciuna din ele nu o poți lua cu tine în mormânt.
O vor lua alții... moștenitorii... și se va transmite și
altor moștenitori... până va ajunge o ruină!

*Însă dragostea oamenilor pentru tine te va
însoți și după moarte și te va ridica mulți ani
înainte... Deci bogăția adevărată este cea a
caracterului și a cunoașterii puse în slujba
omenirii a faptelor care au lăsat urme bune în
societate în timpul vieții tale și după moarte.*

BOGĂȚIA adevărată este să nu fii dominat
de dorințele tale, ci să fii eliberat de toate ca să
poți să faci de toate... **AȘA VEI FI STĂPÂN!**

Suntem Savanți sau Ignoranți?

Ce epocă trăim noi acum? Epoca științei și a luminii sau a ignoranței și a întunericului? Poate că le trăim pe ambele epoci deodată! De aceea suntem dezorientați și debusolați câteodată!

Teoretic-suntem în epoca științei și a invențiilor mari... Roboți, rachete, nave spațiale, calculatoare... e-mail și Internet... etc.

Practic suntem în epoca întunericului, fără îndoială... deoarece noi folosim aceste mijloace și cunoștințe pentru a ne spiona și a ne omori unul pe celălalt!! Armate și alianțe, servicii de informații, spionaj internațional, contrabandă cu tot felul de produse, corupție și hoție, de la nivelul individului până la cel al statelor...

Cel care nu ucide, fură; iar cel care nu fură minte, și cel care nu minte se laudă... că e primul care a ajuns pe Lună... că e popor ales... sau că e semit, sau că e alb și nu negru...

Laudă și iar laudă... îngâmfare și ignoranță... asta este civilizația modernă. Se laudă cei mari cu jucăriile pe care le-au inventat... Iar cei mici îi ascultă cu admirație și supunere.

Degeaba tânjim după cei puternici și uităm cine suntem. Degeaba un copil mic cere fratelui cel mare să-l ducă și pe el la joacă și la distracțiile pregătite pentru cei mari. Fratele cel mare îl va lua, dar nu unde se duce el să se distreaze, ci va face popas la un parc cu leagăne sau roata și pe urmă îl aduce înapoi și își va vedea de treabă.

Degeaba vrem să ne băgăm sub pielea dor mari și tari... că e periculos să lei parte la o luptă

cu elefanții... în cel mai fericit caz te alegi cu traume psihice și fizice.

Ar fi mai bine pentru noi să învățăm mai întâi cum să supraviețuim, cum să muncim, cum să nu furăm timpul în așteptarea soluțiilor care vin din spațiul exterior; și să nu furăm bunurile acestei țări certându-ne pe ciolane. încă mai e timp pentru ridicare și progres... dar trebuie un impuls moral pentru aceasta. Toți așteptăm să ni se facă, să ni se dea,... să ni se asigure... în schimb, ce facem noi? Cine a participat la acest dezastru economic? Fiecare, bineînțeles! SĂRĂCIA nu vine brusc, ca o bombă, și te doboară; ea se acumulează, se formează în timp, datorită multor factori... mai ales cei morali!

Nu am fost invadați de armate care ne-au sărăcit, ci am fost duși de invazia ideologică oarbă, invazia "spumei civilizației adevărate", invazia educației proaste și decăzute... luată din ziare și reviste. Modul în care ni s-a prezentat economia de piață era greșit, ne-au arătat urmele bunăstării: vile, mașini, supermagazine imense... dar nu ni s-a explicat cum au ajuns unii așa de bogați... și nu ni s-a spus câți sunt încă săraci... Ne-au lăsat în voia soartei, să trăim experiența singuri, să vedem cu ochii noștri cum funcționează polarizarea economico-socială... Cum unii se ridică profitând de poziția lor și cum am fost lăsați să ne autofurăm fie bunurile producției și ale fabricilor, fie ale caselor și terenurilor...

Motivul a fost lipsa de experiență a instituțiilor statului, în general, și lipsa cadrului legislativ pentru oprirea furtului național.

La aceasta am participat cu toții, fie activ, fie pasiv, fie că am furat ce am putut, fie că n-am

avut poziția și ocazia să furăm, fie că am văzut și am tăcut în cel mai bun caz, motivându-ne cu indiferența și cu propria suficiență și independența!

Atâta timp cât ne preocupă ce face vecinul și nu ne vedem de treabă, și nu căutăm să ne schimbăm mai întâi în interior, nu o să ajungem nicăieri...

Atâta timp cât domină birocrăția nu se va ridica națiunea... Birocrația nu este impusă sau datorată unui regim politic, căci s- au schimbat regimurile... Chiar pe vremea comunismului, tot a fost birocrăție și corupție, totul se cumpăra și se vindea începând de la posturi până la bucata de telemea (pe care cu pile o puteai lua).

Acum sunt alte condiții, alte ideologii, dar avem de-a face cu aceleași caractere murdare și urâte. E. tot corupție, chiar mai mare... tot ne sfidăm unii pe alții, tot ne repezim unii la alții, indiferent că suntem la piață să cumpărăm legume sau pește, ori la minister și primărie pentru a cere o informație. Ne îmbrăncim și ne jignim,... și de unde vine civilizația... dacă nu din noi, din caracter, din bunul simț, din prea lăudata educație de acasă și prin școală... Școala nu înseamnă să înveți tabla înmulțirii doar... că așa poți să înmulțești repede și să afli câtă spagă câștigi pe zi...

Într-un timp lumea se mulțumea cu Kentul, acum vrea Cielo...

Deci nu e vorba doar de un regim politic sau altul... Este vorba de modă și cerințele epocii! *Corupția este în cuget și spurcăciunea iese din inimă...* Ne trebuie puțină lumină ca să vedem scânteia din noi, să o aprindem și să devină o

lumânare, sau un sfeșnic... care să ne arate
drumul către călăuzirea sufletului în primul rând
și către succes!

Echilibrul

Dacă privim suprafața liniștită a mării,
uneori ni se pare că este un covor de catifea care
inspiră pacea și liniștea... Mările sudului sunt
liniștite, însă câte furtuni le străbat, și ce vârtejuri
și curenți ascund!

Câți rechini și balene se plimbă în adâncime
și ce luptă pe viață și pe moarte se petrece acolo...
Peștii mănâncă pești, șerpi de tot felul, scoici și
insecte veninoase...

Comparativ, putem vedea pe fața unui om
blândetea și calmul său, dar în interior este un
vulcan de dorințe și o junglă unde se plimbă
monștri... Oare acesta e omul și atât; după cum ne
spune și Freud? Sau o fi mai deosebit?

Omul seamănă cu marea! Trebuie să se
depășească suprafața și adâncimile tulburate spre
străfundul mării unde zac bogățiile, perlele și
mărgearul! Gândirea profundă este cea care
explorează adâncurile, și inima largă cuprinde
orizonturile, iar sentimentele trebuie să fie
sensibile ca valurile și sufletul transparent
precum apele.

Așa putem să vedem esența din noi. Esența
noastră este divină, curată, pură, bogată...
Lucrurile tulburi sunt străine de noi, provin din
afară... sunt acumulări de gânduri greșite
amestecate cu întâmplări neplăcute hrănite cu
frică și egoism. De aceea suntem aspri și judecăm
câteodată aspru ... Pe un sărac care fură o pâine
pentru ca să mănânce (e vorba de o pâine doar) pe
acela îl condamnăm la ani de închisoare ... îl

batem și îl jignim. De ce oare? Că nu tolerăm hoția? Nu din această cauză îl judecăm, ci de frică să nu fure mai mult! Deci tot din cauza fricii și a egoismului îl condamnăm ^ pe cel NEVOIAȘ și NEPUTINCIOS la o pedeapsă mare... însă pe cel puternic care ne fură bunurile, casele, și chiar viitorul... pe acela nu avem curajul să-l condamnăm aspru. Cu acela ne comportăm civilizat ... și îi explicăm prin ziare și în ședințe de parlament că gândește, greșit! Iar până înțelege acela cât e de greșit... ajungem noi nevoiași și goi!

Deci, puțină dreptate oameni buni, puțină gândire! Nu tolerați hoția și hoții de buzunar, dar nu vă transformați în judecători nedrepti și imparțiali!! Să nu judecăm prin complexele noastre,, să nu fim extremiști... să nu ne umplem capul cu dogmele... Toate religiile sunt bune în esența lor... toată lumea este supusă lui Dumnezeu. El ne-a făcut și El ne judecă...

Ceea ce domină lumea de astăzi este acel naționalism prostesc, golit de ori ce suport real.

Pe bună dreptate ROMANIA se poate lăuda cu Eminescu, Enescu. Caragiale, dar fiecare țară are perlele sale scilpitoare.' Câți scriitori și muzicieni celebri n-a avut omenirea? Numai înșirându-i ar ieși o întreagă enciclopedie!

În fiecare popor sunt genii și există cultură și tradiție din care a ajuns doar praful la celelalte popoare...

Iar dacă națiunea are asemenea valori și suntem mândri de ele, de ce nu încercăm și noi să fim măcar la un nivel minim de civilizație?

Dacă am reușit să fim mult mai liberi față de acum câțiva ani, asta nu înseamnă să pierdem morală și buna educație. Dacă am dobândit alte

mijloace de trai mai sofisticate (nu spun mai civilizate) asta nu înseamnă automat că am devenit mai civilizați și mai amabili, sau că tot ce facem este ireproșabil.

Personal, deseori văd lucrurile chiar invers: cu cât societatea are mai multe bunuri, cu atât oamenii devin mai îngâmfăți și mai aroganți, cu fețe dure și priviri reci, cu o falsă superioritate, de parcă simți că ești în altă epocă.

Oameni buni, dacă aveți o puternică tradiție și cultură națională, de ce nu le păstrați în modul de a gândi și de a fi încât să nu fie uitate de către generațiile viitoare! PROBLEMA ESTE FOARTE SERIOASĂ!

Scoala singură nu face față; avem de-a face cu un proces de educație continuă: acasă, la serviciu și pe stradă... încă mai este timp... Eu am văzut cum oamenii din alte societăți au căpătat caractere dure, rele și mercantile, deoarece s-au îmbogățit repede și nu au putut să asimileze ritmul rapid de transformare... Oricâți bani ar avea, nu le ajută cu nimic acum. Cei bătrâni plâng de mila celor tineri și goiți de valori...

Tot ce e mult strică: fie banii, fie sărăcia, fie multă îngrijorare, fie nepăsarea, fie exigența, fie molicineea, fie graba, fie stagnarea...

De ce nu privim natura ca să tragem învățăminte. Nici gerul nu este bun plantelor, dar nici canicula; nici inundațiile nu sunt bune, dar nici seceta....

Calea de mijloc este salvatoare... atât material cât și spiritual... Totul este benefic când este făcut cu măsură. Când depășim limita putem trece în partea opusă... Este indicat să fim naturali, să fim noi înșine... să nu imităm-pe alții...

căci ne denaturăm personalitatea și devenim artificiali și prefăcuți... și pierdem bunul simț care trebuie să ne ghideze și lumineze mintea ca să gândim corect și prin urmare să traducem aceste gânduri în vorbe și fapte bune.

Cultura nu are nimic de a face cu o telecomandă sau un robot... Contează cât de eficace este o invenție, adică ce rezultate benefice dă societății și omenirii... Ce beneficii morale și culturale... iar dacă scopul unei invenții și întrebuințările ei nu sunt pentru ridicarea morală și spirituală a societății, atunci valoarea acestei invenții se măsoară cu bani și atât. Nu progres, nu civilizație, nu cultură, nimic benefic. „nimic altceva,, doar BANI.

Mai trebuie zeci de ani, probabil, ca să învățăm diferența între eficient și eficace, între folositor și benefic, între știință și cunoaștere, între civilizat și educat, între modă și util, între artă și nebunie... între libertate și indecență... între inteligență și memorie...

Alexis Carrel arăta că: "Atrofierea simțului moralității și a simțului religios este la fel de păgubitoare ca atrofierea inteligenței"

Chiar și omul de rând are înțelepciunea de care se folosește, pentru a-și motiva comportamentele greșite.

Să luăm afirmația: "Drumul spre iad e pavat cu intenții bune"...

Dacă judecăm cu mintea, știm de ce am ajuns în iad... știm că nu am fost la fel de bine intenționați la fiecare încercare și tentație... Pe drum au apărut ispitele și ne-au atras și nu neam comportat cum intenționasem! S-au schimbat intențiile și s-a cedat față de tentații! Deci n-am

fost stabili în convingerea noastră și nu ne-am ținut de principiile bune!

De aici rezultă că nu suntem nevinovați (față de acest Neprihănit), așa cum spunea PILAT dându-L pe Isus să-L răstignească...

Iar dacă judecăm cu sufletul întunecat și orbit de dorințe zicem astfel: "Am avut intenții bune și uite ce a ieșit... nu merita să faci bine în zilele noastre"

SĂ NU NE SPÎNZURĂM SINGURI CU SFORILE ȘMECHERIEI.

Așadar intențiile bune trebuie materializate, altfel am fi fost toți neprihăniți... și n-am avea între noi inculpați... exact cum se întâmplă astăzi în lume. Există corupție, dar nu sunt corupți.

Este o MINUNE! Nu-i așa!?

Unu+ Unu = Zero

Câte romane de dragoste s-au scris... și cât sunt de dramatice... Dorințe... plăceri... întâlniri... plimbări... vise... întâmplări... etc.

Adevărul este că majoritatea reprezintă diferite forme de egoism și diferite mijloace de dominație... Bineînțeles nu sunt un adept al pesimismului, din contră, încerc să caut partea benefică a acestei relații și legăturile binecuvântate de Creator.

însă pentru a găsi partea benefică trebuie să avem un scop curat și nobil și un comportament adecvat.

Majoritatea femeilor cred, sau le place să creadă, că ele pot juca rolul Julietei toată viața și că Romeo trebuie să se sinucidă zilnic spre a le satisface.

Iar bărbaților le place să joace rolul lui
Rasputin în secret și rolul sultanului cu harem
dacă este posibil, când se întorc de la muncă
acasă. De asemenea, bărbatului îi place ca femeia
să îi poarte numele, să-l asculte și să-i facă copii,
să-i crească... ca să aibă un fel de extindere
socială și sentimentală, în spațiu și în timp (ca
moștenitori). Toate acestea le numește iubire sau
dragoste, în timp ce ele nu sunt altceva decât un
alt aspect sau o altă denumire a egoului și a
egoismului.

Femeia, la rândul ei, încearcă să pună
bărbatul sub asediul ei de gelozie, de datorie față
de familie etc. Iar dacă vede că metodele sunt
insuficiente, mai inventează povești ca să-l facă
mai gelos și să-i domine gândirea... povești despre
lucru, despre colegi de serviciu, deplasări,
avansări, propuneri...

Vrea să-i domine mintea, și dacă nu
reușește, măcar buzunarul!

Fiecare caută puterea!

Egoism contra egoism!

Instinctul încinge instinctul!

O luptă animalică cu gheare și cu tentații
folosind toate mijloacele posibile, fie fizice, fie așa
numite intelectuale!

Rezultanta acestei adunări e de obicei zero.

Aici unu + unu nu fac doi, ci zero.

Femeia care crede că după căsătorie va avea
două libertăți și două posibilități... (rezultatul
adunării libertății sale cu cea a soțului), o va
pierde chiar pe a ei! Iar bărbatul care a crezut că
dragostea lui va fi o punte și o cale spre o
dragoste mai mare pentru viață și lume, în
general, descoperă că e obligat să urască oamenii

și se leapădă de toți izolându-se acasă ca să stea în brațele soției sale, căci doar așa e considerat bun și tandru, ca și cum căsătoria ar fi rezultatul unei scăderi și nu o adunare.

După o luptă sângeroasă și dezamăgiri dramatice bărbatul descopără ca ceea ce caută el în numele dragostei nu era dragoste, ci o luptă pentru putere. Cine câștigă și cine se predă?

Da, într-adevăr, cât de rare sunt cazurile de dragoste adevărată, în care femeia este ghid pentru bărbat, iar bărbatul îndrumător pentru femeie în lunga lor călătorie a vieții..., unde nici unul nu va fi obstacol în calea celuilalt..., în care fiecare încearcă să ajute pe celălalt să se elibereze de complexe și de stres.

Dragostea adevărată este dăruire; în primul rând, este satisfacție sufletească și morală. Este un izvor permanent care nu seacă în timpul verii și nu îngheață iarna!

Izvorul dragostei este constant și generos. Dacă bei din el te sature și te mulțumești și nu cauți alt izvor...

Cei care caută dragoste într-o persoană, ca să facă din ea un idol vor fi dezamăgiți repede. Ne îndrăgostim de o persoană nu pentru ochii ei de căprioară, nici pentru dimensiunile sale de manechin, ci pentru calitățile și idealurile pe care le are, pentru bunătatea și educația sa, pentru că poți imotdeauna să te odihnești pe umărul ei dacă ai nevoie, pentru că vezi în ea modelul pe care să-l urmezi...

Numai atunci poți să rămâi îndrăgostit în continuare, când vezi că are ce te atrage și câtă alinare poți găsi în momentele grele... când simți

atâta încredere în viitor... când aveți împreună un scop comun și nobil...

Să nu vorbim de dragostea divină unde trebuie să-i iubești pe toți și să nu te îndrăgostești de nimeni. Așa cum a făcut marele Ghandi, care a dăruit unui popor întreg o dragoste imensă.

Oare găsim astăzi femeia care să facă din soțul ei un fel de Ghandi, care să se dăruiască lumii întregi și să nu fie doar al ei?

Oare găsim bărbatul care să nu fie gelos pentru o privire întâmplătoare aruncată de un trecător către soția lui sau găsim un bărbat care să nu privească insistent o femeie inimoasă?

Parcă toți suntem vinovați de acest infern al geloziei... Femeia caută să-și scoată în evidență părțile excitante, iar bărbatul nu pierde ocazia să se preocupe de ele!

Când oprim acest joc nebun? Când ne întoarcem spre adevăr și lăsăm deoparte aceste proceduri?

Chiar în cele mai civilizate țări crimele din cauza geloziei sunt frecvente.

— în Franța de exemplu, omul de la țară încă își omoară soția ca în orice altă parte a lumii a treia...

— în Anglia, femeia încă gândește precum un oriental din 1001 de nopți... o partidă de sex, o masă copioasă, bljuterii, și un cont în bancă...

— Iar bărbatul modern, în încercarea sa de a căuta o dragoste adevărată a căzut în capcana homosexualității... și un îndrăgostit din această categorie a oamenilor este oricând pregătit să-și omoare partenerul dacă acesta îl trădează!?

Iată unde a ajuns această așa numită dragoste.

Egoismul s-a camuflat în diferite forme, și s-a manifestat în diferite subiecte. Instinctele au rămas în spatele tuturor evenimentelor, cu toate că au ridicat steaguri diferite!!

Decădere continuă - revoltă ostilă și comportament anormal!

Cât despre dragoste, a rămas o poveste, un lucru rar, poate chiar o anecdotă a acestei epoci!?

Aroganța inutilă

Omul este uneori atât de arogant încât se consideră buricul pământului... El crede că și stelele au fost agățate pe cer precum becurile ca să-i lumineze drumul seara.

De asemenea, el crede că și celelalte creații și ființe sunt destinate doar pentru el ca să îl slujească. De exemplu:

— Marea ca să înoate când are plăcere, dar și să arunce toată mizeria în ea când e nevoie... de la canalizare, deșeuri industriale, până la reziduuri radioactive;

— Animalele sunt făcute ca să le călărească sau să le masacreze;

— Aurul și diamantul din adâncurile pământului îl așteaptă [ă fie scoase și ascunse în seifurile sale;

— Chiar și necuratul cu armata de diavoli sunt în slujba lui, servindu-l și oferindu-i toate plăcerile la localurile de noapte și bordeluri;

— Dacă sunt plante și flori din întâmplare lângă locuința sa sau la fereastra dormitorului, acelea sunt create nu întâmplător, ci ca să-i ofere respectuos și cu aplecâietune, aromele și culorile care să-l mulțumească.

Era și normal să fie atât de îngâmfat, neștiind că mai sunt și alte constelații și galaxii și că tot sistemul solar în care trăim nu este decât un fir de nisip pe lângă aceste constelații... Chiar roiuri de constelații care conțin milioane de stele fiecare.

Iar fiecare stea are planetele proprii... în schimb, Pământul cu toată grandoarea sa nu este decât una din aceste planete, iar omul una din miliardele de ființe pe acest Pământ...

Atunci omul a abandonat această aroganță instinctivă și a început să caute altă compensație... căci nu i-a convenit această minimalizare față de natură.

A descoperit atomul și a văzut câtă putere are prin el... A făcut bombe și rachete nucleare, nave spațiale. A descoperit electronul și a construit telecomunicațiile, telescoape, microscopie electronică, a descoperit materia și antimateria, legea gravitației și antigravitației... în loc "să cazi în jos", poți "să cazi în sus"! Măine poate descoperă o cale pe care merge înapoi, și se vede întorcându-se spre trecut și nu spre viitor?!

Invenții și descoperiri fără limită, fără sfârșit... în toate domeniile, în medicină, în agricultură, în mijloacele de distracție, DISNEY WORLD.

Dar întrebarea fundamentală rămâne: "Oare omul are suficientă minte ca să se folosească de aceste descoperiri științifice în mod eficace și benefic, sau nu o să-l țină capul, după cum spune proverbul, și o să folosească aceste capacități pentru distrugerea civilizației?"

O înțelepciune veche spune că: *"Lumea este făcută cu dreptate", și omul merită, tot ce l se întâmplă... Suntem ceea ce gândim.*

Oare vom demonstra noi oamenii, prin gândirea noastră și faptele noastre că merităm viața și nu suntem condamnați la moarte?

Oare cine execută aceste pedepse, nu omul însuși, cu mâinile sale?

Oare nu ascultă cei cu putere decizională semnalele de alarmă care se trimit mereu de către gânditorii și înțelepții acestei lumi... faptul că o mică greșeală poate pune capăt vieții lumii întregi, în timp ce ei se întâlnesc, discută, declară, semnează tratate, îi condamnă pe unii, îi aprobă pe alții ridicând diferite steaguri și slogan-uri, pretinzând că sunt apărătorii libertății și ai democrației, în timp ce duc războaie economice și militare nedecarate contra țărilor slabe și amărâte?!

în unele țări se aruncă la coșul de gunoi mai multă mâncare decât se mănâncă în altele.

Dacă crește producția de grâu se aruncă surplusul în mare ca să îi păstreze prețul ridicat, în timp ce mor anual peste 14 milioane de oameni din cauza foametei."

Iată deci că nici conștiința individuală nici cea guvernamentală și oficială nu sunt suficiente de luminate ca să oprească această mizerie și sărăcie.

— *Oare are omul cu ce se mândri cu adevărat?*

— *Oare merită aceste daruri și condiții ideale date de creator ca să se dezvolte și să trăiască onorabil și mulțumitor?*

Sau va folosi toate aceste posibilități și descoperiri spre a se distruge în loc să descopere cu ele universul?

Micul amănunt

Ne uităm în jur și observăm că lucrurile nu sînt asemănătoare: fiecare plantă are o formă și un miros aparte: unele au roade, altele nu; sînt sute de mii de specii, toate deosebite ca formă, culoare și miros - unele utile, altora nu le știm încă folosul...

De asemenea, animalele sînt foarte diferite: unele domestice, altele sălbatice... insecte, șerpi etc. Multora nu le găsim folosința sau scopul creării lor...

Suntem cuprinși de omnidiversificare: fiecare popor are un specific, fiecare rasă are anumite caracteristici; chiar și relieful nu este la fel: de la deșert la câmpie, până ajunge la dealuri și munți; clima variază între cea ecuatorială, tropicală până la cea polară.

Aceste observații banale le știm de la școală... Totuși de ce omul nu învață lecția bine și de ce nu caută în profunzime să afle care este secretul acestei diversificări, de ce numărul lor este atât de mare încât nu reușim niciodată să le cunoaștem pe toate?!

Vorbeam în alt capitol de plictiseală, de faptul că omul a banalizat totul, căutând schimbări... Această natură a omului, care cere schimbare este pe undeva normală... căci el, prin natura sa, se poate adapta la diferite condiții de viață. Însă dacă Dumnezeu a creat sute de mii de specii de floră și faună, pământul cu relief diferit, munți de unde scoatem piatră, ca să facem cimentul și ceramica, nisipul ca să producem

liantul și sticla... și dacă aș număra folosințele
zăcămintelor, plantelor și animalelor aș face pe
elevul care spune lecția de la clasa a III-a... cu o
singură diferență, că atunci când le învățam mă
minunam și le admiram cât de frumoase și de
utile pot fi aceste daruri ale naturii. în schimb
acum am orbit și nu le mai văd... Mi-a dispărut
viziunea... Acum văd, dar nu asimilez ceea ce văd,
parcurg cu vederea cum se zice... căutând alte
minuni. în fața unei alte diversificări, căutând
vitrinele magazinelor și văzând numai produse de
consum, atâtea produse încât mă simt și eu
consumat de dorințele mele și obosit de așa zisele
necesități...

Oamenii se îmbolnăvesc, copleșiți de aceste
dorințe și cerințe, fac stres, li se blochează
respirația și fac crize de insuficiență cardiacă,
migrene, ulcere,... toate acestea, confundând ce
este necesar cu ce e complementar, preferând un
obiect, decât să tragă aer în piept... Auzim
expresia: "Când am văzut mi s-a tăiat respirația"
Da, într-adevăr așa este; oamenilor li se taie
respirația când văd lucruri noi și deosebite. Mulți
rămân și "cu gura căscată"... Da! Așa este, de
atâtea ori vedem lucruri noi; rămânem fără
respirație și cu gura căscată! Iar dacă oamenii se
uită zilnic în vitrinele magazinelor și urmăresc
reclamele de la televizor, afișele din ziar... mai ales
cele de tip "sună-nă acum, sunt deschisă... te
aștept să mă descoperi..." e normal să se
îmbolnăvească!

Bieții oameni nu mai știu la ce să se uite, de
aceia îi vedem umblând pe stradă ca somnambulii
sau stând la volan cu gura căscată și cu aceste
imagini în cap, conducând ca șoferi de salvare sau

pompieri în plină misiune, făcând accidente și înjurând trecătorii care le tale lanțul imaginilor din cap.

Oamenii au dreptate, sunt stresați și grăbiți și oricât s-ar grăbi, nu știu dacă vor avea timp să le facă pe toate... De aceea mulți stau și noaptea târziu ca să termine de inhalat toate prafurile industriei și a comerțului, urmării ieleshopping sau reclame în pauzele serialelor polițiste și de comedie, oferite cu plăcere de ^ posturile noastre dragi cu atâta amabilitate și prietenie! în același timp soția ne bate la cap cu cerințele cotidiene concomitent cu impresiile asupra celor văzute. Omul își înghite mîncarea cu sticla de Cola în mână ca să nu piardă serialul... și nu știe să înghită mai întâi sau să i se oprească respirația și să-i stea mîncarea în gât față de cele văzute și auzite!?

Ia stai un pic. Așa a strigat Arhimede, ieșind din baie gol și strigând EVRICA! EVRICA! (am descoperit-o)... Atunci descoperise legea care îi poartă numele!

Și eu am descoperit o mare taină medicală astăzi! Cauzele unei probleme vechi, mult investigate de medici și cercetători...

Parcă se recomandă să mesteci bine mîncarea ca să o asimilezi... iar dacă nu o faci, vei avea indigestie.

Iată deci acest mic amănunt: CAUZELE CONSTIPAȚIEI fiziologice de care suferă lumea din epoca supervitezei, și paratei cu ea cauzele constipației morale și mentale în care trăim astăzi!

Copiii care se cred grozavi

Câteodată îți vine să plângi ca un copil care s-a rătăcit de mama lui în centrul orașului și nu-și mai găsește drumul spre ea sau spre casă...

Noi, oamenii mari, credem că am descoperit cerul și galaxia cu știința noastră teoretică, sau cu progresul tehnologic pe care l-am dobândit, în timp ce noi încă abia ne inițiem în alfabetul științei exacte ca și copiii noștri.

— Te întreabă copilul tău cel mic, arătând cu degetul spre Lună, ce este aceasta?

Tu, ca om mare și învățat, începi să-i vorbești și să-i explici cu povești... cu teorii... cu vorba serioasă... cu gluma... și până la urmă constăți că nu știi nici tu de unde a venit și de ce. Nimeni nu știe, nici chiar EINSTEIN...

— Te întreabă unde a plecat bunicul său după ce a murit... sau de fratele său - unde a fost înainte de a se naște...

Și nu reușești să-i dai un răspuns convingător, căci nimeni nu știe exact ce e înaintea nașterii și nici ce e după moarte!

— Te întreabă de unde vine curentul electric și ce este.

Tu îi explici despre centrala electrică și efectele luminoase ale curentului electric... Dar tot nu știi nici tu ce e curentul electric. Nici ce e lumina. Chiar dacă întrebi savanții, cu greu îți vor explica științific ce „e lumina”; de fapt și nici Newton însuși nu știe.

S-au dezvoltat științe, domenii multiple, și încă suntem căutători de adevăr...

— Am vorbit și am scris despre psihologia omului și încă nu știm ce înseamnă suflet... ?!

— Am făcut ceasuri care să măsoare timpul... și încă nu știm ce înseamnă timpul... ?!

— Locuim pe Pământ de milioane de ani, dar nu cunoaștem decât ceva în legătură cu scoarța lui... ?!

— Am dezvoltat și s-au inventat tot felul de tratamente medicale și ărică nu știm cum acționează un virus... ?!

— Știm despre tot universul și ne lăudăm cu tot felul de invenții, dar nu știm ce se petrece în noi înșine și nu putem să ne vindecăm de un cancer, sau de SIDA...

Nu vreau să mai spun că sunt încă zeci de boli incurabile care provoacă moarte și nu știm să le facem nimic... boli de ficat, de pancreas, de sânge etc.

— Facem industrie și ne lăudăm cu civilizația, în timp ce deversăm multe din deșeurile industriale în apele râurilor și mărilor...

— Poluăm de asemenea aerul pe care îl respirăm, cu gaze toxice și prafuri industriale. Schimbăm echilibrul naturii și nu știm când se întoarce asupra noastră efectul de bumerang al dezechilibrelor ecologice aducând canicule și inundații...

— Asistăm la un eveniment sau la o întâmplare și fiecare din noi o descrie în o mie și una de forme... chiar dacă s-au scurs câteva momente, sau un ceas de la evenimentul respectiv. Oare ce se întâmplă atunci cu istoria de acum o sută, o mie de ani, sau mai mulți? Cât de veridică este? Oare toate volumele scrise sunt adevărate sau sunt imaginații...

— *Cât de departe suntem de adevăr și cât de puțin știm?*

Nu e o diferență mare între cunoașterea noastră și cea a copiilor noștri măsurându-le relativ!
De asemenea nici în comportamentul nostru agresiv și egoist.

— Copilul nu dă jucăria lui altuia... Dar nici noi nu suntem darnici deloc... și nu lăsăm pe nimeni să beneficieze de ceva chiar dacă nu ne trebuie. De multe ori domină răul din noi...

Să moară și capra vecinului!!
Iar făcând câteva comparații vedem că:

— Copilul smulge un lucru sau o jucărie; Cel mare fură;
— Copilul se bate cu altul; cel mare lovește cu parul și uneori cu cuțitul;
— Copilul se ceartă; cel mare ucide
— Copilul dă cu o piatră; cel mare aruncă cu o bombă nucleară.

Oare nu am voie să plâng această lume de copii care se cred grozavi?

Ce este omul?

Unele din întrebările fundamentale ale filosofiei sunt:

Oare cine suntem; de unde am venit, ce căutăm și încotro ne îndreptăm?

Suntem acel corp care se naște, trăiește, se mișcă, se hrănește și pe urmă moare? Sau suntem un suflet care simte, dorește, iubește, urăște și pe urmă se satură de toate și nu știe ce curiozități să mai caute ca să umple această goliciune! din el?

Dar mai suntem și gândul care percepe și alte dimensiuni.

Iată că începem să aflăm că suntem ceva mai deosebit decât celelalte creații... Avem ceva în

plus. Gândim, înțelegem, inventăm, apreciem și până la urmă conștientizăm f

Suntem un tot unitar, care cuprinde niște facultăți care funcționează într-o corelație armonioasă, neputând exista una fără cealaltă, și anume:

1- Mentea care percepe impulsurile primite de la planul spiritual cu ajutorul cărora analizează informațiile dobândite prin simțuri (văz, auz etc.);

2- Sufletul care percepe informațiile primite de la planul mental și de la cel fizic, le prelucerează și le trimite înapoi sub formă de impulsuri în ambele direcții, după plăcui său... De aceea sufletul poate fi subiectiv și își schimbă naturațea informațiilor primite... Ca atare, sufletul poate să fie bun sau rău, orgolios sau smerit, agitat sau liniștit, mulțumit ori nemulțumit, deoaface el folosește corpul cu simțurile, și mintea cu capacitățile sale pentru a alege o cale să o urmeze...

3- Corpul care primește din planul sentimental (al sufletului) impulsuri, iar de la simțuri informații. Acest corp poate să fie sau bine tratat, sau solicitat și supus unor excese de eforturi pentru atingerea anumitor scopuri. Deci nu el hotărăște, ci sufletul... care este cu dorințele, cu plăcerile, cu imaginațiile și cu scopurile... Și dacă acest suflet este foarte pretențios, obosește corpul și îl solicită la sarcini mai mari decât ar putea să le îndeplinească în mod normal... De aici poate începe dezechilibrul fiziologic, încep bolile și problemele fizice, precum și cele psihice...

Până la urmă ce trebuie să facem ca să nu mai greșim?

Să nu ne confundăm limitându-ne la corpul nostru! Noi nu suntem doar niște organe adunate la un loc într-un sac ȕi piele...

Noi nu suntem aspectul doar, noi suntem ȕi sentimentele, suntem acel viu care vorbește, se sprijină pe picioare ȕi mâini, precum o păpușă de teatru ce se mișcă cu ajutorul unor sfori invizibile... ascunse după o cortină...

Aceste sfori sunt dirijate de o singură comandă,... de o singură dorință,... de un singur eu, sau suflet, sau oricum vreȕi să o numiȕi!

ȕn spatele diferitelor organe există o legătură tainică, o unitate,... una singură care vorbește, dirijează ȕi controlează...

Dacă te uiȕi ȕn jur vezi că toate tipurile de plante ȕi de animale au o singură voinȕă, o unitate; voinȕa de a trăi,... de a se manifesta sub diferite forme ȕi aspecte; de a ȕndeplini o misiune tainică ȕi ȕnȕeleaptă...

Nu este ȕntâmplător că ȕn esenȕa lucrurilor avem de-a face cu o singură formă fizică, cu aceeaȕi compoȕi chimici. *Nu este ȕntâmplător că avem plămȕni... top respirăm...; Nu este ȕntâmplător că gȕrata are 7 vertebre cervicale la fel ca omul... sau că malmuȕa are coadă asemenea vertebrelor sacrale ale omului... sau că lilieciȕi au braȕe ca ale noastre, cu acelaȕi număr de oase ȕi articulaȕi...*

Noi ȕi pomii avem aceeaȕi componenȕi: carbon, apă ȕi minerale... ȕi toate când se ard se carbonizează... Toate formele de viaȕă se descompun ȕi se transformă ȕn pământ! Iar acest pământ conȕine aceeaȕi elemente din care sunt

formate Soarele, stelele și plantele... Cu cât încerci să pătrunzi mai amplu, constatăi că în stele și galaxii, vei găsi același lucru... același componente...

Tot universul este făcut dintr-o singură materie primă... însă cu diferite densități și proprietăți...

Oare aceasta este o întâmplare?! Sigur că nu! Există o țesătură comună între toate aceste forme și lucruri... De fapt ele nu sunt diferite în fond, ci sunt diferite în arhitectura lor... Sunt diferite forme de energii, dar este aceeași energie... Curentul electric poate fi transformat în căldură, sau în lumină, sau în câmp electromagnetic... sau în descompunere ionică a compușilor chimici, anioni și cationi...

Dcci este aceeași energie care se manifestă în diferite aspecte și forme. Este unitatea în diversitate!

Iar cuvântul unitate sau a se uni, în limba sanscrită înseamnă YOGA... sau a găsi unitatea în toate... Să nu privești lumea ca ceva exterior, străin și diferit de tine însuși? Aceasta este cea mai mare iluzie... să vezi că ești altceva sau separat de mediul în care trăiești... Totul se intercalează și se intersectează. Orice schimbare sau suferință care afectează mediul (natura și oamenii) te va atinge și pe tine. Iar această luptă între tine și cei din jur nu este decât o distrugere a legăturilor acestei unități și a binelui care vă leagă și vă susține...

Dacă vrei să te realizezi și să simți că trăiești, sau că aparții de ceva și cuiva, trebuie să deschizi brațele și să îmbrățișezi tot ce este

înjur... trebuie să înțelegi oamenii,... să simți florile... și să te vezi în natură, ba chiar în stele...

Marele poet Omar Khayyam spunea: "Calcă ușor căci această țară nu este altceva decât rămășiță a unor ochi albaștri..."

Iar oamenii care vor să asculte vocea aceluia UNIC din ei, trebuie să oprească mai întâi sunetele și zgomotele simțurilor și dorințelor... chemările instinctelor și ale plăcerilor... și să-și supună corpul sunetului muzicii eterne, care face această viață (corpul) să cânte armonios.

Acel UNIC care este prezent în toate ființele și creațiile..., care se manifestă în fel și fel de modalități și chipuri..., trebuie căutat prin gândire, prin apreciere, prin admirarea perfecțiunii creative, până la scufundarea totală în această apreciere (devenită contemplație), DEVENITĂ O TĂCERE COMPLETĂ...

Atunci când tăcem, putem asculta acea muzică subtilă, acea cântare divină care stă la baza oricărei ființe, sau creații din acest imens univers!

Te uiți și câștigi!

Informațiile și știrile circulă astăzi cu viteza fulgerului în lume, cuprinzând toate domeniile vieții umane.

Flămând de cultură și iubire, sătul de lipsuri spirituale și materiale și de neputința de a și le îndeplini și procura, omul, se simte atras de sloganuri îmbietoare, dar diabolice, de genul "Te uiți și câștigi".

Cum ar fi oare posibil ca, numai privind pe ecran, să câștigi ceva? m-am întrebat și eu, ca străin în această țară. Am urmărit cu atenție programele numeroaselor posturi de televiziune

apărute ca ciupercile după ploaie. Am avut ocazia să vizionez de foarte multe ori filme de groază, cu crime de o cruzime înfiorătoare, filme cu hoști, violuri, delapidări care te cutremură. Altele mai domestice, pline de sexy, de parcă te aflai în case de toleranță.

Cc învață tineretul din aceste filme cu care se întrec toate canalele de televiziune, care prezintă o lume a destrăbălării și a decadenței?

— Află cum poate deveni milionar spărgând o bancă, sau tâlhărind un grup de pasageri?

— învață cum să omoare cu sânge rece? Să profaneze morminte în cimitire? Să ascundă victimele și să șteargă urmele?

— Ca să demonstreze că sunt bărbați, trebuie să fumeze țigări scumpe, străine, furând bani de la părinți? Mulți ajung să se drogheze cu heroină, cocaină și altele!

— Formează grupuri care se bat și se omoară întrecându- se? Aplică tot ce văd în filme?

Crima din parcul Cișmigiu petrecută în plină zi în centrul capitalei sub ochii paznicului din parc și a unei mulțimi strânse în jur, la care nimeni nu a avut curajul să intervină, este o pată pe obrazul Bucureștiului. Arată nepăsare și neputință din parte colectivității. Parc-am fi în vestul sălbatic, unde revolverul este lege! Spiritul de într-ajutorare între oameni a dispărut.

Trăim o epocă a găinăriilor și a mârșăviei. Viclenia domină spiritele. Cel ce înșală se simte erou.

Astăzi nici în război, luptătorul de calitate, eroul, nu mai este un factor decisiv în învingere sau pierdere. Domină armele sofisticate, care ucid

prin simpla apăsare pe un buton. Viclenia și duritatea conduc lumea modernă pe întreg pământul. În filmele ce se prezintă pe ecrane, oamenii au acces la tot felul de idei și metode de distrugere.

Am aflat prin presă cum se vinde o casă mai multor persoane de către foștii proprietari, care profită de buna credință a cetățeanului cinstit, furându-i bruma de agoniseală dintr-o viață întreagă.

Vedem cum se poate intra într-o casă, dându-se drept reparatori de televizor, de gaze, de apă etc. și sunt omorâți oamenii sau, în cel mai bun caz se fură tot ce se găsește.

Desigur sunt și filme bune și emisiuni pline de cultură și de învățătură, arătându-se oamenilor mari ai țării (Dl. Octavian Paler, Dl. Pruteanu, și nu numai, care în 10 minute, zilnic, reușesc să-ți strecoare o fărâma de cultură într-un mod atrăgător), și altele care desigur întrec pe cele expuse de mine mai sus. *Dar trebuie totuși avut grijă că tineretul este interesat de multe ori de exemplele rele pe care le prinde imediat, ținând seama și de lipsurile traiului din zilele de astăzi.*

Dar să revin la sloganul de care m-am legat eu în acest articol: "Te uiți și câștigi". De unde iese câștigul? Din când în -când, o voce hotărâtă îți spune "Nu pierde ocazia. Sună la telefonul 8989... și poți câștiga milioane, dacă răspunzi la întrebarea " Cum îl cheamă pe câinele lui Al Bundy?" sau "Cum îl cheamă pe fiul cutăruia din filmul cutare?" sau câte bidoane avea în mână X? sau cum se zice "A plăcea sau a place?" etc.

Telefoanele care încep cu numărul 89 costă mii de lei secunda. Omul simplu (că cei bogați nu

se coboară la așa ceva) zic omul obișnuit, înglodat în datorii, speră să iasă câștigător și, după ce nu are bani, se îndatorează cu sume mari la telefoane. *De câștig nici vorbă!* Ajunge la disperare, întocmai ca jucătorii de la Caritas. Dar cui să se plângă, că doar nu l-a obligat nimeni, nu? DAR L-A INDEMNAT DIABOLIC: ÎNCEARCĂ!

Banul și orgoliul stimulează azi pe om. Mulți tineri dornici să iasă din mizerie, stau zile întregi la coadă, să se înscrie la concursurile "Cine știe câștigă?" Ar trebui folosite în alt fel calitățile excepționale ale acestor tineri, care să fie spre folosul societății și al lor personal.

Nu vreau să arăt prin cele de mai sus că nu există și programe de televiziune care te învață să-ți experimentezi cunoașterea. Totuși cunoașterea este personală, individuală, nu mecanică, nu prin culegerea de informații fără să trăiești sensul lor în interiorul tău. Doar experimentând cunoașterea, inima ți se deschide și insula pe care te afli se extinde devenind un continent. Tu, din insignifiant devii Totul. Totul se manifestă atunci prin tine... aplicând porunca lui Dumnezeu care îți strigă: ÎNTRONEAZĂ-MĂ PENTRU TOTDEAUNA ÎN INIMA TA!

Numai cu credința în Dumnezeu, cu onestitate, cu bunătate și cu multă răbdare, omul poate fi salvat de otrava devastatoare ce a pus stăpânire pe întreg pământul.

Circulația chinezească și unele lecții posibile

De curând am avut ocazia să vizitez China în interes comercial, căci astăzi, dacă nu ai

activități paralele, nu-ți poți oferi un nivel de trai
cât de cât omenesc.

Am cunoscut acolo acea atmosferă
orientală, puțin exotică. M-a uimit acel șir
interminabil de oameni care trecea pe sub
fereastra camerei în care locuiam, la un hotel din
Beijing!

Călătoreau cu diferite mijloace de
transport... Unii pe bicicletă, alții conducând
mașina, dar majoritatea mergeau "per pedes" pe
jos...

Toți treceau în tăcere și liniște, pace și
armonie.

Nimeni nu deranja pe alții... Nimeni nu
înjura. Nimeni nu vorbea fără rost. Parcă erau
ghidați de dorința de a trăi, de un bun simț (ca un
șir de furnici harnice, grăbite să suie și să coboare
diferite reliefuri fără să se încurce între ele) în
acel dute-vino continuu. Oare cine a învățat
furnica să meargă regulamentar și pașnic fără să
se certe una cu alta când fac parte din același
mușuroi? Își vede fiecare de treaba sa, spre bunul
mers al tuturor.

Am făcut o asemănare între chinezi și
furnici, căci mi se păreau asemenea în hârnicia
lor.

între vehiculele
utilizate de ei,
predominau
bicicletele, întocmai ca

un fluviu în
permanentă mișcare, o
apă curgătoare care
ocolește câte o piatră
mare aflată în calea ei
și curge după
înclinația terenului,
așa bicicliștii ocoleau
câte o mașină parcată
să încarce marfa în
drumul lor sau vreun
cetățean care trecea
pe unde nimerea, sau
orice alt obstacol ce le
ieșea în cale, fără să

vocifereze sau să
înjure

.Ce deosebire față de restul lumii! De noi care ne considerăm civilizați. Aici omul s-a îndepărtat de Adevăr și de bine s-a izolat în scoica egoismului său. Vrea totul numai pentru el. Nimic pentru semenii săi. Fiecare se crede perfect, mânat de un egoism feroce și de îngâmfare... A uitat că a venit slab și neajutorat când a apărut pe lume și că se va întoarce aidoma, la bătrânețe... A uitat că orice funcție ar avea, orice avere, nu poate trăi fără ceilalți, fie el avocat, medic, croitor, țăran, miner sau fie chiar împărat. Este oare așa de greu să înțelegem și să aplicăm acest lucru în viața noastră?

Se fac legi ca să fie respectate și ca să ne respectăm unii pe alții. Este oare așa greu să le aplicăm?? Mă refer spre exemplu la automobiliști. Când eram săraci în timpul comuniștilor, conduceam în oraș cu maxim 60 Km/oră, că ne era frică de radar... Astăzi nu mai putem decât cu 100 Km/oră. Depășim linia de tramvai. Nu lăsăm pietonii să traverseze deși e lumina galben intermitent. Fiecare circula cum îl taie capul.

De ce nu lăsăm niciodată un vehicul din spatele nostru să ne depășească și accelerăm simultan, claxonând lung și nepolitic? Nu pierdem oăzia să-l semnalăm cu farul; îl privim urât, îl jignim cu vorbe urâte și îl amenințăm cu pumnul! Ne lăudăm uneori cu gesturi obscene și pretindem că suntem civilizați! Înjurăm vecinii noștri pe drum, la serviciu și chiar în întâlnirile colegiale, dar pretindem să ni se vorbească politic!

Vrem să fim numiți europeni, mai bine zis să fim primiți în Europa. Desigur, avem dreptul să o cerem, geografic, dar mai sunt multe de spus,

adică de pus la punct din punct de vedere educativ, cultural, și mai ales al comportării în lume. Desigur, Europa înseamnă Goethe, Shakespeare, Hugo, Dante, Michelangelo, Bethoven, Rousseau, Revoluția franceză etc, rod al frământărilor sufletești ale omului, în decurs de veacuri, spre binele omenirii. Dar tot din tagma celor iluștri de mai sus fac parte și Eminescu, Enescu, Iorga, Bălcescu, Goga, Mircea cel Bătrân, Mihai Viteazul, Ștefan cel Mare, ultimii enumerați au fost chiar stâlpi de pavază ai Europei în calea barbarilor spre Europa.

Așadar nu se poate spune în nici un caz că românii nu ar avea drept legitim să-și zică europeni. Nu sunt mai jos ca prestigiu cultural față de țările primite în primul val al intrării în Uniunea Europeană. Ce vină li se aduce însă? Că în urma tăvălugului comunist, țările ce au făcut parte din blocul comunist, cele din răsăritul Europei, și-au pierdut dreptul de a se integra în civilizația europeană, fiind mult sub nivelul cultural și sub nivelul unui trai civilizat față de apus.

REALITATEA ESTE ÎNSĂ ALTA. Nivelul cultural și social a scăzut și în apus. De unde ne-au venit filmele despre care am vorbit la capitolul 16 din prezentul eseu, nu din apus? De unde ne-am pricopsit cu reviste porno? Sau cine ne obligă să recunoaștem drepturile homosexualilor și al lesbienelelor? Dar drogurile? Dar hoțiile care ne sunt prezentate cu lux de amănunte în filmele și crimele cutremurătoare nu sunt tot din "luminatul qpus"?

Ce lipsește într-adevăr în România este nivelul minim de trai al individului și cizelarea în comportare.

în apus se respectă cu strictețe legile, altfel vin imediat amenzi mari și pedepse drastice.

în privința circulației cu autovehicule, acolo trebuie respectate legile, faptele urmărite de polițiști. Lumina semaforului, depășirile reglementare! Nu ai voie să, claxonezi, să înjuri, să faci semne cu mâna ca amenințare. Altfel vine amenda.

Pietonii trebuie să treacă numai prin locurile special marcate, respectând lumina semaforului.

Polițiștii, dacă nu sunt corecți, dacă primesc șpagă, sunt destituiți.

Dar ar mai fi ceva care este marea bubă a multor români (post decembriști) și care în apus lipsește cu desăvârșire: acolo omul muncește serios pentru a avea nivelul de trai dorit. Nu vezi acolo oamenii plimbându-se toată ziua pe străzi, arzând gazul, distrându-se, și apoi pretinzând un salariu la fel cu al celui care muncește conștiincios. Nu lucrezi cu răvnă, nu ai loc de muncă.

Aici toți vrem să dăm lecții! Vedem paiul din ochii vecinului, dar nu vedem bârna din ochiul nostru.

Toți vrem dreptate și pretindem superioritate dar nu dăm altora nimic, nici o concesie sau o șansă măcar... Și în loc să fim ordonați precum europenii și amabili ca orientalii, suntem orientali în comportament și occidentali la pretenții și aspect! Indisciplinați în fapte și duri și exigenți în vorbe!

Iar eu tare aș dori să fim exemplari de politicoși, lăsând faptele să ne reprezinte, ocolind vorbele și certurile precum chinezul obstacolele!

Drepturi și datorii

încetul cu încetul încerc să abordez niște subiecte cu pretenții concrete, vorbind despre om și relația sa cu mediul în care trăiește...

Faptul că sunt de altă naționalitate încă, se datorează aceluiași cauze de care ne plângem cu toții (birocrația, și numărul mare de specialiști care îi avem), că dacă rezolvă problemele oamenilor repede, nu mai au loc de muncă... Cu cât pot să te împiedice și să te umilească, cu atât își dovedesc că sunt patrioți și devotați națiunii, căci în părerea lor, național înseamnă cât mai încuiat la minte și succint la comportament. De aceea neacordarea cetățeniei române după aproape trei decenii de la venirea mea în România nu mă scutește de datoriile mele față de comunitatea în care trăiesc. Adică să respect legile și să folosesc toate posibilitățile mele pentru dezvoltarea și îmbunătățirea condițiilor sociale, umane, culturale, spirituale.

Mi-aș permite să-mi spun și eu părerea ca un spectator care vede, aude și se îndurerează...

Unele din cele văzute mă ating și pe mine, iar altele nu. La fel este și cu cele auzite...

Hai să o luăm de la capăt... De aproape șapte ani, din 1 ianuarie 1993 - de când am revenit în țară - tot aud că e o stare de sărăcie în România și o nemulțumire generală față de starea economică. Pe om îl interesează mai întâi nivelul de trai după care când e sătul mai vorbește de artă sau de știință...

În toți acești șapte ani am fost martor al nemulțumirilor populației, presei etc. față de nivelul de trai.

*Au dreptate oamenii în nemulțumirea lor,
dar după cum o spune înțelepciunea orientală:
victima este partener cu ucigașul...*

În România, starea de sărăcie este determinată în primul rând, DE MENTALITATE, nu de condiții doar... Cei care cer acum prin sindicate salarii mai bune, prin proteste și greve, în ce măsură și-au fundamentat pretențiile? Bineînțeles nu toate întreprinderile au aceeași vină... Totuși câte ceva au toate! Poate o fi plictisitor să intru în detalii, dar niște amănunte și exemple sunt necesare pentru a lămurii problema!

Dacă rolul sindicatelor este să ceară drepturi pentru salariați și atât, oare cine îi îndrumă pe acești salariați și cine îi sfătuiește să muncească și să producă?! Nu doar să se prezinte la locurile de muncă și să ceară salarii? Câte întreprinderi de la Revoluție încoaie simt într-un pronunțat declin al producției? Sute, dacă nu mii!! Cine este sindicatul și cine este patronatul? Se situează în tabere diferite, după cum s-a lucrat până acum? Răspunsul este simplu. Dacă întreprinderile erau privatizate atunci, da, am putea spune că rolul sindicatelor este doar să ceară drepturi pentru salariați, căci problematica producției și a desfacerii ar fi în principal a patronului, care trebuie să aibă grijă să meargă treaba și să aibă randament și calitate în primul rând. Dar atâta timp cât în această perioadă de tranziție toate sunt ale statului, ale FPS-ului, lucrurile se schimbă. În condițiile doar ale unor titluri și funcții, fără însă nici un fel de răspundere reală... și lucrurile au mers în această direcție îmbârligată luptând fiecare de pe poziția lui și cu autoritatea pe care o posedă, în întuneric și

ignoranță, fără să știe în ce direcție să se orienteze.

Patronatul ar avea sensul adevărat de patronat în condițiile deținerii proprietății. Nicidecum însă, era reprezentat de un director care are în primul rând grija de a-și păstra funcția și a-și îmbunătăți salariul și indemnizațiile... Care știe că fabrica nu produce, și este conștient că acest lucru va felimenta fabrica și mai departe bugetul statului... care este ocupat și interesat de comisioanele pe care le obține pentru a vinde un produs cerut de piață, sfatuindu-și cunoștințele să se grăbească înainte să se trezească monstrul (STATUL) din hibernarea produsă de somnifere și anestezice super puternice: BIROCRAȚIE; AFA-CERI PROPRII; LUPTA PENTRU PUTERE; CORUPȚIE. Bineînțeles că salariații, participă și ei la acest joc, jefuind fiecare după puterile sale, iar cei care se pretind cinstiți sunt de fapt corupți primind salariul, fără să muncească, ci doar pentru prezență, exact ca cei care vând bunurile statului pe gratis, pentru comisioane grase... Nici ei nu au muncit pentru acești bani. Dar această corupție este morală și legea nu o poate sancționa. Toți pretind că sunt victime dar, repet, victimele, au conlucrat la propria lor lichidare. Dovada acestui mecanism de prăbușire și distrugere economică voită, sau acceptată, o constituie falimentele mascate, la toate nivelele, falimente deconspirate de concedierile în masă și de generalizarea sărăciei în toată țara.

Judecând la rece cu mintea noastră nu sentimental, înțelegem că fiecare element din această construcție a participat la subrezirea ei. De aceea construcția se va prăbuși, căci scheletul scârțâie și poate că s-a ruginit...

Așadar ca să ceri drepturi trebuie să-ți faci datoria... indiferent cât de mică este abaterea la plecare, la distanța deplasarea este mare și dacă adunăm greșelile fiecăruia din elementele societății este clar că structura și forma finală a construcției va fi un nou născut cu ^tpalformații congenitale, cărui să aplici tratamentul degeaba.

Până nu se va stabili exact ce înseamnă patronat, și cât de apt este pentru a conduce o fabrică spre progres și succes, înțelegând toate dificultățile prin care trebuie să treacă, și să respecte contractele încheiate, până atunci nu vom avea schimbare în bine! Până nu se realizează că patronatul nu trebuie să acopere pagubele produse de incapacitatea manageriatului, nu se va rezolva problema. Până nu se înțelege că pe patroni îi doare sufletul dacă pierd banii agonisiți și nu tolerează nici o greșeală sau o înșelăciune... exact ca și cum ar fi un singur patron care are un singur buzunar și nu acceptă să se autopăcălească cu mâna lui... până atunci nu vom reuși...

Sindicatul nu știa că se fură?! Nu știa că nu se muncește?! Dar salariații nu știau?! Dacă cineva poate să spună nu... să poftască să ne lămurească. Iar dacă știau toți ce se petrecea, atunci de ce au tolerat și au închis ochii, așteptând să vadă finalul tragediei, de parcă se petrecea pe ecran și nu în viața lor personală?

Oameni buni, dacă sunteți toleranți este bine, căci așa se supraviețuiește, dar asta se face în limitele legii și ale bunului simț... Cu alte cuvinte, să tolerezi că vecinul și-a parcat mașina în locul tău și să nu-i înțepi roțile este un comportament civilizat... Dar să-l lași să fure și să închizi ochii este un act iresponsabil... indiferent de motivația pe care o aduci... deoarece dacă

închizi ochii, astăzi fură pe alții, mâine vine rândul tău! Asta nu înseamnă să-ți bagi nasul în oala altuia, și nici să mori de grija lor, totuși un cuvânt și o poziție trebuie le ai mai ales dacă ești întrebant!! Nu zici: că nu mă bag, că nu-I treaba mea că se fură, că mă dă afară... Căci dacă merge treaba așa astăzi, mâine toți vor fi dați afară... Măcar să încercăm să oprim acest tăvălug al corupției și al nepăsării cu adevărat, nu cu vorbe! De aceea trebuie să veghem cu toții și să știm că nimic nu se schimbă de la sine, ci numai dacă depunem un efort și dacă gândim corect și nu ne lăsăm duși de noaptea furtunoasă a tranziției la întâmplare.

Vedem cu toții că o greșeală se plătește mult mai scump după ce se face. De aceea este recomandat și mai înțelept să o prevedem, și să o împiedicăm.

Poate ca cineva să spună că știm aceste lucruri... dar noi nu suntem de vină, căci nu avem nici o putere să facem schimbarea. Răspunsul meu va fi următorul: Orice revoluție de la cea franceză până la cea din România decembrie 1989, toate au reușit prin solidaritatea poporului și intenția fermă de a schimba un regim. Această solidaritate trebuie să rămână puternică și după revoluție... Flacăra nu trebuie stinsă imediat ce s-a răsturnat regimul politic, și trebuie să rămână aprinsă pentru a lumina calea spre ispășire și eliminarea tuturor factorilor nefavorabili care ar împiedica reușita schimbării...

Lupta cu capetele regimului s-a terminat, dar caracterele și mentalitățile celor care au rămas trebuie schimbate și controlate în continuare pentru a nu se aluneca iarăși în mlaștina polarizării puterilor și mai ales a intereselor

personale... Iar aici procesul este foarte complicat și dacă nu participă toți la apărarea victoriei câștigate conștientizând fiecare gând, fiecare vorbă, și faptă, atunci pericolul dezorientării și chiar debusolării totale ne va pândește, fugind după lozinci deșarte și luptând împotriva unor cauze secundare, lăsând pe cele vitale în urmă...

Deci pentru a reuși, lupta trebuie să înceapă cu noi înșine... să eliminăm din noi neglijența... care încă domină în modul nostru de a ne comporta la serviciu și pe stradă. Tolerăm greșelile și nelegiuirile făcute de alții, unele le facem chiar noi și ca să fim mai explicit dau un exemplu. Dacă îți trebuie ceva pentru casă îl iei de la fabrica unde lucrezi și fără să-l plătești... dacă nu-l ai la tine la serviciu, dai un ciubuc la o cunoștință și ti-l aduce de la el unde lucrează... Acest exemplu este mic și banal, dar câți nu fac așa? Câți nu iau de unde nu trebuie și nu plătesc? Și nu numai o dată... Mulți chiar trăiesc din aceste sustrageri ilegale... și fenomenul este general în sensul cuprinderii majorității... Câte alte exemple similare se pot da din viața pe care o ducem încă în România, comportându-ne ca pe vremea comunistă? Atunci se fura puțin, dar se muncea ceva... Acum se fură tot și nu se muncește decât în interes de scaun și să nu transpire ca să nu prindă vreo răceală!

Trebuie o schimbare a mentalității, trebuie să se muncească iarăși ca să se schimbe situația în bine. Fiecare trebuie să caute să facă ceva cât mai este posibil până nu-i vine rândul la concediere!!

Eu spun aceste lucruri în cunoștință de cauză, nu din auzite, căci am încercat să fac unele exporturi când am venit în România în 1993, însă oriunde am căutat ce m-a interesat, era aproape imposibil de realizat... Sau nu lucrau muncitorii și

așteptau creșterea salariilor, sau conducerea trebuia schimbată, sau livrau produse numai prin SRL-uri care profitau de pe urma fabricii. Uneori dădeau doar la italieni, la nemți, sau la nu știu mai cine". De parcă ziceai ce bine le merge de nu se mai uită la clienți începători și amatori... Când am cerut doar un produs, nu m-a luat nimeni în seamă. Se credea că numai comenzile mari trebuie executate. Au uitat că nu mai este cine să aducă aceste comenzi decât ei personal, cei din fabrică... Nu mai caută nimeni să încheie afaceri pentru țară, toți umblă să încheie afaceri proprii... iar cei care nu aveau clienți, așteptau să le cadă câțiva din cer și ei să-l aleagă pe cel mai bun!

Se laudau că exportă în țări civilizate și marfa lor este cerută pentru preț și calitate... Acum au terminat cu scuzele, au terminat și utilajele și s-au trezit falimentari, iar statul nu-i mai subvenționează, și clienții nu mai sunt interesați de ei ne mai putând oferi nici preț, nici calitate... hai să luptăm prin sindicate pentru drepturi și salarii?!

Noi oamenii uităm că am avut asigurat locul de muncă, iar dacă-l pierdem nu ni se dă altul. Dacă am avut posibilitatea de a munci, de ce nu am făcut-o? N-am moștenit ruine cum a fost cazul nemților și a englezilor după război... Am moștenit o țară în care se muncea... Și se sacrifică! Se spunea că este o generație de sacrificiu căci s-au construit multe, iar copiii noștri O vor duce bine.

Iată că noi înșine am distrus ce am construit din multe motive... dar nici unul nu este acceptabil... Căci cei slabi motivează, iar cei puternici și hotărâți se ridică și merg mai departe. Și vasul dacă eșuează, trebuie să fie marinarii

capabili să-l aducă la direcția cea bună spre
destinația așteptată ca să nu-

1 înghită apa tulburată...

Să nu uităm că au fost mulți oameni corecți
care au vrut să muncească și să ridice nivelul de
trai al țării* însă au fost pur și simplu
obstrucționați și chiar opriți de anumite
circumstanțe ostile progresului și bunăstării!

Să fim optimiști, să vedem jumătatea plină
care a rămas din pahar! Să lucrăm cu entuziasm și
speranță că lucrurile se vor schimba din nou în
bine, aplicând ceea ce ne caracterizează prin însăși
imnul național: "DEȘTEAPTĂ-TE ROMÂNE!"

Între abstract și concret

Câteodată vedem că lucrurile care ne
înconjoară sunt cât se poate de reale în viața
noastră... căci ele există obiectiv, indiferent dacă
suntem veseli sau necăjiți, relaxați sau obosiți...;
iar stările noastre se modifică de la bine la rău și
invers, în funcție de condițiile vieții pe care o
ducem. De aceea, mulți dintre noi devenim cât mai
materialiști și egoiști, unii chiar nepăsători,
insensibili și izolați în averile și agoniseala
dobândite, legați de obiecte mai mult decât de
propria viață...

*Această limitare a lucrurilor și a gândirii, în
general, focalizând-o doar pe obiecte, care
formează pentru acest gen de oameni proba
martor, fără de care nu pot evalua o situație... va
duce omul spre orbire intelectuală și ignoranță
mai degrabă decât ar crede el că merge spre
progres.*

Acest gen de gândire materialistă rigidă nu
poate duce în nici un caz la mulțumire, bucurie,
armonie sau realizare de sine...

E adevărat că un confort material este bine venit, însă exagerarea aprecierii lui transformându-l într-un mod de viață și chiar într-o provocare în sine pentru preocupările noastre, face din el o povară și o agonie permanentă pentru sufletul nostru. Confundând confortul cu bunăstarea materială și tehnică sofisticată, omul nu se va mulțumi niciodată cu ceea ce are și va căuta alte noi produse și facilități necesare în esența lor, scuzându-se cu obiective și motive de progres economic și social, uitând scopul pentru care luptă și ideile care se angajase în esență să le realizeze... CARE SUNT LINIȘTEA, BUCURIA ȘI MULȚUMIREA...

Și așa omul și-a deviat sensul vieții - cel concret și cel abstract, cel de zi cu zi și cel ce va urma - făcând din viața lui o "culegere de probleme" nu de fizică și matematică (doar ocupat de calcularea cifrelor, testarea produselor și a calității lor), ci și de probleme de natură fiziologică, psihică, transformându-se într-un căutător rătăcit pe pământ... într-un colecționar de incoerențe și paradoxuri... și un biet amator al cunoașterii!?

De fapt, greșeala este în general a oamenilor și în particular a conducătorilor care dirijează această politică economică, constând în faptul că ei nu văd planurile înalte și subtile aflate la baza gândirii umane în multitudinea laturilor sale.

Latura economică este o problemă falsă, ea nu se poate deplasa, nu poate acționa, nu se poate exprima. Ea depinde de celelalte elemente sau laturi, și rezultatele ei sunt diferite când este dirijată de înțelepciune, sau de nebunie... Când mintea care decide este bolnavă, economia

aplicată va duce la nemulțumire, paradoxuri sociale, greve și revoluții...

Dovada celor spuse este ceea ce s-a întâmplat în țările asiatice, cu industrie avansată... Mereu sunt crize economice datorită politicii mercantile uneori chiar agresive aplicate de către un stat împotriva unui alt stat vecin sub oblăduirea competiției și a calității. La nivelul internațional se practică această competiție mascată în slogane de progres social și economic. Însă cine sunt conducătorii acestor politici internaționale, altcineva decât membrii acestor societăți, și persoane care gândesc în același mod egoist și limitat... fie pentru viața lor particulară, fie pentru electoratul care i-a ales. Câte arme s-au vândut pentru bani? Este adevărat că se câștigă... dar cei care cumpără și folosesc aceste arme se omoară și riscă să compromită pacea și securitatea întregii lumi, mai ales atunci când sunt la îndemâna unor grupări extremiste și teroriste...

Câtă economie se dezvoltă datorită unor activități cu droguri, prin comerț de carne vie, cu produse nocive (țigări, tutun, alcool), produse la care se impun impozite și accize mari pentru a le împiedica folosirea și totuși reclamele comerciale le fac să apară chipurile necesare unei asemenea vieți modeme plină de plăceri și aventuri?

Adevărul este că oamenii au confundat scopul cu mijloacele. Unii au ajuns să consume acele daruri și facultăți care le au (sănătatea, mintea, starea psihică...) pentru a atinge niște scopuri... Aceștia sacrifică tot ce este bun în ei, până și bunul simț, pentru a realiza un câștig material, sau chiar unele pofte și dorințe nelegiuite... Iar dacă se roagă la Dumnezeu o fac numai pentru a-l ajuta în realizarea acestor țeluri

pământești... Dacă Dumnezeu îi ajută ei se roagă în continuare... iar dacă îi trimite o încercare sau un semn de dezacord față de ceea ce intenționează ei să facă, atunci se îndepărtează de rugăciune și îl acuză pe Dumnezeu ca fiind nedrept sau incapabil, sau că nu există....

Oamenii nu înțeleg că pentru a fi cu adevărat fericiți și mulțumiți trebuie să caute ceea ce este stabil și benefic indiferent de condițiile, situațiile și schimbările din jur. Trebuie să se întoarcă în ei să caute ce a sădit Dumnezeu și ei nu văd. Sunt orbiți de iluziile lor, de imaginile care le au în minte. Cer să se îmbogățească și nu mai știu cum să se gândească și nici nu mai observă....

Când ești supărat și dezamăgit de o situație, de un eșec sau o nerealizare, atunci oriunde ai fi nu mai vezi decât ce ai în minte... Chiar dacă ești în mijlocul naturii și ai tot felul de frumuseți și minuni în jurul tău!!

Nu mai vezi floarea care îți oferă esența ei parfumată, nu vezi claritatea câmpiei, nici bogăția muntelui... vezi doar obiecte și dorințe... plăceri și cerințe... create de un ego puternic și o minte bolnavă.

"Odată a venit un comerciant la un înțelept care sfătuia lumea cum să trăiască și cum să gândească ca *Su* fie fericită... și i-a cerut să-i dea un sfat ca să fie mai bogat... altfel nu crede în cele predicate de înțelept! Acela i-a spus să meargă pe vârful unui munte și să stea acolo timp de trei zile, să observe împrejurimile după care o să afle cum va deveni bogat.

Comerciantul s-a dus repede la locul indicat, nu s-a uitat nici în dreapta, nici în stânga și a stat acolo trei zile și a visat cu ochii deschși la mătăsurile și mirodeniile cu care făcea comerț. A

treia zi nevăzând nimic schimbat, s-a întors la înțelept și i-a spus: Iată că am stat trei zile și nu am văzut nimic!!

Înțeleptul l-a întrebat: Jos la vale n-ai observat nimic mai deosebit?! Ba da, răspunde comerciantul. Am văzut ceva care lucea când răsărea soarele... dar nu l-am băgat în seamă.

Iar înțeleptul i-a răspuns: Acelea erau diamante... dar dacă nu vedeai decât mătăsuri și mirodenii, n-aveai cum să vezi diamantele..."

Iată deci ce poate face confuzia din noi. Să vedem bogățiile și să nu le recunoaștem... Când înțelegem că bogăția nu este doar să ai bunuri care se duc, atunci vom fi cu adevărat mai conștienți, mai concreți și capabili să nu trăim în iluzie și abstract.

Atunci când realizăm că nimic altceva decât caracterul bun și smerit, conștiința vie și cunoașterea adevărului sunt bogățiile de care nu ne împovăram indiferent ce se întâmplă, atunci vom deveni bogați în permanență și în veci.

Iată o altă poveste, a unui cavaler care colinda țara căutându-și norocul. A ajuns lângă un castel și în timp ce se odihnea, a trecut ducele care stăpânea acel loc. Acesta s-a oprit și l-a întrebat pe tânăr ce caută acolo.

Tânărul a răspuns: sunt arhitect și caut de lucru. Ducele i-a oferit imediat un loc de muncă și i-a pus la îndemână tot ce-și dorea... însă cu condiția să nu plece cu nimic de acolo. Tânărul a acceptat, iar ducele i-a oferit tot ce i-a trebuit cu dragoste. Însă după o vreme tânărul s-a schimbat, nu-i mai plăcea nimic și și-a pierdut pofta de viață. Era neliniștit de parcă ar fi pierdut ceva... și într-o zi i s-a revelat cauza nemulțumirii... S-a dus la duce și l-a anunțat că pleacă...

Ducelui nu îi venea să creadă și i-a spus:

- Ce dorință ai, și eu ți-o realizez...
- Nu, trebuie să plec, a spus tânărul.
- De ce, nu ai de toate aici?

Tânărul i-a răspuns:

Pentru că aici n-am nimic al meu; am venit cu mâinile goale și trebuie să plec cu mâinile goale, așa cum m-ai condiționat. Toate acestea sunt un vis, nimic nu-mi aparține!

Deci din momentul în care realizezi că nimic nu este de fapt al tău, începi să devii o ființă morală, spirituală, deoarece înțelegi că această lume nu este locuința ta finală așa cum consideri acum. Ea nu este decât o haltă în care stai și mâine o schimbi cu alta. Ce iei cu tine sunt acele caractere care te vor însoți și aceea conștiință care te va lămuri, acea bogăție sufletească ce nu te va părăsi, care va fi un Adevăr Mare și atunci vei fi stăpân pe toate, pe lucruri cât îți trebuie, și pe tine cât trăiești. Iar atunci se adevărește că "ce ai în mână (CHARACTERE) nu-ți minciună..."

Abundența materială = sărăcia spirituală

Dorința de a trăi implică multe cerințe și necesități materiale precum și unele însușiri morale, pentru a simți și a savura cele realizate...

De aceea, pe lângă cele cucerite pe plan fizic, este nevoie să dobândim și culmile moralității, pentru o trăinicie cât mai îndelungată a celor atinse. Evoluția umană merge într-o direcție și anume în sus. Altfel am numi-o decădere și nu evoluție!

Problema omenirii de astăzi este că ea nu a dat celor două componente ale dezvoltării sociale aceeași importanță și nu le-a alocat aceleași

eforturi, punând accent doar pe cele materiale, defavorizând celelalte facultăți ale ființei umane.

Și dacă a evolua înseamnă a urca, a face mai mult, sau mai bine... atunci evoluția intelectuală a ajuns să fie sfâșiată în două părți, datorită acestui dezechilibru al vectorilor de forțe exercitate în mod inegal asupra ființei umane sau asupra evoluției sale sociale. De aceea vedem că această structură socială a omenirii devine din ce în ce mai ciudată, deoarece a devenit gigantică din punct de vedere științific și tehnic, dar a rămas un pitic pe plan moral. închipuiți-vă o ființă căreia îi crește enorm o parte din corp și i se micșorează cealaltă! Câtă frumusețe și eleganță poate să mai conțină, câtă flexibilitate mai are când se mișcă, și ce echilibru?

închipuiți-vă un om cu un picior lung și celălalt mai scurt cu 10 cm. Mai poate merge? Da, merge, dar șchioapătă! Merge, dar urât... Merge, însă îi trebuie un picior de lemn... și trece în categoria celor handicapați...

Tot așa dacă îi crește burta cât mai mult și i se micșorează capul de tot... cum ar arăta? Un monstru, nu-i așa?

Același monstru a devenit această societate în care trăim în prezent, deoarece ea s-a dezvoltat material și această vitalitate a creșterii materiale a supt toată hrana și energia necesare dezvoltării morale... Da, este un monstru teribil și periculos, n-are suflet, n-are milă, e lacom, e viclean, e puternic, e ignorant, e arogant și stupid...

închipuiți-vă cum puteți să conviețuiți cu un asemenea monstru?!

Da, morală înseamnă altceva decât doar intelectual, căci acest monstru s-a mai dezvoltat și a crescut atât de mare datorită inteligenței. Este

*de o inteligență diabolică... care posedă...
sugrumă... domină... face războaie, și care, din
păcate merge spre prăpastie...*

Da! Societatea de astăzi merge spre
prăpastie... Societatea de astăzi este o imitație
nelegitimă și imorală a societății ideale către care
tânjim.

Aceste diversificări imense care se manifestă
nu sunt altceva decât rătăcirii ale sufletului
omenesc în iadul dorințelor, al poftelor și al
imaginațiilor sale, produsul unor minți bolnave...

O societate în care se petrec câteva mii de
crime pe zi nu este deloc sănătoasă!! Numai în
Statele Unite se întâmplă câte o crimă în fiecare
minut... un viol la fiecare 5 minute, un jaf sau o
agresiune la fiecare 3 minute...

Zilnic, în România, pe pagina unui cotidian
citești despre câteva crime oribile, de la omoruri
până la violuri în stil barbar și bestial.

*Și dacă facem un studiu amănunțit asupra
fenomenelor de comportament zilnic și cauzele
acestei degradări ale omului vedem că ele se
datorează lipsei de educație corectă, lipsă de
corectitudine, lipsă de cinste și onestitate...*

Iar acea comportare socială elegantă afișată
ascunde niște caractere oribile, învelite în cuvinte
frumos sunătoare. E de ajuns să dai perdeaua la o
parte și realitatea goală îți pune nasul la o grea
încercare.

Dorința de a se îmbogăți repede este
sloganul acestei societăți bolnave. Acest slogan de
îmbogățire materială sacrifică multe calități în
calea realizării sale. Aproape toți, și, cu siguranță,
majoritatea acestei societăți este orbită de
strălucirea goală a obiectelor și a bunurilor
materiale. Oamenii se laudă cu obiectele lor, chiar

fiind tablouri și diferite piese de artă... deși acestea sunt cumpărate nu create de ei... Cel care pictează sau crează este smerit în suflet și face acea capodoperă ca o necesitate a manifestării naturii sale creative și iubitoare de frumos, în timp ce acela care o cumpără poate o ia din plăcerea de a agonisi, de a poseda, din motive de lăcomie și egoism, poate, pentru ca să se laude cu ea... De multe ori n-are ceva bogat în suflet și vrea să-l îmbogățească cu darul și talentul altora!

Omul se îmbracă frumos și se aranjează la aspect ca să dea o impresie bună despre el... O mai face din plăcere, căci e plăcut să fi elegant. însă asta nu este totul. Lucrurile nu se opresc aici... la fel de bine cum nu pornesc de aici!! Ne judecăm după aparență! Este greșit! Ne judecăm după obiecte și avuții., este greșit. Uităm întotdeauna să gândim... avem prejudecăți gata pregătite... uităm că scara valorilor nu este bine amplasată... Uităm că e nevoie de construirea unui sistem de valori bazat pe criterii sănătoase și corecte din punct de vedere al moralității, care se exprimă și se valorifica numai prin cele trei criterii de bază ale naturii noastre divine, și anume: FRUMOSUL, DREPTATEA ȘI BINELE.

Orice acțiune mentală sau fizică care nu are un scop, sau care nu ține cont de aceste trei criterii divine este răufăcătoare și rătăcitoare...

Frumosul aici are sens moral, nu doar estetic, căci o femeie frumoasă fizic, dar care minte sau jură sau se prostituează nu mai poate fi considerată frumoasă... Este chiar oribilă și teribilă prin caracterele sale murdare, deoarece nu a ținut cont de celelalte două criterii și reguli... căci fără bine și fără dreptate orice frumusețe se transformă într-o capcană sau o cursă mortală.

De asemenea, vorbele dulci dacă nu au adevăr și bine, duc la înșelăciune și împovărare...

Minciuna este mama răului, pentru că îl ascunde și îl protejează până crește și devine un monstru de care nu mai poți să te aperi...

Iar minciuna înseamnă mai întâi să te ferești de ea, să nu o iei drept o cale de urmat, nici un mod de a gândi, sau pentru a ascunde anumite dorințe și nelegiuiri... Pericolul vine din tine, dinăuntru... Mai întâi trebuie să te ferești de minciuna gândurilor tale, de minciuna activităților tale, altfel devii dependent de ea și te va măcina...

Oare ce ne duce în ispită în societate decât minciuna... Chiar o minciună legală, protejată prin lege sub numele libertății, bunăstării și progresului... Reclamele, afișele gazetărești, femeii goale în toate afișele care îți atrag instinctul și te orbesc prin imagine și/sau sunet. Reclamele de cafea, țigări, alcool, parfumuri - toate folosesc femeia ca un catalizator pervers...

Femeia este deci un catalizator pentru toți, este un scop și un țel pentru mulți, un consumator de modă, o companie plăcută, un mod de a se lăuda și a se arăta (dacă ai o femeie frumoasă și /sau o mașină are același efect), un sac de box (când vii acasă beat sau ai necazuri, îți descarci nervii), un mijloc de distracție și plăceri fizice, o servitoare pentru casă, o doică pentru copii, o slugă să muncească și să aducă bani acasă (pentru mulți), un reper pentru a arăta bărbăția și curajul pentru cei lași, o distracție pentru cei grosolani... Cam așa este spiritul acestei societăți moderne cu care ne lăudăm.

Această societate a făcut din cel mai scump și valoros element al ei - *femeia* - un produs de consum, un mijloc de reclamă și o ființă fără

scrupule. Au transformat femeia cu minciuni și cu îndemnuri sub oblăduirea falsă a artei și culturii (filme, piese de teatru), din mamă bună și soție iubitoare într-o amantă sau o prostituată seducătoare, stimulând în ea comportamentele negative ale sufletului (asupra cărora voi reveni în alt capitol), făcând-o chiar să se mândrească cu acest rol nedemn și nefiresc.

Și așa se introduce această boală de caracter - devenită epidemie, prin mijloacele de comunicare sofisticate - pentru a continua distrugerea acestor valori și țeluri divine cu care ne-a înzestrat Creatorul. Numai prin păstrarea lor în sufletele noastre putem să ne vindecăm de bolile acestei societăți mercantile și decăzute.

lata la cãtã degradare și decãdere poate sã ajungã societatea, gândind greșit și îndepãrtându-se de bine și de divinitate. Fenomenul se amplificã dacã vom completa aceastã degringoladã culturalã cu comportamentul necuviincios și maniere nepotrivite, lucru întâlnit zilnic, începând de la cele mai joase pânã la cele mai înalte structuri sociale.

Apa vieții (Bunul simț)

Copilul care crește mare și devine un bărbat puternic a fost crescut de o mamă... Felul în care a fost crescut își va lăsa amprenta asupra modului de gândire și a comportamentului său. De aceea se pune accent pe cei șapte ani de acasă... *Sufletul uman se împregnează cu evenimentele zilnice pe care le trăiește, și acestea se întipăresc în memoria instinctivă (subconștient) și îi formează un mod de a fi, pe care îl numim personalitate.*

Odată formată această personalitate este greu să o mai modelăm, deoarece acest aluat, care

era flexibil și permitea să fie modelat în diferite forme, după un timp începe să se întărească și orice modificare necesită un efort mai mare... iar dacă se întărește nu i se mai poate face nimic.

Așadar, dacă această mamă care își crește copilul, are grijă să-l educe și să-l iubească, atunci copilul va fi un om cu bun simț. Acest lucru îl va ajuta să-și dezvolte viața într-o direcție corectă, și cu ce mai învață la școală se formează și devine un membru bun și productiv, creator, util familiei sale și societății, însă dacă acest copil nu aude acasă o vorbă frumoasă, în afară de certuri și discuții sterile, atunci să nu ne așteptăm din partea lui decât la reacții dure la cele trăite și auzite, exprimate în diferite feluri. El va deveni impulsiv, violent, nepăsător, nepolitic, va fuma, poate se va droga, nu va dori să facă nimic, va minți, în fiecare zi va cere altceva.... pur și simplu va deveni o problemă și o povară familială și socială. Toate aceste nenorociri se pot întâmpla dacă nu sădăm în sufletul copilului o educație corectă și curată, făcută cu iubire și păzită cu grijă.

MAJORITATEA PROBLEMELOR SOCIETĂȚII SUNT DATORITĂ LIPSEI DE CARACTER, UN LUCRU UITAT ÎN

ZILELE NOASTRE... Mulți părinți nu disting ei înșiși binele de rău... Atunci la ce să ne așteptăm de la copii?! Educația lor s-a făcut din filme, seriale și din reviste... Toate spun că oferă educație, chiar cu detalii și amănunte... cum ar fi să-ți descoperi personalitatea dacă răspunzi la niște întrebări prin da sau nu?! Cum să te porțezi la o petrecere... cum să-ți alegi compania... cum să arăți bine... etc.

Bunul simț îi ajută și pe cei mari, care deja s-au format într-un anumit model! E adevărat că

este mult mai greu să se schimbe, deoarece temperamentul adoptiv învinge rațiunea slabă care le-a mai rămas. Răul care este deja însușit și asimilat, iese cu greu... Poate că vina mare o poartă comunismul? Cine știe? Totuși în comunism te învățau să fii productiv și util societății, politicos și amabil cu tovarășii... În schimb, oamenii nu au știut să asimileze decât neajunsurile unor relații dezinteresate și dure între cetățenii de rând și cei cu funcții mai bune... Deci iarăși revenim la bunul simț!! El trebuie stimulat și lucrurile vor merge bine din nou!!

Ce înseamnă bunul simț? În primul rând înseamnă să nu tolerezi nesimțirea... Asta este cea mai simplă definiție... Iar asta implică două lucruri sau două condiții:

- să nu o faci tu; ceea ce este esențial!
- să nu accepți nesimțirea altuia; nu înjurându-l sau jignindu-l, căci devii tu nesimțitor din punctul lui de vedere, ci să nu-l încurajezi la netrebnicie, să nu fii de acord cu el și, într-un fel, să îi arăți clar și politicos nemulțumirea.

Mai pe românește zicem așa:

- Dacă ești vânzător într-un supermagazin, te rog să-ți îndeplinești frumos datoria de a răspunde politicos și cu zâmbet întrebărilor celor care au venit să cumpere ceva necesar pentru familia lor, comportându-te civilizată... Dacă nu-ți place meseria alege-ți alta! Căci nu-i vina cumpărătorului că ești nemulțumit de funcție sau de salariul pe care ți-l dă patronul!

- Dacă ești funcționar public, ești angajat ca să servești comunitatea în care trăiești și care ți plătește salariul! Așa că, nu e frumos să te porți în mod ostil (adică cu nesimțire totală) față de un cetățean confrate cu tine, care are

nevoie de niște acte, și care respectă legea, încercând să le obțină prin tine.

— Dacă vrei bacșiș (și nu poți altfel), te rog, să-i insinuezi omului frumos, spunându-i o anecdotă prin care îi explici ce grea e viața și nu te descurci decât foarte greu... El te înțelege mai ales că este obligat fiind de partea cealaltă a ghișeului!

— Dacă ești un angajat al ordinii publice, sectorist, patrulă de circulație, control financiar, protecția consumatorului, deci un organ oficial și mai ales executiv, te rog să-i explici cetățeanului ce-i de făcut și dă-i o șansă dacă e ceva nou și să-l ierți prima dată căci poate că nu citește Monitorul Oficial zilnic și nu e la curent cu toate schimbările de legi și de puteri politice (eventualele remanieri) fiind foarte ocupat săracul și ajunge târziu acasă.

— Dacă ești casier la o bancă comercială, să nu iei banii să-i numeri înăuntru, unde nu te vede depunătorul. Făcând astfel îl traumatizezi psihic, mai ales când iese lipsă din pachetul primit (*și mai grav este dacă se repetă acest episod*)... Pentru ce ai mașină de numărat bani la dispoziție??

— Dacă mergi la biserică să te căiești și să te rogi la Dumnezeu ca să-ți ierte din păcate, nu-i frumos să-i calci pe alți credincioși și să-i împingi (imbrânțești) de exemplu ca să iei apă sfințită... căci Dumnezeu te vede fiind la El acasă și va fi mai atent și mai exigent la socoteală... iar dacă în biserică te imbrânțești cu semenii tăi, afară ce vei face?

— Când cineva vrea să te depășească, atunci când ești la volan, să nu accelerezi ca să-i arăți cât de grozav ești. Fii indulgent, că tot ajungi la destinație... și să nu-l înjuri sau să-l faci cu

mâna vreun semn, căci e rușinos, stimate cetățean... parcă acest semn nu-l făceai în anii trecuți? Ce-i cu tine, ai înțeles doar atât despre democrație și liberalism?

— dacă ești cuplat la telefon, să nu vorbești mai mult de câteva minute, dacă vorbele sunt fără noimă și nu ceva folositor, și în special dacă ești rugat să lași firul liber pentru o urgență.

— *sfaturile se pot continua... însă sunt nenumărate... iar ca să ne aducem aminte de toate este foarte simplu dacă ținem cont de zicala noastră populară:*

"ȚIE CE NU-ȚI PLACE ALTUIA NU-IFACE"!!

După cum se observă, modul în care încerc să comunic cu cititorul va fluctua între un stil oarecum critic, pentru cei care de fapt este nevoie să le atragem atenția asupra unor încălcări ale bunei maniere, și a unui alt stil mai emancipat, cu ajutorul căruia pot să mă adresez unei elite sociale mai bine pregătită pentru a înțelege necesitatea orientării rapide către o deschidere spirituală adecvată (morală) fără de care valorile pot fi ușor confundabile. Trebuie astfel să ținem cont de tripla natură a omului. Noi am despărțit în viața noastră modernă, educația corpului de cea a rațiunii și a spiritului. De aici rezulta această desfrânare și decădere a societății moderne. Iar pentru vindecarea acestei situații, avem nevoie de o schimbare esențială a ființei noastre fizice, morale și intelectuale.

"Omul contemporan caută doar plăcerea fără a căuta fericirea, caută fericirea fără cunoaștere, și cunoașterea fără înțelepciune."

Iată deci rezultatele precare ale fericirii mult dorite și care nu durează decât momente, deoarece omul modern a făcut abstracție de

sufletul omenesc și de influența sa în univers, crezând că religia nu satisface cerințele inteligenței, și nici măcar medicina nu vrea să știe nimic despre suflet, nici despre spiritul uman... Un exemplu incorect de urmat, și care cauzează multe descinderi psiho-patologice în ființa omului neintegrat în toate facultățile sale de bază: minte, suflet, corp, și care și care le abuzează alternativ când cu tranchilizante conceptuale, când din farmacia chimicalelor...

Mulți dintre acești traumatizați psihic și care au fost tratați la spitalele moderne prin pilule, într-o atmosferă departe de a fi potrivită unor asemenea astenii psihice, se reîntorc în societate cu certificate de dezechilibrări mentale, cu ajutorul cărora reîncep agresiunile comportamentale, având ca scuze oficiale care le numesc "certificate", din care se înțelege că această categorie nu răspunde de faptele sale civile sau penale.

Iată legiferarea nebuniei în numele științei moderne și iată ce se poate face prin tratamentele pur chimice cu o categorie socială traumatizată (din motive morale) care sunt trimiși la rândul lor în societate pentru a continua acest cerc vicios al nebuniei în care se scaldă omenirea secolului 20.

O să crească cerințele de neuroleptice, căci fără ele nu o să ne putem controla agresivitățile specifice erei descoperirilor științifice.

Aprovizați-vă, oameni buni! ORI DIAZEPAM, ORI DIN IZVORUL CEL BUN!!!

Alchimia divină și alchimia omului

Avem de-a face cu un subiect prea controversat și multidirecțional implicat, căutând

tainele structurii și a relațiilor generate de o corelație între elementele cosmice diadice primordiale ca "semnificant" și funcționalitatea structurilor cosmice generate din acest sistem sintactico-semantic ca "semnificat", combinându-le într-un rezultat al semiozei cosmice în calitate de "semn", de unitate instituită între elementele cosmice nestructurate, dar structurabile (pământ, aer, apă, foc) și elementele cosmice structurate (pământul, cerul, astrele, apele cosmice).

Dacă ați reușit să înțelegeți această introducere prea simbolică și foarte scurtă a manifestărilor acelor structuri- sisteme de cosmogeneză... atunci vom încerca mai departe să abordăm subiectul de "Alchimie", sau al alcătuirii unor sisteme (produse, structuri, compuși etc.) încercând să arătăm unii din factorii implicați în această creație (zeu primordial, personaje creatoare secunde, ființe umane).

Acest mecanism de creație implică instituirea unui "cod simbolic" între cei doi poli ai semiozei: emitentul și receptorul mesajului cosmogonic. Se asigură o comunicare verticală între divinitatea supremă (emitentă) și divinitățile secunde, și ființele umane (receptoare)... Iată o explicație a unor fenomene (comunicări) paranormale transmise datorită clarității legăturii incipiente cu divinitatea. Această divinitate nu poate fi supremă, ci una secundă deoarece ierarhia zeităților arhaice are o relație de natură interdependentă pe verticală. În termeni semiotici, imaginea acestor zeități din panteonul mitic o asociază unui semnificant (element) accesibil simțurilor și a cunoașterii obișnuite. Dimensiunea simbolică a idolatriei constă în faptul că semnificantul nu este adorat "în sine", ca urmare a

calităților sale fizice, precum se întâmplă în cazul feteșului, talismanului, amuletei etc. păstrând prin ceva legătura cu divinitatea, acest semnificant/simbolizant dobândește sacralitate prin conținutul simbolizat (zeitate, forță divină).

Pericolul rătăcirii omului după aceste obiecte sacralizate de el - în neputința sa de a comunica cu o forță divină, plasată pe un plan mai înalt, datorită emersiunii sale în celelalte planuri de natură materială grosieră - este atât de mare și dăunător încât a denaturat această transparentă corelație inițială prin îndepărtarea sa de sursa emitentă, înlocuind-o cu un simbol semnificant potrivit posibilităților sale reduse.

De aici rezultă cauzele căutării continue a unor resurse înlocuitoare acestor semnificante divine, impuse imperativ sub anumite titluri și domenii de cercetare haotică în structurile morfologice ale macrocosmosului și a microcosmosului, intersectându-le cu o terminologie simbolico-mitică din domeniul visului și al fantasticului...

ȘI AȘA A APĂRUT ȘTIINȚA ALCHEMIEI OMULUI.

Iată deci o știință imaginară, care a fost creată datorită necesităților unor manifestări diverse ale ființei umane în încercarea sa de a aborda/înțelege și eventual, a beneficia din această creație, încercând să-i descopere taina genezei pentru a o folosi în desfășurarea nevoilor sale... în căutarea sa pentru a domina materia, și a o modela în diferite forme și structuri, omul a dezvoltat ca "rezultat benefic" ramura chimiei științifice care studiază natura, proprietățile și conținutul elementar al materiei începând de la elementul propriu-zis până la componentele sale

interioare: proton, electron, neutron... și așa mai departe... putând să transforme unii compuși în alții, dezvoltând și îmbogățindu-și viața sa cu noi produse care îi sunt necesare.

Toate acestea sunt realizate și posibile în limita unor legi fizico-climice naturale, însă imaginația omului și tendința sa de a supune aceste fenomene naturale în detrimentul interesului său material... l-au făcut să creadă că este în stare să afle secretul "pietrei filozofale a alchimiei", cu ajutorul căreia orice atinge este transformat în aur.

Dovada acestei deplasări mintale este constatată punând întrebarea: De ce obiectul atins de piatra alchimiei este transformat în aur și nu în sare, sau fier, sau pământ?! Normal că știința modernă respinge categoric aceste fantezii, fiind conștientă că orice reacție chimică are nevoie de compușii care conțin elementele necesare constituirii produsului.

într-o direcție paralelă, mulți amatori de știință ezoterică caută unele legături derizorii cu anumiți înlocuitori ai forței divine, inițiate numai printr-o dorință unică și o voință puternică, reprezentată printr-un mijlocitor înzestrat cu o putere executivă de comunicare, și anume: prin cuvântul inițial, întruchipat în Hristos - Fiul lui Dumnezeu. Orice altă legătură sau comunicare care nu provine din această sursă divină, reprezentată prin Isus Hristos, este o cale rătăcitoare... care duce în eroare și schimbă scopul comunicării în a genera o conștiință capabilă să dea un sens creației cosmice.

Acești căutători ai lumii paralele au uitat instrucțiunile clare provenite din învățămintele sacre (Bhagavad Gita, Biblia, Coranul) în care se

interzice orice fel de comunicare cu lumea invizibilă și cu conștiința cosmică, decât prin cele autorizate, eventual învățăturile revelate celor trimiși de divinitate... Iar cei trimiși de divinitate sunt acei oameni cu spirite curate, care au înțeles, ci mai întâi, ce înseamnă structura divină a omului și i-au arătat/explicat cum să păstreze caracterele divine în el, ca să poată rămâne pe frecvența comunicării cu divinitatea, neblocați-o prin limitarea ei la anumite aspecte/manifestări exterioare, demonstrative - denumite fenomene paranormale - astfel uitând esența legăturii sale cu divinul și capacitatea percepției existenței sale prin autorefectare și autosemnificare.

Deci alchimia adevărată și necesară este a sufletului... este căutarea reîntoarcerii către conștiința primordială, ce constă în perceperea finalității preflgurante, determinând geneza ființei vii, a luminii biologice, profane, și a omului inclusiv, privită din perspectivă umană, omul fiind unicul beneficiar al cosmogenezei. Omul care este spectatorul neimplicat direct în creația lumii... Însă, gândind astfel își va justifica rațiunea de a fi inclus și ca participant în procesul de cosmogeneză... mergând numai pe calea căutării adevărului observând și înțelegând creația... ci nu amestecându-se în încălcarea legilor sale!!

Liberul arbitru este liber?

- 1- Judecătorul Suprem este Dumnezeu!
- 2- Legile/principiile după care se ghidează omul sunt cele trimise prin profeți!
- 3- Legile care le-a făcut omul, legislația, respectiv constituția, sunt făcute după principiile adevărului, binelui și frumosului... și menirea lor

este să cârmuiască omul în drumurile sale și să-l ferească, să-l protejeze de rău!

Pornind de la aceste presupunții, putem spune că etapele evoluției conștiinței ființei umane sunt baza de lansare a diferitelor concepții ce formează fundația structurilor social- politice a popoarelor.

Luând aceste axiome pe rând, vom cerceta modalitatea în care oamenii și respectiv societățile au dobândit diferite concepții privind unele adevăruri.

Aceasta implică următoarele întrebări sau nelămuriri:

- a) - sau oamenii au interpretat greșit principiile;
- b) - sau adevărurile sunt relative și nestabile;

Vom parcurge cele trei axiome împreună, să vedem unde a greșit omul sau unde este defecțiunea acestor axiome (dacă este)?!

/- Dumnezeu este Judecătorul Suprem!

Acceptând această declarație ca un Adevăr Absolut, nu va fi nici o polemică în esența ei, afară de modul în care o pronunțăm în diferite limbi sau chiar în aceeași limbă: fie Dumnezeu, fie Allah, fie Dieu, fie Brahman, fie Atman, fie Divinitate, fie Creatorul, fie încă o mie și una de denumiri care, toate, arată particularitatea deosebită a naturii sale care nu are egal ... Doar în Coran are 99 de denumiri (deci nu numai Allah), în care se insinuează că oricât am încerca să-i dăm definiții, El rămâne ACEL NEDEFINIT. NELIMITAT ÎN CAPACITATEA SA ȘI NEASEMUIT...

2- *Legile după care se ghidează omul sunt cele trimise prin profeți*

Mesajul divin trimis de Dumnezeu către om este acela de a-l lumina la minte, de a-i aduce aminte că natura adevărată a omului (esența sa) este divină, și că omul trebuie să trăiască într-o confesiune și o taină aproape de Dumnezeu, bucurându-se de toate darurile date de Dumnezeu... fără să depășească limitele bunului simț sau să-și rătăcească calea și ținta.

3- *Legile făcute de om sunt făcute după principiile adevărului, binelui și frumosului*

Aici se poate vorbi de o deviere, sau o îndepărtare de la dreptatea divină, deoarece omul, în limitata sa gândire, nu reușește să acopere toate punctele legislative necesare pentru a-și proteja bunurile și a-și păstra drepturile în contextul social în care trăiește.

Nici aici scopul legislativ social nu este protejarea nelegiuirii nici măcar toleranța ei, însă se scapă din vedere anumite situații în spațiul cărora poate acționa nelegiuirea... găsind scuze aparent justificate, însă în scopuri necurate...

Iată că ne-am apropiat de subiect! Deci, în aceste situații, numai cel implicat în cauză cunoaște cât de cinstit este și cât de corect.. în acțiunea sa... și aici nivelul conștiinței joacă rolul cel mai important în a defini o dreptate sau în a justifica o acțiune...

ACESTA ESTE LIBERUL ARBITRU

Deci ce numim noi "Liber arbitru" este nivelul de conștiință pe care o are cineva, sau cu alte cuvinte, cantitativ vorbind, câtă dreptate are, cât de mult se apropie de rezultat și cât de frumoasă îi este intenția... Iar binele și frumosul trebuie privite din prisma dreptății și a adevărului și nu a interesului personal și satisfacției sufletești.

Deci, până nu se eliberează sufletul din caracterele sale negative, nu va fi, în stare să disceamă corect, sau să perceapă adevărul.

Atâta timp cât există în suflet egoism, lăcomie, dorințe puternice, sufletul respectiv va rămâne întunecat de aceste bariere... va fi ignorant și, ca atare, nedrept!!! Iar "Liberul" arbitru va fi sclavul dorințelor sale și a neajunsurilor din suflet... și va înfăptui nelegiuiri în numele egalității și a dreptății acceptând -să la bunurile altora, câștigate cu muncă, în timp ce el n-a făcut nimic decât să invidieze și să legifereze fărădelegi...

Acest "Liber" arbitru al unora, care sunt majoritatea în societatea de astăzi, este cauza prăbușirii stării economice în lume și în România. Unii muncesc, alții fură; unii caută de lucru, alții stau și așteaptă salariul nemuncit (cauza principală a scăderii nivelului de trai)!

Bugetarii sunt foarte mulți, producătorii sunt foarte puțini.. Nu mă refer la pensionari, ci la cei din instituțiile statului, care trebuie să producă (în fabrici, întreprinderi sau ca agricultori...).

Comerțul nu este productiv... el este o tranzacție a bunurilor sau produselor... Dacă n-ai produse, fie alimentare, fie industriale, fie de uz casnic, fie de orice altă natură... nu ai nimic... mai ales că serviciile sunt sub orice nivel (fie cele turistice, fie cele bancare, fie birocrăția, fie corupția din instituțiile executive ale statului).

Unde ne folosește "liberul" arbitru?? în declarațiile iresponsabile? În ostilitatea pe care o avem unii față de alții, la serviciu și pe stradă? în dorința noastră de a muri vecinul ca să-l luăm capra? în izolarea noastră între pereții casei? în deciziile noastre de a profita de lege (a o păcăli)

pentru a nedreptăți, chiar face rău unei persoane apropiate? (Divorțuri, partaje, conflicte familiale...) De a ne vie ti miza pentru a găsi scuze la diferite ieșiri din fire, chiar a face crime?

Iată deci exemple vîi din societate, care aduc argumente pentru a arăta cătă ignoranță și tot atăta aroganță în comportamentele unora față de alții și față de propriul lor interes și progres!!

Nu-mi rămâne decăt să spun următorul lucru: "Mai presus de cel ce știe, este cel ce cunoaște; mai presus decăt cel ce cunoaște este cel care practică, mai presus decăt cel care practică este cel care obține rezultate, deci:

— fără rezultate, lucrurile rămân nevegheate!!

— Vegheați! Deșteptați-vă! Și căutați LIBERUL ARBITRU ADEVĂRAT!!

Încotro ne îndreptăm?

Pe la începutul lunii octombrie 1998, s-a întîmplat o crimă în Statele Unite. Acolo nu este ceva neobișnuit, bineînțeles, căci anual mor acolo câteva mii de oameni uciși în diferite moduri și din multiple cauze... Unii se omoară pentru jaf, alții pentru viol, multe crime au cauze etnice sau rasiste, alb/negru, american-asiatic, american-cubanez, comerț de droguri, arme, came vie etc. etc. Totuși de data aceasta crima avea, vezi doamne, cauza morală...

Patru tineri au omorât în bătăi un elev care se spunea că era homosexual...

La această crimă, opinia publică s-a revoltat căci în țara libertății și sub nasul statuii libertății unii "extremiști morali" au curmat viața unui om prin violență

Un fel de "Talk Show" s-a ținut la studioul CNN din Washington, imul din cele mai mari posturi de televiziune și cel mai răspândit în lume, unde s-au prezentat doi reprezentanți ai homosexualilor: un "GAY" și o lesbiană...

Doi oameni de seamă... fiecare avea o poziție socială "respectabilă" culti și credincioși de rangul 1. Acei reprezentanți ai speciilor sociale deosebite erau oaspeții emisiunii... în timp ce prin intermediul satelitului în alte state, doi teologi se confruntau cu acești oameni nedreptățiți social, adică cei doi homosexuali.

Acești doi "semeni" ai noștri la trup, dar diferiți de noi la suflet și la gânduri cereau celor doi teologi să se documenteze mai bine înainte să apară într-o asemenea emisiune publică, deoarece preoții/teologii derutează omenirea spunând la televizor că acest act sexual între doi bărbați sau două femei este imoral și este un păcat!!

Biblia și Isus "după părerea lor" nu spun deloc de această relație că este greșită... și ei "cei doi homo" sunt oameni credincioși, buni creștini, nu fură, nu mint și nu pot să înțeleagă de ce noi nu-i acceptăm ca un caz normal, în timp ce Isus îi acceptă?!

Mai mult decât atât: toți șefii religiilor din SUA sunt rugați de acești homosexuali să se întâlnească și să declare că și homosexualii sunt oameni buni și nimeni să nu-i atace nici verbal și nici sub altă formă!

Culmea culmilor este că ei păreau atât de indignați de comportamentul și mentalitatea necuvenită a tuturor categoriilor sociale care nu-i înțeleg și nu-i acceptă chiar! Este o rușine!

în aceeași ordine de idei, mulți alți revoluționari sexuali din lumea "civilizată" au

înființat grupuri și chiar partide care cer drepturi sexuale pentru toți: mici și mari! Iar actul sexual să fie învățat la școală teoretic și practic începând de la vârsta de 9 ani... Să se cunune bărbați cu bărbați, femei cu femei... să se efectueze căsătorii în grup, unde se pot schimba perechile între ele (schimb de neveste)... Să nu se considere trădare sau adulter ca o faptă gravă, ci un lucru normal și obișnuit... Iar pilulele anticoncepționale să fie subvenționate de stat fiind necesare oricărei femei și drogurile să nu fie interzise de lege...

Tot după părerea lor:

Conducătorii acestei lumi sunt incapabili, căci ei în loc să facă războaie unii împotriva altora, trebuie să ridice sloganul amorului unde popoarele emigrează unele către altele și se vor întâlni bărbații unora cu femeile altora pentru schimb de experiență într-o atmosferă de petrecere și distracții...

Membrii acestor partide se numără cu zecile de mii numa în Germania unde plătesc cotizații lunare, un semn de suport i supunere în fața legilor acestui partid.

Revistele acestor grupări sunt foarte multe la număr și foarte diversificate... și sunt vândute cu foarte mare succes în număr de câteva milioane lunar...

Secretara patronului Her Ioachim Dreissen primește membrii clubului în pielea goală în sala de așteptare... Iar când s-a intentat un proces pentru proxenetism împotriva acestui Herr german, dânsul s-a prezentat la tribunal ridicat pe umerii a șase femei complet dezbrăcate de la talie în sus ca un semn de protest împotriva mentalității celor ce nu aprobă DESTRĂBĂLAREA (numită de ei "libertate personală").

Dacă lăsăm acest Herr german în pace și ne reîntoarcem la oile noastre ce vom vedea? Nudismul este prezent în fiecare casă... în "cutia dracului", adică mai civilizat și mai științific numit TELEVIZOR...

Prin acest aparat minune te poți strica în câteva ore văzând niște filme de amor mecanic sau altele despre mumiile sculate din morți să tortureze câteva victime fără motive, doar ca să ne bage frica în oase și să avem coșmare și noaptea, căci ziua numai așa ceva trăim, văzând netrebnicia și decăderea morală la nivelul instituțiilor, cât și al persoanelor fizice începând de la hoții de buzunar până la gradul de general (mită, ineficiență, ostilitate, încoronate cu corupția subtilă și manierată în aparență, dar veninoasă și distrugătoare ca efect social).

Iată deci mediul în care crește generația de astăzi... fără nici o protecție din partea statului. Protecția fiind cea morală, prin limitarea acestor agresiuni și invazii distructive a valorilor umane... și cea fizică propriu-zisă, unde omul își permite să iasă la o plimbare fără să fie tot timpul încordat având senzația că poate fi oricând atacat de bandiți și criminali care hoinăresc prin toate parcurile și aleile orașului. Iar dacă continuăm astfel, mulți din această tânără generație care trăiește coșmarul fricii se pot transforma ei înșiși în criminali văzând cu ochii lor că numai așa pot să se apere sau să supraviețuiască...

Pe de altă parte dacă tot permitem să se afișeze în ziarele cotidiene (care nu sunt cu profil de sex) și care cad în mâna oricui din familie, afișe de tip "sunt deschisă și te aștept" arătând ce are între picioare, sau "atenție la podoare" și îți arată dosul anatomic, etc. etc. atunci de ce ne mirăm

când aflăm că aceste afișe și-au făcut efectul și și-au împlinit misiunea... din aceleași cotidiane: titluri de viol în toate formele (de la copii mici, câteva luni chiar) până la bătrâne în pragul morții. Nu există nici un cotidian fără un titlu mare cu o crimă! (Oare aceste crime sunt născute din neant sau din cauze și materiale existente, ba chiar comercializate sub protecția legii și în numele libertății?)

Cel mai oribil lucru să fie societatea prefăcută și mincinoasă... și mai oribil este faptul că cei imputerniciți de popor nu știu să protejeze pe cei care i-au ales! Fie ei parlamentari, fie cu funcție executivă... Oare cine propune legile și cine le votează? Și cine le promulgă? Deci răspunderea este pe umerii tuturor politicienilor. Dacă nu se poate propune o lege prin Parlament, se poate face prin ordonanță. Oare ce urgență este mai mare decât protecția moralității și chiar a vieții?

PARADOXUL acelor neputincioși în a scoate legea protecției morale este clar și strigător la cer!!

Legea lor permite infiltrarea stricăciunii și a prostituției în casele oamenilor prin posturile naționale și private, care nu sunt nici măcar prin cablu: și în același timp aprobă libertățile sexuale anormale (una din cerințele națiunilor "zis civilizate") ca să fie permise și legale pe de o parte, iar pe de altă parte pedepsește prin lege pe cele care vând dragostea la marginile orașului, lângă stațiile de benzină, sau la drumurile de centură, în parcurile de tiruri, și așa mai departe)...

— *Ne și mirăm că de unde atâtea crime și violuri?*

— *Adică băgăm degetul în priză și ne mirăm că ne electrocutăm?*

— *Sau ne jucăm cu focul și plângem
dacă ne arde?!*

— *învățăm lumea cum să înșele, cum să
fure, cum să omoare, și pe urmă ne mirăm ca
proștii de ce se întâmplă atâtea nelegiuri?*

— *Ucidem morala în numele libertății și
uităm că libertatea nu se dă unor oameni obsedați
sau nebuni! Mai mult, participăm în continuare la
programul de demoralizare și de nebunie? Oare
cine este obsedat și nebun, omul simplu pe care l-
am mutilat și l-am făcut obsedat că nu are unde
să-și descarce nervii, sau acei imbecili care
comercializează prostituția?*

— *Gânditorii acestei societăți și biserica
nu au un cuvânt de spus? Așa legi ei trebuie să le
promoveze sau să le dezaprobe... nu numai
politicieni... căci politicienii sunt ocupați cu
împărțirea posturilor și a bunurilor și orbiți de
ignoranța și imaturitate, chiar incapabili de a
gândi la binele societății, sacrificând multe interese
ale țării pentru interesele lor personale și de
partid.*

— *Dacă nu avem caracter și morală ca
societate nu putem ridica cultura nici educația,
nici măcar imaginea exterioară a societății... Astea
se fac prin luare de minte (în considerația) toate
lecțiile istoriei... unde omenirea a acumulat multe
învățăături și înțelepciuni de-a lungul miilor de
ani...*

— *Milioane de greșeli și nenorociri s-au abătut
asupra omenirii, dar din care s-au născut multe
înțelepciuni și multe lecții, și de unde a izvorât
conștiința curată care a îndreptat la loc acele
strămbătăți și vicii...*

— *Nu degeaba ne îndeamnă scriptura la virtuți
și la viața corectă și curată... aceste îndemnuri s-*

*au dovedit incommensurabile din încercările noastre
și din tradiția și cultura noastră ca oameni.*

Aceste câștiguri și realizări acumulate din
sudoare și vărsare de sânge nu trebuie lăsate să
piară denaturându-le în spurcăciuni și
camuflându-le în numele artei instinctului decăzut

..

— *Ce miști sunt cei care laudă și
aplaudă niște filme care nu sunt altceva decât
spurcăciunea și prostituția... prezentate sub un
pretext nobil?!*

— *Ce mulți sunt cei care vor să distrugă
moralitatea omenirii ca să o conducă*

— *Ce mulți sunt cei care vor să ne ucidă
în numele intelectualismului și a libertății...*

— *Nu tot ce vedem sau citim sunt mijloace
inocente pentru a ne amuza... Căci în spatele
acelor culise se ascund mulți monștri și frați ai
diavolului...*

Nu ne rămâne decât să căutăm alte mijloace
de educație afară de televizor, reviste, ziare și
seriale... Să căutăm în noi înșine în educația
creștină adevărată... în lucrările apostolilor care
au dăruit atâtea omenirii pentru a se opune
nelegiuirilor și ispitelor transmise și răspândite în
numele progresului și al științei...

**RĂBDARE, OAMENI BUNI,
CĂCI SIGUR VOR VENI ȘI
ZORII!Paradisul compromis**

Paradisul-i pe pământ Nu este numai în cer E un fel
de legământ Și o taină... nu e mister
E legătura cu CEL SFÂNT Cu o credință de fier Și
smerenie-n comportament Ecăldură... nueger

E nesfârșitul zăcământ Plin de har și caracter Nu-i
agoniseală de pământ Adunate-n șifonier
De ești multumit în gând Și iubitor de adevăr
însetat fiind ori flămând Ești bogat ca un boier
Bogăția e în suflet Nu cât ai în frigider E curățenia
în cuget Fără sare și piper

Gol vei merge în mormânt Dacă judeci în mod
sincer Iar de-nalci al tău jurământ Ce te va
aștepta-n cer?
Degeaba avem un vis Și căutăm un paradis Dacă cu
toții am decis Să trăim în compromis

Aici va fi acel paradis
Și vei fi frate al meu
Dacă tot ce ție îți
dorești Vei dori
aproapelui tă

uPartea II

Prefață

Am inclus comunicările prezentate la
Conferința Internațională de terapii
complementare care se ținea anual la Arad, din
1966.

Aici sunt prezentate câteva aspecte teoretice
de terapii complementare ale căror idei (unele)
sunt menționate vag în capitolele care fac obiectul
primei părți ale acestei cărți. Lucru inevitabil
pentru a nu se pierde ideea care este o parte
integrantă din capitolul respectiv.

Iar scopul prezentării lucrărilor urmărește
aplicarea unor metode spirituale de tratament
pentru a ameliora acest stres cotidian al vieții
moderne...

Autorul

SPIRITO-TERAPIA

*Conferința internațională de terapii
complementare desfășurată la Arad 1996.*
ÎN NUMELE LUI DUMNEZEU CEL MILOSTIV
ÎNDURAT, CEREM AJUTORUL SAU PENTRU A
ÎNȚELEGE CAT MAI BINE LUCRĂRILE SALE ȘI SA
NE FEREASCA DE CEL RAU!

Cu mare dragoste mă adresez cunoștinței și
sufletelor d- stră sperând că mă voi apropia și
inimilor d-stră pentru a ne apropia de o înțelegere
comună și benefică nouă, tuturor.

Vom vorbi despre un subiect foarte
important, și cred că modul în care îl prezint va fi
nou pentru o mare majoritate a așteptărilor d-stră.

Unii dintre colegii mei au vorbit despre terapia fizicului; eu aş vorbi despre terapia adevărată a psihicului, iar ca să tratăm psihicul trebuie să mergem până la originea sa, ori cauza existenţei fiinţei noastre umane... privind spiritul şi, eventual, spirito-terapia.

Aici fiecare dintre noi s-ar putea gândi la lucruri diferite... Oare are legătură cu hipnoza? Avem de-a face cu un ritual de rugăciuni? Intervin puteri paranormale, cum ar fi magia albă, telekineza, prezicătorii, comunicarea cu duhuri şi entităţi? Unii zic că sunt poveşti, totul ar fi legat de autosugestie şi psihoanaliză! Alţii spun că este o formă de sofism şi isihasm.

Adevărul este că nici una din cele pomenite nu reprezintă spirito-terapia. Ce am pomenit nu sunt decât nişte metode mai mult sau mai puţin corecte, dezvoltate de omul însuşi, ca nişte remedii pentru a-şi revindeca sufletul rătăcit şi obosit datorită decăderii lui originale.

Întrucât totul este legat de tot în acest univers, am să încerc să abordez acest subiect arătând importanţa înţelegerii adecvate a termenului spiritual, şi implicit spirito-terapie, altfel decât este în genere înţeles, de majoritatea oamenilor. Deci am subliniat importanţa înţelegerii fiindcă de ea depinde direcţia în care pornim şi felul în care judecăm şi, mai departe, consecinţele acestei gândiri, deoarece - în final - omul este rezultatul gândirii sale.

Spirito-terapia a ajuns un subiect atât de controversat şi delicat încât voi încerca să fiu cât mai explicit în expunerea pericolului la care ne-au adus aceşti, aşa zîşi paranormali, susţinuţi de mijloace mass-media.

Voi începe formulând câteva întrebări de bun simț, care pot părea ciudate în concepția persoanelor avansate intelectual și spiritual, încercând astfel să trag câteva semnale de alarmă, privitoare la acest domeniu deja foarte poluat și compromis datorită multor amatori și impostori, transformându-l în ceva paradoxal prin vehicularea unor idei și explicații greșite:

— Ce este spiritul? Care spirit? Al meu, al tău, care suntem vii? Sau al vecinului meu care a murit? Dar vecinul meu a trăit și a murit în LIBAN, iar vecinul tău a trăit și a murit în BALKANH Oare cunosc ei aceeași terapie? Vecinul meu nu era învățat, nici spiritual; era amărât și blazat... Și iată-l că vine și tratează pe Pământ când este chemat de un paranormal! Iar, vecinul tău cel religios și mai evlavios nu vine aici să trateze? CIUDAT!

Poate că l-au trimis într-o misiune îndepărtată, la popoare primitive în jungle unde n-au ajuns prorocii și profeții cunoscuți? Căci așa ne confirmă spiritele, deseori, la așa-zise comunicări spirituale!

Dacă nu fee terapii, nici nu au misiuni, atunci poate că învață, căci acolo sunt școli în toate domeniile: științifice, spirituale, și literare... așa ne-u confirmat spiritele!

Dar eu mă întreb, dacă lumea aceea este așa de corectă, curată, sfântă și înțeleaptă, oare pentru cine mai este ziua de judecată? Numai pentru cei rămași pe Pământ, căci spiritele sunt toate purificate?

Iar dacă sunt toate purificate, de ce sunt încă spirite rele, cele care ne fac rău? Și de ce unele învață, iar altele nu? Parcă am înțeles că totul este corect acolo și n-ai cum să faci rău!

E cam încurcată problema cu spiritele;
unele sunt purificate alte nu ascultă, unele se
întorc când vor, altele nu, deci nu au nici o regulă?
Atunci o fi mai bine acolo?! Așa ne îndeamnă
unele!! *Iată cauzele multor sinucideri individuale
sau colective, care s-au petrecut până acum!*
Iar entitățile de duhuri - ce e cu ele? Mi-e
milă de ele cât încearcă să ia legătura cu noi, și să
ne învețe de binele nostru, oferind tot ajutorul și
bunăvoința lor să ne vindece de bolile fizice, însă
în schimb ne îmbolnăvesc sufletul și credința. Iată
că unii vindecători cunoscuți din ROMANIA și din
alte părți ale lumii ne îndeamnă chiar să ne rugăm
lor, sau în cel mai bun caz prin ele, căci
DUMNEZEU este prea departe și "are alte treburi
de făcut" ca să ne audă! ?

Iată ce ne spune sfântul PA VEL în acest
sens: "Nu știți că voi sunteți templul LUI
DUMNEZEU și că DUHUL LUI DUMNEZEU
locuiește în voi?" Oare DUHUL LUI DUMNEZEU,
care locuiește în noi, are nevoie de mijlocitori ca
să-l audă?? Că nu-l aude DUMNEZEU pe acel om
când îl cheamă, și îl aude o entitate este o
problemă generală a omenirii decăzute, la care voi
răspunde în cursul acestei expunerii.

Deci - omul este templul LUI DUMNEZEU și
nu poate fi a LUI DUMNEZEU prin DUHUL SĂU
SFANT și a altor entități în același timp!

DARUL adevărat vine de la DUHUL SFANT,
numai și nu de la entități care pretind că sunt
spirite, sau ingeri...

Citez: "Sunt felurite daruri, dar este același
DUH, de pildă unuia îi este dat prin DUHUL să
vorbească despre înțelepciune, altuia să vorbească
despre cunoștință datorită același DUH;

altuia credința prin același DUH, altul tămăduirile prin același DUH".

Deci reiese clar că apostolii și prorocii, primeau DARUL de a vindeca și alte daruri de la DUHUL SFANȚ, așa după cum explica MÂNTUITORUL apostolilor săi.

Citez: "Dar mângâietorul - adică DUHUL SFANȚ - pe care îl va trimite TATAL în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus eu".

Deci este clar că spirito-terapia adevărată, pe care o practicau apostolii, este direct legată de DUHUL SFANȚ și nu de entități, sau de duhuri și nici măcar de îngeri, căci omul credincios este mai apropiat de D-ZEU și mai presus chiar decât îngerii. Cine nu știe să afle!

NU vă minunați de această declarație în legătură cu îngerii!

Iată ce spune SFANȚUL IOAN în APOCALIPSA lui: "EU IOAN am auzit și am văzut aceste lucruri și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: Ferește-te de una ca aceasta. Eu sunt împreună slujitor cu tine, și cu frații tăi prorocii, și cu cei ce păzec cuvintele din cartea aceasta. închină- te LUI DUMNEZEU".

Altă învățătură a sfântului PAVEL spune: "Nu știți că sfinții vor judeca lumea?" și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?"

"Nu știți că noi vom judeca pe îngeri?" ... "tot ce vine în afară de duhul SFANȚ este păcat".

ATUNCI comunicarea cu alte entități este păcat, mai ales că nu poți fi sigur cu cine ai de-a face. DESEORI aceste entități' pretind că sunt

spiritele unor persoane cunoscute, celebre chiar, și îți vorbește fie printr-un mediu spiritist, fie printr-o voce din domeniul invizibil. Iar adevărul este că practicarea acestor comunicări, este o mare greșeală, încălcând legile LUI DUMNEZEU. Pe lângă pericolul rătăcirii... și fiindcă această legătură este greșită, nici CORANUL nu trece cu vedere peste acest subiect. Citez: "Erau bărbați între oameni, care căutau adăpost la bărbați între duhuri, dar le măriă numai nebunia". Iar în altă parte din CORAN, se arată despre ziua judecării, când DUMNEZEU întreabă: "O voi, ceata de oameni și duhuri, cei care ați căutat adăpost unii la alții, arătați-mi în ziua aceasta unde sunt tovarășii mei despre care vorbeți?"

Bineînțeles că DUMNEZEU nu are tovarăși, nici înlocuitori; LUI slujim și cu învățăturile trimise de cei aleși; de EL ținem. Iar ce este în afară de aceste învățături este păcat și pierzanie.

DUMNEZEU ne-a făcut după chipul și asemănarea LUI; adică ne-a dat minte, suflet și corp prin suflarea LUI DIVINA, care este DUHUL SFÂNȚ. Această suflare divină, care poartă lumina călăuzitoare, care alimentează, dezvoltă și conștientizează capacitatea minții noastre pentru a percepe, a distinge, și a raționaliza. Aici se află secretul divin și spiritual; în această iluminare care vine din interior, dar numai prin credință adevărată, fapte bune, așa după voia LUI DUMNEZEU, prin smerenie, iertare, evlavie, iubire de bine, așa cum a fost și este DL IISUS HRISTOS. Deci EL este chipul LUI DUMNEZEU întrupat în slava LUI DUMNEZEU, prin puterea CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU, reprezentând VOINȚA LUI DUMNEZEU, în creația LUI DUMNEZEU care a încununat-o în OM!!!. Acest gen de om, "OMUL

DINTĂI" care i-a dat din darurile sale nemărginite, poate să-l audă DUMNEZEU când se roagă, și când este nevoie. Iar din cei care își aduc aminte de DUMNEZEU atunci când au ei nevoie, însă care nu au păzit Cuvântul SAU, aceia vor fi auziți de entități și de duhuri, căci vorbesc pe aceeași frecvență...

Deci, cu acea lumină interioară ni se luminează drumul și ni se arată toate piedicile care stau în calea noastră. Piedici care ne împiedică de înaintarea spirituală, fiind puse de obicei de sufletul nostru cerător, legat de dorințe și plăceri, plin de patimi și păcate, alimentat de cel care șoptește în ureche, cel care ne împodobește păcatul, că ne-ar prinde bine, mai ales în aceste timpuri ale noastre unde virtutea stă ascunsă, și oamenii se laudă cu păcatele lor liberale...

Iată decăderea după cum ne-o arată BIBLIA. *"Fiindcă nu au căutat să păstreze pe DUMNEZEU în cunoștința lor, D- ZEU i-a lăsat în voia minții lor blestемate, ca să facă lucruri neîngăduite ". Astfel au ajuns plin de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate plin de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase, sunt șoptitori. bărfitori, urători de D-ZEU, obraznici, trufași, lăudaroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați ". (ROM 1, 3.)*

Deci, acești oameni plini de vicii, nici nu-și dau seamă, că de aici pornește și boala lor fizică, iar în loc să observe și să elimine această cauză morală, ei caută ajutor la așa ziiși paranormali, magicieni și prezicători, încălcând încă odată legile LUI DUMNEZEU. Oare ce spiritualitate mai este și aceasta? Poate că este spiritism, DA! Dar

ferească-ne D-ZEU de acest drum, și iată cum anumite caractere negative duc la boli fizice și psihice.

De multe ori s-a observat că anumite afecțiuni au avut la bază cauze sociale cum ar fi: bolile de inimă, cauzate de stres; boli de vezică biliară și de ficat, cauzate de ură și invidie; hipertensiunea și hiperglicemia, cauzate de stres și șoc moral; constipația cauzată de lăcomie și egoism (la propriu și la figurat).

Nu vreau să intru în amănunte de specialitate sociologică sau sociopolitică, căci nu este de competența mea. Totuși orice om poate să înțeleagă că există o legătură foarte strânsă între societate și individ, între individ și natură, deci între individ și tot ce-l înconjoară, și de aici s-a pornit în căutarea cauzelor care au dus omul de la starea de sănătate la cea de boală. De aici, putem afirma că medicina complementară este o medicină naturistă; deoarece ea folosește numai mijloace naturiste și încearcă să aducă la cunoștința omului că e necesar să se reintegreze din nou cu legile naturii, cu forțele naturale, cu radiațiile naturale și cu elementele naturale, care întotdeauna au existat și au lucrat într-o armonie deplină și într-un echilibru permanent și continuu. Iar boala constituie abaterea de la aceste legi ale naturii și un dezechilibru cauzat de omul însuși în nerespectarea lor, până s-a ajuns la aceste poluări și chiar intoxicații ale naturii și ale mediului social-politic, economic și moral. Aceste intoxicații morale au dus la intoxicarea caracterului omenesc, în general, un lucru responsabil de răspândirea bolilor fiziologice și chiar a epidemiilor, asupra cărora voi reveni.

Cum abordăm aceste probleme? Doar cu studiile medicale? Sau cu cercetări de laborator? Sau cu aparatură sofisticată?

Se poate și așa, dar nu este suficient. Nu auzim decât de boli cronice, nici măcar acute nu mai sunt! Și asta indică și implică un singur fapt și anume: "că medicina care tratează doar, nu mai este suficient de eficace și cu cât apar mai multe medicamente, cu atât mai mult apar noi boli și viruși nemiintâlniți.....! Aici trebuie să intervină medicina preventivă, care face bine pentru toate domeniile și în toate bolile, fiziologice și psihologice, ideologice și sociologice chiar. Această medicină se numește spirito-terapia, sau sacroterapia.

Spirito-terapia, o putem asemui ca mama tuturor terapiilor! Această terapie acționează direct și indirect prin toate planurile energetice care fac parte din ființa noastră umană. Cum??

Să luăm fitoterapia. de exemplu. Știm că este vorba de anumite substanțe naturale cum ar fi vitamine, săruri minerale, uleiuri, volatile, enzime etc... Aceste substanțe au anumite efecte curative asupra unui organism, dacă sunt administrate în anumite condiții optime. Efectul este doar fiziologic și limitat.

Dacă luăm bioenergoterapia ca un alt exemplu; putem face o oarecare comparație.

Factorii care influențează această terapie nu mai sunt constanți și obiectivi, cum era în cazul fitoterapiei. Aici intervin factori personali, adică ai pacientului și ai terapeutului, despre care se pot scrie volume întregi, și totuși nu se poate generaliza tratamentul, ca un mod de abordare între terapeut și pacient.

Nu m-aș fi referit la aceste situații, dacă unii bioenergoterapeuți n-ar fi avut confuzii în ceea ce privește nivelul energetic cu care lucrează.

Iată că am ajuns la acest termen vag, obscur și vast ENERGETIC!!

Știm cu toții că un bioenergoterapeut, posedă niște caracteristici și particularități energetice cu ajutorul cărora sesizează (unii, nu toți) și, eventual, acționează în mod direct asupra pacientului, pentru a ameliora o durere sau a armoniza o aură, temporar bineînțeles. Durata unei intervenții energetice depinde de cauzele bolii, de natura lor, și pe ce plan energetic este dispusă. Știm, de asemenea, că omul este format din corpul fizic, eteric, astral, mental, karmic, intuitiv și cel cauzal.

Deci, un bioenergoterapeut care tratează cu biocâmpul său, acționează doar asupra corpului 'eteric, care influențează doar corpul fizic, iar dacă el poate să intervină în celelalte corpuri energetice superioare, cum ar fi cel astral sau cel mental, atunci desigur va avea rezultate mai durabile și mai beneficătoare.

Dar cum poate interveni un bioenergoterapeut în acele planuri superioare? Avem de-a face cu domeniul de activitate al spirito-terapiei, care acționează pe planurile energetice, începând de la cel eteric până chiar la cel cauzal.

Spirito-terapia este bazată pe adevăr, nu pe iluzii, pe structuri bine definite și controlate de Cel care ne-a creat, structuri care nu permit amestecarea cu entități și duhuri, decât pentru cei răătăciți și incurcați. Deci, spirito-terapia are noțiuni de bază ca orice altă terapie. Însă, problema este că majoritatea oamenilor obișnuiți și chiar cei de specialitate nu deosebesc și chiar

nu știu ce înseamnă un spirit, un duh, un suflet; le amestecă și le confundă cu o fantomă, o stafie, un demon mascat, sau cu diferite imagini și chipuri închipuite în mintea lor și deseori în visele și coșmarurile lor. Discuțiile în acest domeniu atât de vast necesită o abordare aparte, în care lucrurile pot fi explicate cu mai multe amănunte, și unde pot fi lămurite anumite principii spirituale în folosul celor interesați. Abordarea detaliată a acestei terapii, se bazează pe ideea că numai atunci când este bine aplicată și înțeleasă poate da rezultate bune și poate îmbunătăți starea generală a pacientului cât și a terapeutului, deoarece ea are efect bilateral și reciproc, relaxant și liniștitor, acționând pe toate planurile componente ale ființei umane. Deci, acest efect benefic, reciproc - între terapeut și pacient - este ajutat din partea terapeutului prin explicarea clară a cauzelor morale ale bolii, iar din partea pacientului prin sinceritatea și recunoașterea viciilor care l-au adus în starea de boală și, mai mult decât atât, prin hotărârea fermă din ambele părți, de a remedia situația, acționând pozitiv și corect pentru aplicarea tratamentului necesar. Credința adevărată, adică aplicată, nu doar teoretic, joacă rolul cel mai important în trecerea peste aceste greutăți cauzate de starea de boală, știind că boala este rezultatul unor greșeli sau păcate făcute de către bolnav contra sufletului și fizicului său, prin stresarea lor sau solicitarea lor în mod excesiv - fie în trecutul apropiat fie mai îndepătat -, iar prin recunoașterea greșelilor, psihicul bolnavului începe să funcționeze în mod pozitiv, luptând instinctiv prin subconștientul său contra acestor cauze morale și fizice care l-au îmbolnăvit.

Până aici am vorbit despre cauzele și greșelile individului care l-au îmbolnăvit.

Dar ce facem cu cauzele și greșelile făcute în masă, de o societate; cum am putea rezolva o asemenea situație?

Să luăm pe rând: o societate bogată material și una săracă.

O societate bogată, are un flux de viață foarte intens, și variantă încă acoperă, și sufocă fluxul său cultural și moral- tradițional. Oamenii din atâta confort capătă o laudă de sine și o aroganță, îi privesc pe alții din turnurile lor de fildeș, iar cei tineri, se rătăcesc în zgomotul infernal al civilizației comerciale, încât nu mai simt în ei nici o legătură cu acel caracter divin, care l-a sădit Dumnezeu în om! Deci, ei nu știu ce înseamnă să fii smerit, iubitor de bine, iertător, milos, recunoscător și mulțumitor lui Dumnezeu. În schimb, devin violenți, îngâmfăți și pierduți în distracțiile tari, cum ar fi: sex, droguri, violuri, crime și sinuciduri.

Toți au vise exotice, adică vor să trăiască cât mai intens, să aibă tot confortul (o mașină deosebită, un partener frumos, o vilă la oraș și alta la munte), iar aceste vise sunt foarte bine susținute și stimulate prin filmele decăzute care circulă la ora actuală

Dacă privim o societate săracă, aici lipsa morală duce la minciuni, la hoție, la corupție și la imitația oarbă a țărilor bogate, despre care află din presă și televiziune, din filmele care nu au mai mult decât un singur subiect "CRIMA", fie exprimată prin violuri, în omoruri, fie în jafuri, fie în corupție, fie în trădare, fie în războaie. Toate ne împing la decădere morală și la boală, deoarece

batjocorește ființa noastră umană în diferite moduri satanice.

Acest dezechilibru moral, social, economic, psihologic etc.... duce la imbolnăvire, încălcările legilor morale duc la boli, infecții și chiar epidemii morale și fizice.

— Toți știu că SIDA este o slăbire a sistemului imunitar din organism, cauzată de un anume virus și de o anume practică imorală și nefirească a homosexualității. Acum se răspândește prin contacte sexuale între parteneri necunoscuți, la întâmplare (tot decădere morală și spirituală).

— Să luăm meningita virală apărută recent în ROMANIA. Este rezultatul căreia din aceste defecte morale pe care le-am menționat mai sus?

Se presupune că este cauzată de țânțari, sau de un virus transmisibil prin diferite mijloce de contact direct. Dar, cauza morală și defectul la care au participat mulți factori și mulți cetățeni este că oamenii au aruncat gunoarele în toate părțile, în dreapta și în stânga, după bloc și în parc. Lacurile din București sunt de asemenea murdare și infectate, așa cum au declarat autoritățile sanitare, de mai mult de doi și chiar de trei ani. Atunci la ce ne așteptăm decât la boli și infecții, la meningite și TBC? Iată o lipsă de răspundere colectivă, care duce la boală.

Romanii care au cucerit lumea, cum s-au prăbușit? Prin decădere morală întâi, și cu ajutorul țânțarilor în al doilea rând. Căci ei mâncau și pe urmă își băgau degetul în gură și vomitau, ca să aibe din nou plăcerea de a mânca și bea. Iar asemenea oameni ce morală pot să aibe? Un demnitar care face așa ceva, cum putea să susțină

guvernul cu ce putere politică și socială? Aliații lui s-au îndepărtat din jurul lor, au început conspirațiile și mișcările separatiste, și prăbușirea politică a imperiului. Pe lângă acestea au existat și tăntări care să răspândească bolile și epidemiile în rândul oamenilor, tot așa ca în cazul encefalito-meningită... Însă din cauza canalizărilor proaste din vremea aceea. S-a ajuns la slăbirea puterii națiunii și prăbușirea imperiului ROMAN.

în același mod au încălcat legile morale și alte societăți din orient (ca să nu să supere Europeanii) OMAYAZII și ABASIZI care au cărmuit IRAK-ul, SYRIA, PENINSULA ARABA, NORDUL AFRICII și chiar SPANIA.

Cu toate aspectele pozitive care le-au adus omenirii, cele culturale și științifice în astronomie, algebră, medicină și literatură, pe vremea aceea sub egida Islamului. Dar, viciile oamenilor au dus la demoralizarea societății, prin fraude, corupții, nedreptăți etc... mai ales în rândul celor care au guvernat, până s-a prăbușit și acel imperiu.

Permiteți-mi să mai dau un exemplu din sutele de exemple pe care le trăim zilnic^ și care confirmă cu o claritate necontestabilă necesitatea tratamentului moral al omenirii, înainte de fizioterapie și alte tratamente medicale. Acest tratamnet moral va juca rolul cel mai important în medicina preventivă, sau cum l-am definit SPIRITU-TERAPIA.

Un post de televiziune european a arătat că anual, într-o capitală europeană se prezintă mai mult de 10.000 cazuri (femei bătute de soți, bărbați bătuți de amant, sau vecini etc...) pentru a cere un certificat medico-legal. Sunt cei care s-au prezentat, dar câți nu s-au prezentat?

Oare toți aceștia sunt înapoiți mintal, sau nu au primit o educație cuvenită acasă și la școală?

Atenție! NICI UNA nu este cauza, o cauză adevărată! Cauza acestor infracțiuni este goliciunea morală în care trăim și ne scăldăm (ca societăți vorbind). Toți caută să evite legea, făcând nelegiuiri ascuns iar unii ajung în fața justiției, pe când mai mulți rămân liberi și continuă procesul de intoxicare morală a societății, în numele "libertății personale", ocrotite de lege, pentru a comercializa produsele lor imorale (reviste porno, filme decăzute, articole, cărți și romane...)

Problema omenirii și cauza îmbolnăvirii este "MORALA", căci toți pretindem că am primit educație acasă (cei 7 ani), dar cât o respectăm? Doar protocolar și pentru aparență. Alunecarea în măzga acestei societăți moderne este primejdia care ne pândește la tot pasul. Toți-suntem expuși în fața acestui pericol: "CIVILIZAȚIA MODERNĂ".

De aici reiese cât de necesară este *respiritualizarea societății moderne*, prin conștientizarea ființei noastre umane și punerea ei în cadrul corect al moralei și al virtuții spirituale, așa cum ne sfătuiește sfântul Apostol PA VEL: "Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care l-ați primit de la Dumnezeu?"

Cu acest citat aş
încheia expunerea, în
speranța că am reușit

să mă apropii de
sufletele și mințile
Dumneavoastră, de
care sunt sigur că
odată îndreptate spre
Dumnezeu, vor putea
înțelege mai bine căile
prin care vor putea .
îi.'ta mai mult oamenii
suferinzi, care îi cer un
ajutor

.METODE DE VINDECARE SPIRITUALA PRIN REEDUCARE MENTALA¹

*"Atrofierea simțului religios și a simțului
moralității este la fel de păgubitoare ca și
atrofierea inteligenței" * Al exis
Carrel*

*"Mai presus de cel ce știe este cel ce cunoaște,
mai presus de cel ce cunoaște este cel care
practică, mai presus de cel care practică este cel
care obține rezultate".
înțelepciune orientală*

Câteva cazuri tipice sunt prezentate aici
pentru că acești oameni au înțeles ca suferința lor
pornește din impuritățile caracterului lor precum
și a neînțelegerii și a neaplicării corecte ale
legilor lui DUMNEZEU. Ei s-au vindecat făcând din
suferința lor treapta de apropiere de DUMNEZEU.
1. BURESCU ARETIA stări depresive,
insomnii

- 82 ani ipohondrie

2. MIDAD JBAUR - 36 ani insomnii, anorexie

3. CALINESCU PAULA psihoză maniaco-depresivă,

4. 62 ani anxietate EMIL TUDORACHE - 54 ani

5. PISE CODRUȚA - 36 ani
epilepsie gendrinică, insomnii

¹ Prezentată la a doua Conferință Internațională de Terapii
Complementare desfășurată la Arad, 6 - 8 Nov. 1997.

nevroză astenică, uter fibromato

sIntroducere

Vom încerca să abordăm împreună și în linii mari tematica spiritualității. Un subiect pe cât de interesant, pe atât de sensibil și controversat. Și v-aș ruga să căutați să înțelegeți subtilitatea și profunzimea mesajului din această scurtă și modestă prezentare - atât cât ne permite timpul - ca să semnalez gravitatea și enormitatea corupției spirituale în care trăim pe plan mondial. Situația este agravată nu doar de mișcările satanice clar vizibile, sau de comercializarea civilizației la cele mai scăzute nivele morale, prin intermediul mijloacelor de difuzare mas-media cum ar fi: reviste porno, filme imorale, cărți ieftine, muzică, înregistrări video bazate pe ritmuri diabolice și vibrații primitive asociate cu dansuri obscene etc... ci este agravată și primejduită de unele "așa-zise" căi de eliberare și evoluție spirituală, precum și de unele dogme și datini greșit înțelese și aplicate. Anul trecut am vorbit în această sală, chiar și cu aceeași ocazie - la conferința internațională de terapii complementare. Subiectul a fost numit spirito-terapie, definindu-l și descriindu-l pe scurt și semnalând de asemenea gravitatea confundării și amestecării spiritualității cu spiritismul și cu diferite aspecte ale așa-ziselor fenomene paranormale. Anul acesta nu vom vorbi doar despre pericolele acestor confuzii, ci și despre etapele necesare

înțelegerii și dobândirii evoluției spirituale prin
autoconștientizare mentală.

Spiritualitatea poate fi comercializată?

Așadar să pornim de la definiția
spiritualității: ce este, și cum poate fi
transformată în terapie? Iată, că folosim cuvântul
transformată... Adică modelată și potrivită
conform cerințelor noastre, fiecare după cum
consideră... Aici începe problema să se clarifice.
Știm cu toții că trăim într-o civilizație comercială
și nicidecum spirituală, nici măcar socială.

Gândiți-vă doamnelor și domnilor că
spiritualitatea se comercializează?! Ce poate
însemna aceasta?! Gândiți-vă cum o putem
transforma într-o terapie. Nu vorbesc de cele
adevărate, care sunt puțin cunoscute și aplicate...
Gândiți-vă că spiritualitatea poate fi vândută. Așa
cum s-a întâmplat acum câteva secole: să-ți
cumperi un loc în Rai, la fel de simplu precum
cumperi un loc de veci! La fel de bine, astăzi, poți
cumpăra prin mica publicitate, puteri spirituale
(talismane, cruci, cristale, etc), iar dacă nu-ți arde
de așa ceva, poți să te relaxezi și să te
calmezi, cerând sfaturi unei prezicătoare, unor
astrologi, ghicitori în cărți, sau, de ce nu, party
line dacă este cazul?! Toate sunt expuse în același
loc și li se asigură rezultatele. Dacă nu ți se
restituie banii sau primul telefon este pe gratis,
dacă dai telefoane...

Ne mai mirăm de ce nu ne merge bine, după
atâtea prezentări, oferte și eșantioane!!!
**Spiritualitatea nu poate fi declarată
sau demonstrată**

Pentru ca să putem face demonstrații referitor la evoluția noastră spirituală (corupție spirituală) despre relația noastră cu Dumnezeu și cât de mult îl iubim, haideți să încercăm mai întâi dacă putem exprima și exterioriza iubirea noastră față de o persoană fizică, vizibilă în carne și oase - căci este mai ușor - și dacă se cuvine să facem demonstrația acestei iubiri, fie față de persoana respectivă, fie față de public, ce ar ieși?

Dacă nu reușim prin comportamentul nostru adecvat față de acea persoană să demonstrăm iubirea și aprecierea, atunci cu ce am putea să o dovedim? Prin cuvinte? Cred că s-ar banaliza dacă nu se potrivesc cu faptele. Aceste cuvinte devin doar minciuni.

Dar, să demonstrezi publicului cât de îndrăgostit ești? Cum a-i face-o? Purtând o fundă roșie? Sau scriind poezii și eseuri? Unele persoane celebre au scris cărți despre relațiile lor intime și le-au vândut ca "best sellers". Dacă aceasta este numită iubire n-are rost să mai comentăm! Și dacă exprimi sentimentele cu ajutorul muzicii ca să audă publicul, trebuie să dai muzica mai tare și să zguduie tot cartierul; altfel nu află lumea?

La fel de "elegant" și "frumos" ar suna iubirea față de Dumnezeu dacă vrem să o arătăm altora și să o demonstrăm prin tehnici și manevre, prin cântece și balade, sau prin înfruntări dogmatice și cruciade. Să nu mai vorbim de intermedierea acestei relații chemând spiritele și fantomele în ajutor!

Interacțiunea Minte, Suflet, Corp

Adevărul este că-mi vine greu să explic totul doar în câteva minute acordate. Totuși am să mă străduiesc să prezint câteva aspecte și chiar

detalii în ceea ce privesc condițiile necesare pentru a înțelege diferența între spiritualitatea adevărată și corupția spirituală, între ADEVAR și ILUZIE, între iluminare și rătăcire, între viață și moarte...

Acest cuvânt TOTUL îl putem percepe ca ansamblul facultăților noastre cu condiția ca aceste facultăți să fie sănătoase și să funcționeze normal, să fie în corelație corectă și armonioasă reciproc. Aceste facultăți sunt: Mintea, Sufletul și Corpul.

I. *Mintea* este aceea care percepe impulsurile primite de la planul spiritual.

II. *Sufletul* percepe informațiile primite din planul mental și din cel fizic sau material (corpul) și în același timp trimite înapoi impulsuri în ambele direcții, după ce le prelucrează.

III. *Corpul* primește de la planul sentimental impulsuri, iar de la simțuri informații.

Unde ne situăm Noi și cine suntem noi?
Suntem corpul, sufletul sau mintea?

Suntem toate aceste facultăți! Și atunci de ce ne rătăcim oare și alergăm după fenomenele paranormale ca să le înțelegem, în timp ce nu înțelegem ce se petrece în noi și ce dezechilibru funcțional aducem ființei noastre reale. Subliniez: noi suntem o ființă umană care are în primul rând viul, acea scânteie divină, care este o parte din ACEL TOT, dar o parte vie și reală, această parte este veșnic vie și nu moare...

Înțelegând acest lucru plus altele care vor fi expuse mai departe dar neuitând nici o clipă ce suntem, adică de natură divină, începem să ne apropiem de spiritualitate.

Conceptii și practici eronate

Spiritualitatea nu este o transcendență a minții, din contră ea este o conștientizare chiar permanentă a minții noastre. Spiritualitatea nu este nici omorârea prin înfometare a corpului fizic, dar în nici un caz TANTRA YOGA, așa cum se practică în grupuri. Cine vrea să se înalțe spiritual prin TANTRA, înseamnă că a ales cea mai dificilă cale spre Dumnezeu!

Această metodă se bazează pe admirația creației fizice și frumusețea ei după care o percepe cu ajutorul simțurilor și al corpului fizic. Aici este capcana și ispita ispitelor; să te scufunzi în aceste peripeții și plăceri fizice, până deviezi de la ideea principiaă și până te îneci în aceste mlaștini.

De asemenea, spiritualitatea nu o putem realiza limitându- ne la aprinderea lumânărilor, sau cu descântece, cum manevrează magicienii și șarlatanii. Acestea sunt chiar fraude spirituale! Dar nici nu se realizează prin deducții mentale și intelectuale, cum încearcă unii filozofi să o descrie și să o împartă în lumi vizibile și invizibile. Nu este nici cititul gândurilor, sau doar a aurei, căci acestea nu sunt decât unele aspecte ale capacităților facultăților de care am vorbit adineauri: MINTE, SUFLET ȘI CORP! Iar dacă nu-ți poți controla impresiile asupra acestor informații primite, poți să pierzi spiritual crezând că deja ți-ai împlinit menirea și ești realizat!

Religiile, în principiu, au venit să lumineze mințile oamenilor. Dar, oamenii în loc să ia ce este esențial și benefic s- au oprit la dogme și datini; în loc să facă ce spune preotul ei fac altfel; în loc să iubească semenii lor, ei se ceartă și se omoară. Oare unde este spiritualitatea când unii creștini

incită spiritele oamenilor contra unor musulmani sau, invers, un șeic musulman incită oamenii contra evreilor. Aici nu mai este nimic spiritual. Avem de-a face cu ură și ignoranță, cu întineric și aroganță și, în acest fel, oamenii și-au spânzurat spiritualitatea, i-au pus lacăte și cătuși și au ascuns-o după uși, unde au acces numai ei la acel cadavru... Pe urmă au îngropat-o și au exhumat-o, i-au făcut autopsii și radiografii, ca să vadă cauza morții, neștiind că au ucis-o cu mințile lor întunecate. După care au pictat-o, au sculptat-o și cântat-o. Au făcut din ea o artă și acum auzim de "artă spirituală" și, în curând, vom vedea cu ajutorul tehnicii și al științei, folosind efectele luminii și cele sonore, un strepteez spiritual ca să arătăm cum se reîncarnează spiritele și cum ne comunică fantomele. Despre acest subiect am vorbit anul trecut.

Oare dacă mai trăia IISUS până la aceste vremuri, ar fi avut succes în misiunea LUI ca să vorbească mulțimilor despre împărăția lui D-zeu??

Dar dacă trăia Mohamed mai putea explica oamenilor despre Grădinile Edenului, ca răsplată unde sunt pomi fructiferi, ape curgătoare și zâne?

Nu mai este nevoie, deoarece oamenii au acum împărățiile lor financiare și politice, iar despre Grădinile Edenului, fiecare are așa ceva în curtea casei, plus piscine și zâne goale! Li se mai spune zodiacul, se prezice norocul la toate posturile de TV, așa că oamenii știu bine ce îi așteaptă și încotro se îndreaptă. Pe lângă aceste facilități au la îndemână o sută de terapii naturiste și spirituale (multe reale) și totuși suferă psihic și fizic!? Au trecut de epoca de piatră la civilizație; au fost mici comunități și s-au

format în state... Acum sunt uniuni și forțe aliate. Unele au fost comuniste, apoi au fost eliberate!! Dar, visele lor tot nu sunt realizate! Atunci, UNDE E BUBA?!

Ghidarea după viața și caracterul lui Iisus

Toate țările lumii se plâng de corupție și de mafie... Oare corupția socială este departe de cea spirituală? Nu cred, căci ambele pornesc din cuget, din caractere negative și învățături deșarte... Iată ce ne spune Biblia în acest sens:

' Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele..' (Matei, 15, 20).

Aici am descoperit BUBA, rămâne să o recunoaștem și cu voia dumneavoastră hai să reflectăm împreună ce înseamnă caracter bun și ce înseamnă caracter negativ. Iar ca model ideal ce putem avea mai bun decât DL IISUS?

Ce fel de om era IISUS și cum vindeca și ce vindeca? Ce intenționa să transmită oamenilor cu învățăturile sale? De ce și cum făcea spirito-terapie?

IISUS n-a venit ca să vindece fizicul omului; altfel trebuia să trăiască în carne și oase 2000 ani, ca să-l apucăm și noi, nu-i așa? Misiunea lui era să vindece sufletele bolnave cu CUVÂNTUL SAU. Acest cuvânt exprima voia Tatălui, de a ne salva din păcatele noastre, îndrumându-ne spre adevăr! Deci să lăsăm vindecările fizice la o parte, pentru a întări credința celor slabi în duh și credință.

A fost IISUS spiritual? Și apostolii lui au devenit spirituali, după ce i-a inițiat? Cred că da. Și ca să poți transmite un lucru, nu trebuie să-l ai în primul rând? Cum a fost IISUS și cum a reușit

să transmită bunătatea Lui altora (numai celor care și-au deschis inimile la învățăturile Lui)?

IISUS n-a învățat matematica, nici fizica sau chimia (cel puțin până la 13 ani) IISUS p-a făcut instituții de cercetări paranormale, nici laboratoare de alchimie, n-a fost nici astrolog ca să liniștească marea... El n-a făcut magii, nu a împărțit monede de aur... El a împărțit pâine, când era nevoie nu ca să se arate, ci să potolească foamea oamenilor. El și-a vărsat sângele pentru adevăr. Oare nu putea să scape de giulgiu și de răstignire? Cum ne-a chemat la El? Cu forța? Sau prin farmec? Bineînțeles că nu! El a atras oamenii prin caracterul său simplu și corect, pur și smerit iubitor și iluminat. El a fost și este Etalonul omenirii și cine îl iubește să-l urmeze și să-l imite să fie așa cum ne-a cerut atunci: "Adevărat vă spun, că oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilăș, cu nici un chip nu va intra în ea". (Marcu 10, 15).

Etapele necesare evoluției spirituale

Dar pentru ca să ne asemănăm cu El în caracter, trebuie să ne străduim să învățăm prin autoeducare și autocontrol gândurile noastre pătimase, prin stăpânirea permanentă a acțiunilor noastre, începând de la gând la privire, la vorbe și până la gesturile noastre, urcând treptele evoluției spirituale prin căpătarea unor caractere pozitive, urmând neapărat aceste trepte ale evoluției spirituale după cum urmează:

1. **RABDAREA.** Răbdarea te învață să fii conștient, să privești și să vezi, să asculți și să înțelegi: să nu vorbești până nu judeci și măsori

bine vorbe tale și poziția pe care o ai față de o persoană sau de un subiect anume.

2. *CALMUL*. Calmul este o consecință a răbdării. Dacă nu ai răbdare n-ai timp să fi calm, iar dacă nu ești calm nu vezi lucrurile clar și, ca atare, nu poți judeca bine.

3. *GANDIREA CORECTA*. Dacă ai reușit să te calmezi și să înlături influențele negative și prejudecățile atunci ai șansa să gândești corect, să înțelegi și să primești impulsuri pozitive, clipiri mentale, având ca sursă izvorul luminos al minții. Ea va înlătura întunericul din suflet care, de obicei, obosește mintea cu impulsurile nefavorabile pornite din caractele negative ale sufletului cum ar fi: frica, ignoranța, ura, pizma, invidia, lăcomia, zgârcenia și multe altele. Aceste impulsuri de lumină ne vor conștientiza și arăta cum să trăim, cum să simțim acele daruri minunate pe care le avem și pe care le ignorăm. Cine dintre noi îi mulțumește lui Dumnezeu că are ce mânca și unde dormi? Cine îi mulțumește că este sănătos și nu bolnav, sau handicapat? Că ne-a dat capacitatea de a munci și realiza, de a gândi și rezolva, de a privi și învăța, de a trăi și a ne bucura? Cine apreciază toate acestea ajunge să înțeleagă mai bine scopul inițial pentru care ne-a făcut Dumnezeu și ajunge la DRAGOSTE.

4. *DRAGOSTEA*. Reprezintă gândirea corectă și smerită care ne conduce la aprecierea a tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, fără nici un merit sau efort din partea noastră. Natura și resursele ei, plantele și hrana pentru noi, animalele și păsările... etc. Toate sunt create ca să

ne servească pe noi oamenii (ultima² treaptă de creație a lui Dumnezeu). Iar noi doar să ne bucurăm și să simțim acest sentiment de recunoștință față de creator. Doar atât ni se cere. Recunoștința și restul este împlinit de la sine!

5. **SPIRITUALITATEA.** Spiritualitatea este o ultimă etapă în evoluția noastră spre divin, sau mai bine zis în reîntoarcerea noastră de unde am decăzut. Când ajungem în această etapă atunci vom fi vindecați spiritual și atunci vom face Voia lui Dumnezeu și atunci vom împlini sarcinile care ni le-a transmis IISUS și implicit doar atunci vom avea daruri spirituale reale, nu iluzii, vom vedea cu ochiul dreptății și vom grai cu cuvinte corecte și adevărate, deoarece vom simți în noi ajutorul Duhului Sfânt. *Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu?"* CORINTENI. Mai mult decât atât ne spune IISUS: *"Dacă mă iubește cineva va păzi cuvântul meu și Tatăl meu îl va iubi; noi vom veni la el și vom locui împreună cu el".* (Ioan 14, 23).

Realizarea spirituală înseamnă gândire corectă și comportament adecvat

Deci păzirea cuvântului lui IISUS înseamnă aplicarea în practică a acestor învățături, în viața noastră de zi cu zi și aici începe problema omenerii. Aproape nimeni nu face o parte din ceea ce i se cere. Toată lumea caută informații și elaborează teorii. Practica unde e? Dacă traversezi strada de mai multe ori pe zi, de atâtea ori poți fi

² Ultima înseamnă înaltă sau cea mai înaltă.

înjurat de conducătorii, auto care au mașini de lux și te privesc cu superioritate. Oameni bine îmbrăcați, dar altceva altădată (adică politețe, amabilitate, etc.) Căci acum se grăbesc, iar noaptea în somn caută să comunice îngerii și sipiritele și devin cuminiți și spirituali. Iar teoria telekinzei și aceea privind atracția obiectelor nu este nevoie să le demonstrăm noi... Dacă ne uităm în jur, vom vedea că Dumnezeu a creat această magnifică și perfectă creație cu milioane de specii și de planete și stele, și toate lucrează pe același principiu de atracție fie magnetică, fie gravitațională... fie de orice natură... ¹

Noi trebuie să învățăm de la furnică să fim harnici (nu lacomi) și de la albină să producem ceva bun și folositor, ba chiar vindecător, să privim în jur, în natură și să tragem concluzii. Să privim în profunzime și să vedem perfecțiunea în însăși existența reală și adevărată și să nu ne oprim la strălucirea superficială. Curcubeul este frumos, dar nu are o existență aparte de ceața din care este format! Privindu-l ne bucurăm și știm că este un fenomen de refracție a luminii, dar nu stăm să ne minunăm și ne oprim pe loc căci încă mai sunt o mie și una de fenomene de refracție în natură, în pădure, la munte, în deșert și la mare...

Oare asta căutăm în această capodoperă? Efectele luminoase și sonore ca la teatru? Sau căutăm să înțelegem mesajul transmis și trimis prin acești actori? Deci să nu ne lăsăm atrași și derutați de strălucirea aspectului, fără să privim în profunzime și să nu ne înșelăm singuri la fel cum au fost înșelați africanii agățându-și la gât becuri și oglinzi dând în schimb pietre prețioase și diamante... Să ne ajute Dumnezeu!

**TRECEREA DE LA
AUTOCORUPȚIE
INFORMAȚIONALĂ
STRESANTĂ LA MÂNTUIRE
PRIN CUNOAȘTERE
BENEFICO-RELAXANTĂ³**

*"FACEȚI CURĂȚENIE ÎN SUFLETUL
VOSTRU CA SĂ PUTEȚI LOCUI EU ȘI TATĂL MEU
ÎN EL"
IISUS*

De doi ani am încercat să atrag atenția asupra fenomenului de corupție spirituală în care trăiește omenirea la ora actuală pe toate planurile și în cele mai subtile forme. Doi ani la rând m-am străduit să demasc așa zisele "căi de eliberare", sau metode de tratare dubioase, crezând în minuni făcute prin entități, spirite, talismane etc... ceea ce am numit-o corupție spirituală.

În aceeași ordine de idei, mă voi ocupa cât permite timpul, de autocorupția spirituală. Adică autointoxicarea cu învățături și obiceiuri deșarte în fiecare zi din viața noastră, "modernă" de la sfârșitul mileniului II.

O viață supraaglomerată cu informații inutile și obositoare, trăită în fața micului ecran, câteva ore bune în fiecare zi. Știri cu titluri excitante și incitante, prin care se transmit în mod direct și brusc acei viruși mentali care ne prelucrează cu o eficacitate "supra" în mod

³ Prezentată la cea de a treia Conferință Internațională de Terapii Complementare, desfășurată la Arad, noiembrie 1998.

continuu... Printre știrile s'resante se mai strecoară și titluri atractive de seriale tragice câteva reclame banale, cum să-ți antrenezi mușchii feții zâmbind la o înghețată, sau învățând un copil să mintă pentru o ciocolată?!

Poate pentru moment vi se par că sunt lucruri normale, sau de mică importanță, însă, dacă le judecăm cu atenție, vom observa că aceste banalități ne ocupă o mare parte din minte și ne trezim brusc, că ne gândim la ele fără să vrem. Deci au intrat în subconștientul nostru fără voia noastră...și, încetul cu încetul, încep să ne deranjeze, și crează o stare de aglomerare a informațiilor inutile în mintea noastră. Aceste știri despre corupție, nedreptăți, conflicte religioase, etnice și internaționale privind sărăcia cruntă a unor popoare și destrăbălarea altora, crează o tensiune psihică în subconștientul nostru. La care se adaugă grijile zilnice personale, legate de serviciu, de nivelul de trai, de familie și se formează așa-zisul STRESS, care se manifestă în diferite forme personale, individuale sau de grup.

Mă voi referi la lucrarea d-lui Remus Tănase, președintele ANATECORULUI, care a prezentat cu mult succes subiectul de stres, arătând cauzele legate de serviciu, de familie, datorită nivelului de trai și responsabilităților multiple care le poate avea un individ. în același timp a arătat metodele de combatere a stresului pe scurt. Acele, numite 4R, sunt: a) Tehnica radiantă; b) Răspunderea personală (prin educarea continuă); c) Rețeaua de suport (prieteni); d) Resursele naturale (plimbări în aer curat, în natură).

Mă opresc la al doilea remediu, care este Răspunderea personală, - prin educație continuă a personalității noastre, ca să evidențiem cât de important este acest factor sau remediu.

Educație înseamnă să ne înțelegem noi înșine, în primul rând, structura ființei umane. Voi face o scurtă referire la lucrarea mea de anul trecut sub titlul "INTERACȚIUNEA ÎN SPIRIT": MINTE; CORP" cum funcționează acest sistem și ce rol are sufletul nostru și unde se încadrează în acest sistem. Lucrul necesar pentru o autoînțelegere și o autoprotecție contra mediului toxic în care trăim.

Aceste componente ale ființei noastre umane spirit, minte, suflet și corp trebuie să lucreze în armonie și fără ca una să forțeze pe celelalte pentru a păstra un echilibru între ele, neuitând natura și rolul fiecăruia, și că nu trebuie să le confundăm. Pe această bază sufletul nostru va trebui să se liniștească supunându-se minții și acceptând educarea sa, învățând să se transforme, dobândind caractere pozitive și lepădându-se de cele negative care îi sugerează stresul.

Etapele* sunt:

1 *Răbdarea*, cu ajutorul căruia dobândim stare de liniște, alungând agitația nefolositoare;

2 - *Calmul sau liniștea* care permite minții să lucreze în mod optim printr-o gândire obiectivă;

3- *Gândirea corectă*, lipsită de influențe negative ale sufletului neliniștit și nerăbdător;

4. - *Aprecierea....* stare a mentalului dobândită numai dacă mintea a putut gândi în liniște, odată dobândită, aprecierea ne va conduce spre dragostea prin care trebuie să privim tot

binele care ne înconjoară și tot darul care ni s-a dat;

5. *Iluminarea și harul divin* dobândit datorită mulțumirii sufletești și mentale pe care le-am trăit.

Am văzut până acum etapele prin care trebuie să trecem pentru ca să putem ajunge la echilibrul dorit. Este necesar să fie însoțite de o gândire teologică, căci tehnicile de combatere a stresului trebuie asociate în paralel cu 3 metode - condiții pentru a reuși schimbarea modului în care reacționăm.

I. Credința în Dumnezeu
Atotputernicul, care sprijină demersul nostru smerit către înțelepciune și echilibru.

II. Cunoașterea adevărată a lucrurilor în mod obiectiv. Cunoaștere pentru un scop nobil și frumos nu doar informativ.

Cum putem deosebi noțiunile a ști, a înțelege și a cunoaște? Precizăm:

Etapele s-au mai repetat în conferința din 1997, însă sunt reamintite pe scurt aici, căci fac parte integrantă din remediu necesar despre care se vorbește în această lucrare.

a) - a ști un lucru, înseamnă a afla de existența lui și
atât;

b) - a înțelege, înseamnă a ști de existența lui plus a învăța câte ceva despre caracteristicile lui, cum funcționează, ce face, care sunt principiile de bază ale naturii acestui lucru, și a le învăța teoretic;

c) - a cunoaște un lucru sau un sistem, înseamnă a ști + a înțelege + a practica, sau a folosi acest lucru sau sistem în mod corect și benefic, explicativ și practic,

util umanității, în demersul ei ascendent către virtuțile de bază ale creației la care tânjim cu toții, care sunt rezumate în cele trei noțiuni de bază despre care s-a discutat de când e omul și anume:

Adevărul absolut, Binele absolut și Frumosul.

III. Aplicarea și punerea în practică a cunoașterii teoretice în multitudinea laturilor sale științifice și literare. O trăire practică a principiilor care le-am semnalat Acești a III-a condiție - metode cum am numit-o - trebuie și devină un scop anume, o stare de fapt, o realitate existențială, altfel nu are rost!

Câte lucruri știm ca oameni?! Câte cărți avem, biblioteci, instituții de cercetări, legi, coduri, constituții! Cu toate acestea suntem nefericiți. Câți legiuitori avem? Dar câți nelegiuți sunt?! Câtă destrăbălare și superficialitate există în sufletul oamenilor îndeosebi cei din țările culte, civilizate! Câte crime se întâmplă într-o zi în Statele Unite, câte sinucideri pe zi...? Câte operațiuni cu droguri? Cu arme? Asta este realitatea omenirii de astăzi. Știe multe, înțelege multe, dar nu-și cunoaște binele!

Nobel a descoperit un puternic exploziv; pe urmă și-a dat seama câte milioane de oameni vor muri.

Echipa care a descoperit bomba atomică, nu s-a bucurat decât câteva secunde după experiment. Au avut conștiința mult încărcată după aceea și au declarat următorul lucru în aceeași zi:

"Noi nu suntem savanți, noi suntem moartea!"

Deci, nimic n-ar avea rost fără un scop nobil și o țintă benefică. Ce scop este mai nobil decât descoperirea realității noastre divine? Iar tot ce nu se încadrează sub acest scop este un "SHOW", o demonstrație, sau o expunere a egoismului personal sau național, care duce către rătăcire și către o societate îmbătată de propriile glorii, unde virtutea s-a transformat în competiție, și în cel mai bun caz în competență profesională. Iar după atâta stres, pentru asemenea succes mulți dintre oamenii cu carte: medici, avocați se duc la cluburi private, special amenajate pentru relaxare homogenă.

Punerea în practică a cunoașterii implică după cum vedeți o conduită morală, fără de care orice împlinire poate deveni un blestem și o cădere socială, dacă nu este direcționată.

Să ne întoarcem la subiectul nostru și să vedem cum îl putem rezolva în condițiile noastre, în care individul n-are asemenea cluburi dar, are în schimb bufetul de la gară și niște baruri. Acolo își bea mințile și se întoarce acasă să-și bată nevasta, că-i sărac și amărât.

O statistică din '96, arăta că au fost, doar la București, peste 10000 de cazuri care au solicitat certificate medico-legale, victimele fiind femei și copii bătute de soți, sau soți bătuți de amănți, și vice versa. Motivul fiind aceeași problemă veșnică SARACIA, care crează tensiuni și conflicte. Cum se pot rezolva aceste cerințe și nevoi umane, far să fim bogați material?

Mulți gândesc că dacă ar avea bani suficienți le-ar trece stresul. Oare acesta este singurul răspuns sau soluție? Hai să vedem ce pildă ne dă Mântuitorul în acest caz, și ce răspuns

a dat pe Muntele Măslinului (după 40 de zile de post negru), când încerca diavolul să-l ducă în ispită transformându-i toate pietrele din jur în pâine, în schim cerându-i să-l slujească pe diavol, Iisus a spus:

Citez: "Nu doar cu pâine trăiește omul".

Oare această stare gravă de foame o trăiește omenirea, în general, și în România în particular? (ca după un post negru de 40 de zile?) Sigur că nu!! Atunci de ce ne duce necuratul așa de repede în ispită? De ce suntem veșnic stresați și veșnic motivăm greșelile din lipsa unor necesități, sau prin lipsă de timp pentru un comportament adecvat?

Răspunsul meu nu va fi acela spus de Iisus la a II-a încercare a diavolului, când i-a arătat lui Iisus toate bogățiile lumii și i-a spus: "ÎNCHINĂ-TE mie și te fac împăratul acestei lumi". Iar Iisus l-a refuzat categoric, spunându-i "PLEACA SAITANE"

Eu mă întreb, ce s-ar întâmpla dacă ni s-ar oferi nouă oamenilor aceste posibilități? Câți ar refuza? Sunt chiar mulți care îl caută pe necuratul să-l mulțumească contra unor oferte mai mici! Priviți înjur și veți afla. Doar fenomenul de corupție ajunge să ne convingă... Să nu mai vorbim de crimele de tot felul!!

Iată deci, acest sentiment de avuție și aceste dorințe ale sufletului cerător unde ne duc!! Lăcomia și invidia pe aproapele nostru ne fac să grăbim pașii către ispite și stres. Ne lăsăm duși de curentul gălăgios al vieții și alunecăm în păcate și captăm toate nelegiuirile subtile, fără să ne dăm seama repede. Dobândim caractere negative și facem un paravan sau un ecran între mintea

noastră și adevăr, între mintea noastră și bine. în loc să vedem lumina, vedem cerințele sufletului nostru care cere, nu dăruie și care este îmbuibat deja în dorințe. Și încetul cu încetul mai și cădem în jos.... începe invidia de ce altul are și noi nu avem... II mănem pe Dumnezeu, devenim foarte refractari și încăpățânați în loc să fim flexibili și devotați... Bârfim, mințim, nu ne ținem de cuvânt și toate acestea sunt făcute pentru anumite realizări materiale. Chiar ne obrăznicim și urmează desfrăul (ca societate vorbesc). Pe urmă încep compromisurile și concesiile morale, pentru a mulțumi mentalitatea mercantilă a patronatului acestei lumi moderne și avansate tehnici. Dacă dorim o mașină, devenim noi o mașină; dacă dorim un computer, devenim noi un computer. Deci nu mai putem să ne debarasăm de aceste dorințe, parcă ne posedă ceva. Iată de ce avem stresul!!.

Iar culmea, acest declin (să nu spun decăderi) moral este că virtutea a devenit echivalentă cu prostia. Aceste expresii le auzim zilnic și ne afectează în mod subtil pe noi, cei cu carte și cu experiență. Atunci ce vor face aceste lozinci în mintea tineretului care curând va forma societatea de mâine??

După aceste dorințe, gânduri greșite și comportamente necuvenite pline de nemulțumire față de Dumnezeu, să nu ne așteptăm la binele venind de pe o navă spațială să ne salveze. Ce semănăm aceea culegem. Minuni nu se fac pe scară largă, ca să se schimbe tot răul în bine. O societate se schimbă în bine dacă fiecare om din societatea respectivă își schimbă atitudinea și gândirea, urmând învățăturile cerești despre care

știm, însă nu le prea băgăm în seamă. De aceea, trebuie să ne reîntoarcem privirea și gândirea spre interiorul nostru și să căutăm liniștea și mulțumirea, nu așteptând să vină din afară. Dacă folosim mintea noastră în mod cuvenit și detașat, atunci vom reuși să înlăturăm stresul și boala, în general. Mulți oameni cu bani au stres pentru că nu știu ce să facă cu banii, cum să-i înmulțească, sau unde să se plimbe ca să-și alunge plictiseala și monotonia. Iar alții săraci, nu știu ce să vândă din casă, ca să cumpere o sticlă de vodcă (sunt cazuri multe), crezând că așa alungă supărarea sau nemulțumirea, uitând până și cum îl cheamă.

Deci, oricum privim lucrurile, problema începe de la mentalitate, de la felul cum judecăm și, ca atare, cum ne comportăm. Pentru aceasta se mai recomandă cele trei remedii de care am vorbit pe scurt:

a) Tehnica-radiantă, b) Rețeaua de suport, c) Resursele naturale. Aceste tehnici ne ajută ca practică iar teoretic trebuie mai întâi pentru ca să ne autoeducăm sufletele pe baza celor expuse în lucrarea de față.

Un ultim sfat este dat tot de Dl. IISUS spus pe Muntele Măslinilor în ultima încercare a diavolului când i-a spus lui IISUS:

"Dacă crezi în Dumnezeu, aruncă-te de pe munte și o să te țină îngerii și nu cazi în prăpastie". Iar IISUS i-a răspuns:

"Se spune în Scripturi și nu-l încerci pe Dumnezeu, Domnul tău".

Atunci Satana a plecat fără succes, văzând că IISUS este hotărât să rămână credincios Tatălui din ceruri.

De asemenea îi auzim pe mulți dintre oameni cu următoarea replică: "Am făcut bine și n-am fost plătit ca atare. Uite altora le dă Dumnezeu și nu merită..." Aceste replici cred că le-ați auzit frecvent și atunci ce se întâmplă... cu dreptatea?

Aici le răspund tot pe scurt: "Nu-l încerca pe Dumnezeu, Domnul tău" căci dacă faci un bine, faci pentru ființa ta, pentru ca să fie armonie și pace, iar plata lui Dumnezeu nu se face doar cu bani. Plata mai mare este să realizezi ce înseamnă darurile lui Dumnezeu, harul care ți-l dă dacă

iaci Voia Lui! Liniștea
și pacea sufletească
care le caută toată
lumea și nu le
găsește... Și în loc să
ținem cântarul să
măsurăm darurile lui
Dumnezeu, date altora,
c mai bine să cântărim
gândurile și cugetul,
după care să măsurăm
vorbele și gesturile...
Așa vom ajunge
echilibrați și relaxați,
mulțumiți și

mulțumitori, bucuroși
și dăruitori... lăsând pe
Tatăl din cer să ne
cârmuiască pașii pe
drumul cel bun și pe
Calea cea dreaptă,
trăind în bucurie și
evlavie, făcând voia sa
și nu pe a noastră...
înțelegând rolul nostru
benefic prin integrarea
noastră ca oameni,
într-un demers
ascendent prin
spiritualizarea

activităților vieții
noastre în toate
domeniile

.Bibliografie

Biblia Coranul

Vino, urmează-mă - OSHO

Egrogorul porumbelului păcii, Omraam Aivanhov

Miturile creației, Trian Stănculescu

Marii inițiați, Eduard Schure

Guvernarea Satanei,
M. Mahmou

dAceastă carte s-a cristalizat dintr-o
dorință arzătoare de comunicare, din
întrebări și nedumeriri dureroase.

Din căutarea acelu ADEVĂR suprem
fără de care adevărurile parțiale nu sunt
decât iluzii.

Mă vor înțelege cei care, ca și mine,
sunt convinși că abundența materială este
sărăcia față de aspirațiile veșnice ale naturii
noastre umane și divine către DUMNEZEU.

Iar noi, bieții copii, rătăciți într-o
lume în schimbare, căutători ai logicii lui
DUMNEZEU, va trebui să devenim și mai

conștienți că ceea ce ne apropie de El este
COMPORTAMENTUL nostru.

Această carte se vrea o analiză cu
mijloace simple, ale bunului simț, un semnal
de alarmă față de confuzia că evoluția în
timp și spațiu poate fi același lucru cu
evoluția spre ADEVĂRUL din noi înșine.

Autorul
ISBN 973-97582-0-7